



Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 9. marts 2026

Rettens nr. 6-7407/2024

Politiets nr. 4200-76631-00003-22

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte A/S

CVR nr.,

Tiltalte 1

født Dato 1 1968 og

Tiltalte 2

født Dato 2 1983

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 13. december 2024.

Tiltalte A/S, Tiltalte 1 og Tiltalte 2 er tiltalt for overtrædelse af

1.a. (1)

Tiltalte A/S

lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) § 78, stk. 4, jf. stk. 1, jf. § 5, ved i perioden fra den 28. november 2020 til den 31. maj 2022 i Tiltalte A/S, CVR nr., beliggende Adresse 1 i Aarhus, at have modtaget kontantbetalinger der overskred dagældende kontantloft på henholdsvis 50.000 kr. før den 1. juli 2021 og på 20.000 kr. efter den 1. juli 2021 eller derover ved engangsbetalinger eller som flere betalinger, der er el-ler ser ud til at være indbyrdes forbundne, idet medarbejderne i virksomheden i forbindelse med salg af ure og smykker modtog i alt 874.298 kr., ved 12 kontantbetalinger,

1.b. (1)

Tiltalte 1

lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og fi-

nansiering af terrorisme (hvidvaskloven) § 78, stk. 1, jf. § 5, ved i perioden fra 28. november 2020 til 31. maj 2022 som direktør og medejer af Tiltalte A/S, CVR nr., beliggende Adresse 1 i Aarhus, at have modtaget eller instrueret ansatte i virksomheden i at modtage kontantbetalinger på henholdsvis 50.000 kr. før den 1. juli 2021 og på 20.000 kr. efter den 1. juli 2021 eller derover ved engangsbetalinger eller som flere betalinger, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundne, idet tiltalte eller ansatte i virksomheden i forbindelse med salg af ure og smykker modtog i alt 874.298 kr., ved 12 kontantbetalinger,

2.a. (2.-7.)

Tiltalte 1

Tiltalte 2

straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, udstedelse af faktura med urigtigt indhold og momsunddragelse af særligt grov karakter, samt straffelovens § 172, stk. 2, jf. § 171, dokument-falsk af særligt grov karakter, ved i perioden fra den 13. juli 2018 til den 4. oktober 2018 som henholdsvis direktør/medejer og ansat i selskabet Tiltalte A/S, CVR nr., beliggende Adresse 1 i Aarhus, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med Vidne 1, hvis sag er afgjort særskilt, med forsæt til at skaffe sig eller andre uretligt vinding ved afgiftsunddragelse af særlig grov karakter at have afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen, idet de tiltalte udstedte tre fakturaer, fakturanr. 244203, 244804 og 244865, som urigtigt var adresseret til Person 1 og bosat uden for EU uagtet, at modtageren af varerne reelt var herboende Vidne 1, og hvorefter fakturaerne blev påført falsk toldstempel for at få varerne til at fremstå som udført og momsfritaget, og hvorefter de gjorde brug af fakturaerne over for bogholderiet i Tiltalte A/S til brug for opgørelsen af afgiftstilsvaret og til at opnå en uretlig udbetaling af momsrefusion på i alt 63.210 kr., alt hvorved statskassen blev unddraget et tilsvarende beløb,

2.b. (8.-27.)

Tiltalte 1

Tiltalte 2

straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, udstedelse af faktura med urigtigt indhold og momsunddragelse af særligt grov karakter, samt straffelovens § 172, stk. 2, jf. § 171, dokument-falsk af særligt grov karakter, ved i perioden fra den 20. november 2018 til den 1. december 2021 som henholdsvis direktør/medejer og ansat i selskabet Tiltalte A/S, CVR nr., beliggende Adresse 1 i Aarhus, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med Vidne 1, hvis sag er afgjort særskilt, med forsæt til at skaffe sig eller

andre uberettiget vinding ved afgiftsunddragelse af særlig grov karakter at have afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen, idet de tiltalte solgte ure og smykker til herboende Vidne 1 uden, at Vidne 1 blev opkrævet moms i forbindelse med handlerne, samt udstedte 12 urigtige fakturaer, fakturanr. 247641, 1159, 1160, 1184, 1417, 1418, 1569, 1666, 1741, 2020, 2369 og 2385, hvor det urigtigt fremstod som salg med moms til dels til Person 1 og bosat uden for EU, og hvorefter handlerne i strid med sandheden på de tiltaltes foranledning i bogføringen fremstod som momsfrie salg til udlænding uden for EU, og hvorefter de over for bogholderiet og afgiftskontrollen senere gjorde brug af 8 falsk toldstemplede faktura-er, faktura nr. 247641, 1159, 1160, 1184, 1417, 1418, 1569 og 2020, således varerne urigtigt fremstod som udført af Danmark, alt hvorved statskassen blev unddraget 574.182 kr. i moms,

3. (28.-41.)

Tiltalte 1

Tiltalte 2

straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, udstedelse af faktura med urigtigt indhold og momsunddragelse af særligt grov karakter, samt straffelovens § 172, stk. 2, jf. § 171, dokument-falsk af særligt grov karakter, ved i perioden fra den 22. november 2019 til den 31. maj 2022 som henholdsvis direktør/medejer og ansat i selskabet Tiltalte A/S, CVR nr., beliggende Adresse 1 i Aarhus, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med Vidne 2, hvis sag er afgjort særskilt, med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved afgiftsunddragelse af særlig grov karakter at have afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen, idet de tiltalte udstedte 7 fakturaer, faktura nr. 1219, 1752, 1911, 2528, 2699, 2753 og 2754, som urigtigt var adresseret til Person 2 eller Person 3 og begge bosat uden for EU uagtet, at modtageren af varerne reelt var herboende Vidne 2, og hvorefter fakturaerne blev påført falsk toldstempel for at få varerne til at fremstå som udført og momsfritaget, og hvorefter de gjorde brug af fakturaerne over for bogholderiet i Tiltalte A/S til brug for opgørelsen af afgiftstilsvaret og til at opnå en uberettiget udbetaling af momsrefusion på i alt 136.570 kr., alt hvorved statskassen blev unddraget et tilsvarende beløb,

4. (42.-53.)

Tiltalte 1

Tiltalte 2

straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, udstedelse af faktura med urigtigt indhold og momsunddragelse af særligt grov karakter, samt straffelovens § 172, stk. 2, jf. § 171, dokument-

falsk af særligt grov karakter, ved i perioden fra den 22. september 2019 til den 5. januar 2022 som henholdsvis direktør/medejer og ansat i selskabet Tiltalte A/S, CVR nr., beliggende Adresse 1 i Aarhus, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med Vidne 3, hvis sag er afgjort særskilt, med forsæt til at skaffe sig el-ler andre uberettiget vinding ved afgiftsunddragelse af særlig grov karakter at have afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen, idet de tiltalte i perioden udstedte 6 fakturaer, faktura nr. 1229, 1743, 1744, 2167, 2470 og 2471, som urigtigt var adresseret til Person 4 eller Person 5 og begge bosat uden for EU uagtet, at modtageren af varerne reelt var herboende Vidne 3, og uagtet at Person 4 tillige var herboende, og hvo-refter fakturaerne blev påført falsk toldstempel for at få varerne til at fremstå som udført og moms fritaget, og hvorefter de gjorde brug af fakturaerne over for bogholderiet i Tiltalte A/S til brug for opgørelsen af afgiftstilsva-ret og til at opnå en uberettiget udbetaling af momsrefusion på i alt 271.580 kr., alt hvorved statskassen blev unddraget et tilsvarende beløb,

5. (54.-79.)

Tiltalte 1

Tiltalte 2

straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, udstedelse af faktura med urigtigt indhold og momsunddragelse af sær-ligt grov karakter, samt straffelovens § 172, stk. 2, jf. § 171, dokument-falsk af særligt grov karakter, ved i perioden fra den 15. marts 2019 til den 17.

september 2021 som henholdsvis direktør/medejer og ansat i selskabet Tiltalte A/S, CVR nr., beliggende Adresse 1 i Aarhus, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med Vidne 4, hvis sag er afgjort særskilt, med forsæt til at skaffe sig eller an-dre uberettiget vinding ved afgiftsunddragelse af særlig grov karakter at have afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen, idet de tiltalte i pe-rioden udstedte 13 fakturaer, faktura nr. 1080, 1135, 1180, 1286, 1287, 1347, 1488, 1718, 1719, 1740, 1841, 2174 og 2263, som urigtigt var adres-seret til Person 6, Person 7, Person 8, Person 9, Person 10, Person 11, Person 12, Person 13, Person 14, Person 15, Person 16 eller Person 17 og alle bosat uden for EU uagtet, at modtageren af varerne reelt var herboende Vidne 4, og uagtet at Person 6 tillige var herboende, og hvorefter fakturaerne blev påført falsk toldstempel for at få varerne til at fremstå som udført og moms fritaget, og hvorefter de gjorde brug af fakturaerne overfor bogholderi-et i Tiltalte A/S til brug for opgørelsen af afgiftstilsvaret og til at opnå en uberettiget udbetaling af momsrefusion på i alt 480.662 kr., alt hvorved statskassen blev unddraget et tilsvarende beløb,

6. (80.)

Tiltalte 1

straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, udstedelse af faktura med urigtigt indhold og momsunddragelse af sær-ligt grov karakter, og straffelovens § 302, stk. 1, overtrædelse af lovgiv-ningens krav til bogføring af særlig grov karakter, ved i perioden fra den 18.

december 2019 til den 30. maj 2022 som direktør og medejer af selskabet Tiltalte A/S, CVR nr., beliggende Adresse 1 i Aarhus, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med Person 18, hvis sag er afgjort særskilt, med forsæt til at skaffe sig eller an-dre uberettiget vinding ved afgiftsunddragelse af særlig grov karakter at have afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen, og som ansvarlig for at der blev afgivet urigtige oplysninger eller fortiet oplysninger til brug for afgiftskontrollen i selskabet Tiltalte A/S, idet tiltalte solgte vare til herboende Person 18 uden, at Person 18 blev opkrævet moms i forbindelse med handlerne, og selvom moms var påført på de udstedte faktura nr. 1244, 1245, 1246, 1313, 1314, 1315, 1483, 1484, 1802, 1803, 1804, 1908, 1909, 2060, 2061, 2062, 2270, 2271, 2682, 2683, 2684, samt kasse-bon 13930-13941 og 14165, og uden forinden at modtage dokumentation for at handlerne var udført og momsfritaget, og hvor fakturaerne i strid med sandheden blev påført en adresse udenfor EU, for at få varerne til at fremstå som momsfritaget i bogføringen og ved afgiftskontrollen, uagtet Person 18 var dansk statsborger bosat i EU, samt i forbindelse med handlerne med Person 18 at have modtaget ikke under 453.400 kr. i kontanter og flere bankoverførsler, bl.a.

- fra Virksomhed ApS 1, nu under konkurs, den 17. december 2019, 17. februar 2020 og 28. februar 2020 modtog i alt 1.315.000 kr.,
 - fra Virksomhed ApS 2, nu under konkurs, den 19. maj 2020 og 21. november 2020 modtog i alt 1.500.000 kr.,
 - fra Person 18's konti modtog i alt 6.422.024 kr. fordelt på 6 overførsler i periode fra den 7. december 2020 til 25. maj 2022,
 - og fra ukendt konto den 19. december 2020 modtog 14.500 kr.,
- alt transaktioner, som ikke opfyldte lovgivningens krav til registrering af transaktioner og udfærdigelse af regnskabsmateriale, idet de ikke umiddel-bart kunne henføres til betaling af bestemte fakturaer, alt med forsæt til at unddrage statskassen ikke under 2.444.372 kr. i moms,

7. (81.-86.)

Tiltalte 1Tiltalte 2

straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, udstedelse af faktura med urigtigt indhold og momsunddragelse af sær-ligt grov karakter, samt straffelovens § 172, stk. 2, jf. § 171, dokument-falsk af særligt grov karakter, ved i tiden fra den 25. januar 2019 til den 16. marts 2019 som henholdsvis direktør/medejer og ansat i selskabet

Tiltalte A/S, CVR nr., beliggende Adresse 1 i Aarhus, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med ukendt med-gerningsmand, med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved afgiftsunndragelse af særlig grov karakter at have afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen, idet de tiltalte udstedte 3 fakturaer, faktura nr. 1058, 1064 og 1081, som urigtigt var adresseret til Person 6 og med angivet adresse uden for EU uagtet, at Person 6 og den u-kendte modtager af varerne var herboende, og hvorefter fakturaerne blev påført falsk toldstempel for at få varerne til at fremstå som udført og momsfri-taget, og hvorefter de gjorde brug af fakturaerne over for bogholderiet i Tiltalte A/S til brug for opgørelsen af afgiftstilsvaret og til at opnå en uberettiget udbetaling af momsrefusion på i alt 87.500 kr., alt hvorved stats-kassen blev unddraget et tilsvarende beløb,

8. (87.-88)

Tiltalte 2

Tiltalte 1

straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, udstedelse af faktura med urigtigt indhold og momsunddragelse af særligt grov karakter, samt straffelovens § 172, stk. 2, jf. § 171, dokument-falsk af særligt grov karakter, ved den 1. september 2021 som henholdsvis direktør/medejer og ansat i selskabet Tiltalte A/S, CVR nr., beliggende Adresse 1 i Aarhus, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med Person 19, hvis sag er afgjort sær-skilt, med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved afgifts-unddragelse af særlig grov karakter at have afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen, idet selskabet udstedte faktura, faktura nr. 2216, som urigtigt var adresseret til Person 3 og bosat uden for EU, uagtet at modtager af varerne reelt var Person 19, og hvorefter fakturaen blev påført falsk toldstempel for at få varerne til at fremstå som udført og momsfritaget, og hvorefter de gjorde brug af fakturaen over for bogholderiet i Tiltalte A/S til brug for opgørelsen af afgiftstilsvaret og til at opnå en uberettiget udbetaling af momsrefusion på i alt 43.460 kr., alt hvorved statskassen blev unddraget et tilsvarende beløb,

9. (89.-90)

Tiltalte 1

Tiltalte 2

straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, udstedelse af faktura med urigtigt indhold og momsunddragelse af særligt grov karakter, samt straffelovens § 172, stk. 2, jf. § 171, dokument-falsk af særligt grov karakter, ved i perioden fra den 15. marts 2019 til den 2. april 2019 som henholdsvis direktør/medejer og ansat i selskabet Tiltalte A/S, CVR nr., beliggende Adresse 1 i Aarhus, i

forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved afgiftsunndragelse af særlig grov karakter at have afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrol-len, idet de tiltalte solgte et ur til herboende Tiltalte 2 uden, at Tiltalte 2 blev opkrævet moms i forbindelse med handlen, og de udstedte faktura, faktura nr. 1079, med moms på 15.615,25, og som urigtigt var adresseret til Person 6 og med angivet adresse uden for EU, og hvorefter fakturaen blev påført falsk toldstempel for at få uret til at fremstå som udført og momsfritaget, og hvorefter de gjorde brug af faktura-en over for bogholderiet i Tiltalte A/S til brug for opgørelsen af afgiftstilsvaret, alt hvorved statskassen blev unddraget 12.492 kr., idet der efterfølgende blev indberettet 3.123,20 kr. i moms for samme ur og

10. (91.-96.)

Tiltalte 1

straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, momsunndragelse af særligt grov karakter, ved i tiden fra den 12. februar 2021 til den 30. maj 2022, som direktør og medejer af selskabet Tiltalte A/S, CVR nr., beliggende Adresse 1 i Aarhus, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med Vidne 5, hvis sag er afgjort særskilt, med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vin-ding ved afgiftsunndragelse af særlig grov karakter at have afgivet urigtige oplysninger eller fortiet oplysninger til brug for afgiftskontrollen i selskabet Tiltalte A/S, idet de solgte ure til Vidne 5, uden at Vidne 5 blev opkrævet moms i forbindelse med handlerne, og som på fakturaerne, faktura nr. 1838, 2294, 2465/2497, 2679, 2680 og 2752, blev angivet at være momsfritaget salg blandt andet til et tysk selskab, uagtet at betingelserne for momsfritagelse ikke var opfyldt, da urene blev leveret i Danmark til Vidne 5 og momsen på i alt 298.360 kr. uberettiget blev fratrasket prisen på kassebon 4578, 9839, 11323/11325, 13128, 13130, 13895 i forbindelse med Vidne 5 betaling af urene, alt hvorved stats-kassen led et tab på ikke under 238.688 kr.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om ubetinget frihedsstraf og bøde.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bøde på 139.225 kr. til selska-bet Tiltalte A/S, CVR nr., i sagens forhold 1 a.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bøde på 13.922 kr. til Tiltalte 1 i forhold 1 b.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om tillæggsbøde på

4.350.000 kr. til Tiltalte 1 i medfør af straffelovens § 289, stk. 3, jf. § 50, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om tillægsbøde på 1.670.000 kr. til Tiltalte 2 i medfør af straffelovens § 289, stk. 3, jf. § 50, stk. 2.

Tiltalte A/S har ved administrerende direktør Tiltalte 1 nægtet sig skyldig.

Tiltalte 1 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte 2 har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Anklagemyndigheden har vedrørende sagens behandling oplyst, at National enhed for særlig kriminalitet (NSK) under en efterforskning i forbindelse med anden økonomisk kriminalitet i februar 2022 foretog ransagning hos Vidne 1 og Vidne 3.

Man fandt i den sammenhæng bilag, der ledte til en politimæssig efterforskning mod Tiltalte A/S samt Tiltalte 1 og Tiltalte 2 angående hvidvask og momsunddragelse af særlig grov karakter ved salg af dyre ure fra forretningen.

Den 21. juni 2022 blev der på baggrund af retskendelser foretaget ransagning i Tiltalte A/S og på Tiltalte 1 og Tiltalte 2's bopæle.

Der blev i december 2022 desuden foretaget ransagninger hos Vidne 2 og Vidne 4 og i perioden derefter omfattende efterforskning i sagen.

Den 27. juni 2024 traf Skattestyrelsen afgørelse om moms og skattepligtig indkomst i indkomstårene 2019-2022 for Tiltalte A/S. Skattestyrelsen ændrede selskabets ansættelser navnlig under henvisning til, at selskabet ikke havde betalt moms af salg, der var behandlet som moms-frie efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 5 som salg til kunder bosat uden for EU (turistreglen), selvom betingelserne for at momsfritage salgene ikke var opfyldt, da salgene var sket til herboende personer.

Tiltalte A/S har indbragt Skattestyrelsens afgørelse for Landsskatteretten. Sagen er ikke afgjort af Landsskatteretten.

Skat udfærdigede tiltalebegæring i sagen, og anklageskrift i sagen forelå den

13. december 2024.

En række af personerne omtalt i sagen er dømt for deres egen rolle ved særskilte sager, eller de har betalt bødeforlæg. Det gælder Vidne 1, Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4, Person 19 og Vidne 5.

Der har under den omfattende efterforskning været indhentet store mængder teleoplysninger, herunder navnlig beskeder imellem de tiltalte og herboende personer i de af sagen omfattede forhold. Der er navnlig tale om beskeder imellem Tiltalte 2 og flere af de herboende personer.

Der er under sagen sket efterforskning af stempler, der har været påført en række fakturaer i sagen. Stemplerne fremstår som tyske toldstempler og ægtheden af dem er efterforsket af NSK blandt andet ved sammenligninger af 34 fakturaer i kriminaltekniske rapporter fra NKC, sammenligningsrapporter af tre stempeltyper, der går igen på en række fakturaer i forholdene 2 a, 2 b og 3-5 og 7-8 og fremstår som værende fra "Hauptzollamt Itzehoe" og Hauptzollamt Berlin" og desuden stempler i forhold 6, som fremstår som værende fra "Hauptzollamt Itzehoe" og "Hauptzollamt Potsdam".

13 udklip i kopi af stempler er af de danske toldmyndigheder blevet fremsendt til de tyske toldmyndigheder for verificering.

Det fremgår af svar af 12. august 2022 fra Generalzolldirektion, Zollkriminalamt i Köln til de danske toldmyndigheder, at de 13 udklip blev vurderet falske.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af Tiltalte 1 og Tiltalte 2 samt af vidnerne Vidne 6, Vidne 5, Vidne 7, Vidne 4, Vidne 3, Vidne 1, Vidne 2 og Vidne 8.

Tiltalte 1 har forklaret, at han normalt kalder sig Navn 1. De sælger mange forskellige ure i Tiltalte A/S. Han overtog forretningen i 2017 og har også været ansat i forretningen tilbage i 1999. Han var i en årrække ansat i en butikskæde i København, der hed Plaza, men han flyttede tilbage til Aarhus i 1999 og blev ansat i Tiltalte A/S. Det var en helt anden butik dengang. De handlede dog også med ure. Han var i forretningen i to år og var allerede dengang interesseret i at blive medejer. Det endte ikke sådan i første omgang, og han blev igen ansat som sælger i det samme firma i København, hvor han var frem til 2017. Herefter kom han tilbage til Tiltalte A/S. Da han var i København, havde han ikke noget med Rolex ure at gøre. Da han kom tilbage til Aarhus i 2017, skulle han

søge om tilladelse til at handle med Rolex ure. Selvom Tiltalte A/S allerede handlede med ure, skulle han have en personlig godkendelse fra Rolex ud over den tilladelse, forretningen havde. Han over-tog en del af forretningen og valgte at overtage det eksisterende personale. Tiltalte 2 var ansat i virksomheden på det tidspunkt, og tiltalte for-fremmede ham til butikschef og tiltaltes stedfortræder cirka et år efter over-tagelsen. Tiltalte 2 havde mere erfaring end tiltalte med Rolex ure. De var direkte importører af Rolex fra Geneve, og Tiltalte 2 var vant til det og havde en fast kundegruppe.

Markedet for Rolex var i 2017 allerede præget af efterspørgsel og venteli-ster. Der var ikke i 2017 ventelister til de dyre ure til 3-400.000 kr. Rolex har altid været et eftertragtet produkt, og markedet forandrer sig hele tiden. I 2019-2022 var Rolex meget eftertragtet, og markedet var meget stort. Man kunne købe et ur til 100.000 kr. og kunne dernæst sælge det for 140.000 kr., når man gik ud ad døren fra forretningen. Det har generelt været sådan for mærkevarer inden for de seneste 6-7 år. Det gælder også en række andre ure. De havde meget travlt, og der var mange folk på ventelister. Han kunne prin-cipielt selv vælge, hvem han ønskede at sælge et Rolex ur til. Rolex ville'ø gerne have salg til de rigtige kunder, dvs. typisk kunder, der handlede i flere generationer. Han vurderer ikke hver eneste kunde i forretningen, da hans medarbejdere også gør det. Både han og Tiltalte 2 kan bestemme, hvem de vil sælge et ur til. I 2019-2022 ville Tiltalte 2 typisk tale med tiltalte om de enkelte salg.

Han kan ikke huske, om han i 2017 godkendte de enkelte salg af Rolex ure. Han brugte de første måneder på at sætte sig ind i forretningen. Da Tiltalte 2 blev butikschef, var det aftalt, at Tiltalte 2 også kunne sælge helt selvstændigt.

Som eksempel på den hurtige værdistigning ved køb kan eksempelvis nævnes et Rolex model Daytona i hvidguld, der i dag koster cirka 124.000 kr., og cirka 200.000 kr., når man træder over dørtærsklen.

Foreholdt fil 2, side 299, afhøringsrapport sigtet, 3. sidste afsnit, har tiltalte forklaret, at det er korrekt, at han har forklaret, at man i 2019 til 2022 kunne købe et bestemt og meget specielt Rolex ur til 327.000 kr. og kunne sælge det dagen efter til 1.500.000 kr. De har stadig det pågældende ur i forretnin-gen og har valgt ikke at sælge det, da det er meget specielt med en helt spe-ciel skive.

At købe et Rolex ur er køb af et luksusmærke og en oplevelse. De er en luk-susbutik. De har en stor efterspørgsel, og de vælger på en måde selv, hvilke kunder de vil sælge til.

Når de sælger et ur til en kunde, kan det være en bestillingsvare eller et mere spontant salg. Nogle kunder bestiller specielle ure hjem. Man kan også skrive

til forretningen på mail eller sms med ønsker om ure. De er blevet meget klogere på GDPR i de seneste år og har strammet op på den måde, de kommunikerer på. De havde ikke en kundeliste i 2019-2022, men en liste over bestilningsvarer. De havde personlige kunder. Han havde ikke en typisk kunde. Det kunne være håndværkere, kendte mennesker eller andre. De havde alle en fælles interesse i ure. Det handlede også om prestige. Der var mange bevæg-grunde hos kunderne til at købe et ur. Når de solgte urene, kunne kunderne selv gøre, hvad de ville. Man må formode, at nogle privatkunder solgte urene videre på nogle af de store platforme. Hvis han kort tid efter et køb hos dem så uret sat til salg, ville han dog ikke betegne det som en god kunde, og han ville ikke sælge til kunden igen.

Han stiller ikke specifikke krav til kunderne. Han har givet rabat på ure, men det er ikke særlig ofte. Mange folk, der har mange penge, vil stadig gerne spare penge. Hvis et ur er på venteliste, får man som udgangspunkt ikke rabat. Nogle kunder køber også dyre smykker, og så bliver det et spørgsmål, om hvor man lægger rabatten.

Kunder har også kunnet få lov at købe flere ure. Det handler om, hvad kunden i øvrigt køber og andre ting. Han har i de seneste år som det højeste solgt mellem 25-50 ure til en enkelt kunde. Hvis man køber to Rolex ure på et år, er man en god kunde.

Han har solgt Rolex ure momsfrit til forskellige kunder. Det har været i situationer, hvor kunderne var berettigede til det. De har kunder, der flere gange har handlet momsfrit hos dem. De har også faste kunder i udlandet. Disse kunder har typisk være nede i forretningen. Alle de kunder, han har håndteret, har været fysisk til stede i forretning.

Man kunne håndtere et momsfrit salg på to måder. Via en ekstern operatør eller ved at få en allerede udstedt faktura fra forretningen toldstempelt. De momsfrie salg kunne ske til kunder, der havde bestilt varer i forvejen.

Ved de forskellige salg har det som hovedregel været udlændingen selv, der har hentet uret i forretningen. I 2018 foretog tiltalte et momsfrit salg til en herboende kunde, der ville tage et ur med til en udenlandsk kunde. Tiltalte fik oplysningerne fra den person, der stod i forretningen og spurgte Told og Skat, om man måtte gøre det på den måde, hvilket de sagde ja til.

Når de også solgte Rolex ure til udenlandske kunder i perioden 2019-2022, var det for at sikre et kundegrundlag, også for det tilfælde at efterspørgslen faldt og priserne til under listeprijs. I 2019 og frem solgte han i visse tilfælde ure til personer uden for EU i stedet for kunder fra Aarhus. Det kunne der være mange årsager til. Kunderne kunne måske også købe ure i deres hjem-land. Men i København solgte man også mange Rolex ure til udlændinge. Så selvfølgelig ville de i forretningen også sælge til udlændinge for at få den ind-tjening med.

Han har solgt andre ure end de i anklageskriftet nævnte i de pågældende perioder.

Til forhold 5 har tiltalte forklaret, at de har solgt Rolex ure til Vidne 4. Det var Tiltalte 2, der solgte urene. Tiltalte kender Vidne 4. De har vist solgt cirka 10 Rolex ure til Vidne 4. Tiltalte 2 har nok rådført sig med tiltalte i nogle af tilfældene. Tiltalte har ikke selv lavet fakturaerne. De havde et bogføringssystem, hvori de fra 2020 ud-færdigede fakturaer. En række medarbejdere, tiltalte og Tiltalte 2, en ansat ved navn Vidne 8 og deres bogholder Vidne 6 kunne ud-færdige fakturaer. Det var tiltalte, Tiltalte 2 og Vidne 8, der kunne lave momsfrie salg.

Han kan ikke huske, om Vidne 4 købte urene momsfrit. Vidne 4 bor i By 1 og er vist Stilling. Vidne 4 er dansk og taler dansk. Vidne 4 har nok ikke betalt moms ved køb af Rolex urene, da han købte dem til nogle personer uden for EU og har udført urene af EU. Vidne 4 har ikke personligt købt urene, da der står nogle andre nav-ne på fakturaerne. Tiltalte så ikke selv fakturaerne og kan ikke huske, om han tog betaling for urene.

Foreholdt at han står anført på flere fakturaer forklarede tiltalte, at han ikke kan huske det.

Der kunne være dage, hvor de udleverede 20 Rolex ure og andre dage, hvor de ikke udleverede nogle. Han kan ikke huske, om Vidne 4 har fået champagne i forretningen ved afhentning af et Rolex ur.

Tiltalte har ikke mødt nogle af de personer, der står anført med navne i anklageskriftets forhold 5, og han har ikke udstedt fakturaer til dem. Han har ikke talt med Tiltalte 2 om, hvilke navne, der skulle anføres på fakturaerne.

Han ved ikke, om Vidne 4 betalte med pengeoverførsel fra sit Virksomhed 1's konto. Kunder betaler som udgangspunkt for et ur med det samme, men det er sket i visse tilfælde, at man har fået lov til at betale efterfølgende. Så-fremt kunden ikke har betalt straks, holdt tiltalte ikke personligt øje med hver transaktion. Det har de en bogholder til.

Hvis der efterfølgende er blevet udfærdiget fakturaer til Vidne 4, har det ikke været tiltalte, der har gjort det. Når der blev afleveret en toldstempel-faktura i forretningen, ville den, der havde solgt uret, typisk ordne det. Tiltalte kan ikke huske, om han har returneret moms til Vidne 4. Tiltalte har hele tiden haft et travlt arbejdsliv og pænt stresset. Han lagde derfor ikke altid mærke til, hvem der skulle returneres moms til. Vidne 6 fik typisk fakturaen med besked om at returnere moms. Tiltalte kontrollerede

toldstemplet, og det var det, han forholdt sig til. Han kan nu erfare, at det ikke var de i forhold 5 nævnte personer, der fik momsen retur, men i stedet Vidne 4 eller folk omkring Vidne 4. Tiltalte troede selv, at de havde overholdt reglerne, hvis de kontrollerede toldstemplet og sørgede for, at momsen gik retur. Han har ikke talt med Vidne 4 om moms-refusion. Vidne 4 var en god kunde i forretningen.

Han har ikke mødt Person 6, som er nævnt i forhold 5. Han haft be-søg af en kunde, som var truende og sagde, at de skyldte ham et beløb. Tiltalte kan ikke huske, hvor mange penge, det drejede sig om. Det var en person, Tiltalte 2 havde handlet med, og personen kom ind i forretningen en dag, hvor Tiltalte 2 ikke var til stede. Tiltalte ringede derfor til Tiltalte 2. De mente ikke, at de skyldte personen penge. Tiltalte bad Tiltalte 2 om at løse det og få personen væk fra forretningen, da Tiltalte 2 kendte personen. Tiltalte ringede ikke til politiet og kan ikke huske, om han overførte penge til manden.

Foreholdt fil 2, side 853, faktura af 16. marts 2019, har tiltalte forklaret, at han ikke kender fakturaen for køb af et Rolex ur udstedt til Person 6, og han kan ikke sige, om det er ham, der har udstedt fakturaen. Kun-denummeret angiver ikke noget særligt. Det er ikke tiltaltes kunde.

Foreholdt samme, side 854, mail af 1. april 2019 fra tiltalte til Vidne 6, har tiltalte forklaret, at han kan se, at der er ham, der har sendt mailen med besked om overførsel af momsrefusion.

Foreholdt samme, side 855, faktura af 16. marts 2019, har tiltalte forklaret, at det er ham, der har sendt fakturaen til bogholderen, men der er ikke noget, han kan huske i dag. Han kan ikke huske noget af det.

Tiltalte kan ikke huske, om han har mødt Person 6. Han ved ikke, om det var den person, der kom ind i butikken.

Foreholdt samme, side 856, mail af 1. april 2019 fra tiltalte til Vidne 6, har tiltalte forklaret, at han ikke kan huske mailen eller hvordan han fik kontonummeret.

Han kan ikke huske, hvorfor han overførte to beløb til Person 6.

Foreholdt fil 2, side 1005, mail af 2. april 2019 fra Vidne 6, har tiltalte forklaret, at han ikke kan huske, at han har modtaget mailen fra Vidne 6 om Person 6's fakturaer, og han kan ikke huske, hvad han sva-rede hende.

Foreholdt samme, side 1006-1008, mails af 2. april 2019 mellem tiltalte og Vidne 6, har tiltalte forklaret, at han ikke kan huske mailen fra ham til Vidne 6 eller svaret fra hende.

Han kan ikke huske, at han har mailet omkring Person 6 eller at ha-ve bedt om at få moms retur. Han har ikke en fast kunde, der hedder Person 20 og kan ikke huske noget af det.

Foreholdt fil 2, side 852, øverst, beskeder mellem Vidne 4 og Tiltalte 2 den 30. marts 2019, har tiltalte forklaret, at han ikke kan huske omstændighederne.

Foreholdt samme, nederst, beskeder mellem Vidne 4 og Tiltalte 2 den 6. april 2019, har tiltalte forklaret, at han gerne ville have det til at gå væk.

Foreholdt fil 2, side 850, beskeder den 6. april 2019 mellem Vidne 4 og Tiltalte 2, har tiltalte forklaret, at han ikke har set beskederne.

Han kan ikke forklare, hvorfor han kort efter beskederne bad Vidne 6 om at sende penge. Han kan heller ikke forklare, hvorfor der står noget om en Person 20 eller det øvrige indhold af beskederne.

Til forhold 2 a og 2 b har tiltalte forklaret, at han kender Vidne 1 og har mødt ham før, måske cirka 10 gange. Tiltalte kan ikke huske, om han har været med til at udlevere ure til Vidne 1, eller om han har modtaget be-taling fra ham. Tiltalte kan ikke huske, om Vidne 1 var kunde før 2017, eller om han har set Vidne 1 sammen med Vidne 4 i forretnin-gen. Tiltalte tror, at de to personer kender hinanden, men han kan ikke sige hvorfor. Han tænker, at det er Vidne 1, der har købt urene i dette for-hold. Han har ikke været inde over alle salg af ure til Vidne 1. Han kan ikke huske, om han har godkendt fakturaer uden moms. De havde i forretnin-gen forpligtelsen til at svare moms ved salg. Han husker ikke at have god-kendt momsfrie salg i forholdene 2 a og 2 b. De omsætter for mange penge i forretningen. Han ved ikke, om der har været bogført et tilgodebevis til Vidne 1.

Foreholdt fil 2, side 673, kassebon nr. 247641, 20. november 2018, har tiltal-te forklaret, at det ganske rigtigt er ham, der har lavet kassebonen, hvor der blandt andet sælges et ur uden moms. Det er et Rolex ur, der var nemt at sælge, og et tennisarmbånd med diamanter. Han kan ikke huske de nærmere forhold omkring momsen. Det ser ud som om, at der er tale om en kontant overførsel på 48.000 kr. og derudover en bankoverførsel. Deres kasse kunne ikke på dette tidspunkt håndtere bankoverførsler, så derfor er der skrevet på kassebonen med håndskrift.

De havde i denne periode omkring 6-7.000 transaktioner årligt og håndtere-de tæt på 100 kunder dagligt. Han var ikke inde over hver enkelt transaktion. Han har ikke udfærdiget fakturaen til Vidne 1, da Tiltalte 2 havde med det at gøre. Han kan ikke sige, hvorfor han har taget imod penge-

ne i dette tilfælde.

Tiltalte har ikke talt med sine ansatte om, at det var muligt at købe varer i forretningen uden at betale moms. Han har selv haft en kunde, hvor det er sket. Han overvejede ikke, at forretningen havde et stort tilgodehavende hos Vidne 1 som følge af skyldig moms. Han tænkte ikke over det.

Tiltalte har ansvar over for sine ansatte, men han har ikke altid den opfattelse, at de ansatte skal gøre ligesom ham. Han kan ikke svare på, hvorfor der blev handlet uden moms med Vidne 1. De har en personalehåndbog, hvor der blandt andet står, at de skal sørge for, at der kommer en faktura med et toldstempel retur til forretningen, når der skal ske momsrefusion. Bogholderen laver i de tilfælde en udbetaling af momsrefusionen til banken. Han har selv godkendt alle de udbetalinger, der er sket vedrørende moms, da der er en procedure med to-faktor godkendelse.

Han kan ikke huske, at han har sendt moms retur til Vidne 1. Han tror ikke, at han har drøftet momsrefusion til Vidne 1 med Tiltalte 2. I dette tilfælde holdt han ikke øje med, om der kom en faktura retur med toldstempel.

Han kan huske, at politiet på et tidspunkt kom ned i forretningen og spurgte til Vidne 1.

Foreholdt fil 2, side 338, 2. sidste afsnit, har tiltalte forklaret, at han undersøgte, om de navne, politiet spurgte til, lå i deres kundebase. Han var nok lidt ved siden af sige selv og stresset i den periode. Han har set Person 21 sammen med Vidne 1.

Det er rigtigt, at salgene er sket til Vidne 1, og han kan ikke forklare, hvorfor der ikke er svaret moms. Han har ikke fulgt op på momsrefusionen.

Han kender ikke Person 1, som er nævnt i anklageskriftet.

Til forhold 4 har tiltalte forklaret, at han kender Vidne 3. Det var Tiltalte 2, der havde kontakten til Vidne 3. Navnene Person 4 og Person 5 siger ham ikke noget. Han har taget imod betaling i fem tilfælde, men han kan ikke huske det og har ikke kontrolleret, om der kom fakturaer tilbage med toldstempler på. Det var hans indtryk, at Vidne 1 og Vidne 3 kendte hinanden. Han har set dem sammen i forretningen. Han var ikke bange for nogen af dem. De var almindelige kunder. Eller i realiteten gode kunder ud fra et økonomisk synspunkt. Han kan ikke huske, om de to havde nogle udlændinge med i forretningen.

Han kender ikke Person 4 eller Person 5 og har ikke mødt dem.

Han kan ikke huske, om det var Vidne 1 eller Vidne 3,

der først var kunde i forretningen.

Til forhold 3 har tiltalte forklaret, at han kendte Vidne 2 som kunde. Det var Tiltalte 2's kunde. Tiltalte har mødt Vidne 2 i forretningen, men han kan ikke huske, om han har udleveret ure til Vidne 2. Han kan ikke huske, om han har lavet returmoms på nogle af handlerne.

Det skal nok passe, at han har taget imod betaling to gange for salg af ure til Vidne 2. Han kan ikke huske, hvordan det hænger sammen, når han har slået to ure ind i kassen til Vidne 2. Hvis Tiltalte 2 ikke har været der en enkelt dag, kunne tiltalte godt have taget imod betaling.

Han tror ikke, om Vidne 2 har været i forretningen sammen med Vidne 1, Vidne 3 eller andre. Og han tror heller ikke, at Vidne 2 er blevet præsenteret af de pågældende i forretningen. Og Vidne 2's køb har ikke været unormale i omfang eller typen af ure.

Tiltalte ved ikke, om Vidne 2 har sat varer til salg, som han har købt i forretningen.

Tiltalte vil ikke oplyse, hvor mange Rolex ure, han får hjem til forretningen om året. Men han har altid ure i butikken.

Når Vidne 1 i forhold 2 a og 2 b fik lov at købe 21 Rolex ure i en periode på få år, har han været en god kunde. Tiltalte er ikke særligt inde over handler med ure til en høj værdi.

Til forhold 10 har tiltalte forklaret, at Vidne 5 er en af hans kunder. Vidne 5 kom ned til butikken og spurgte, om man måtte købe et ur igennem et tysk selskab. Tiltalte spurgte sin bogholder, der bekræftede, at det kunne man godt, hvis man anførte det på fakturaen. Det er en fejl, hvis to af urene er solgt direkte til Vidne 5. Vidne 5 var kunde i forvejen. For ham var det tyske selskab og Vidne 5 det samme. Hvis der er to hand-ler ud af ti, hvor der ikke er afregnet moms, er der tale om en fejl.

Han spurgte sin bogholder, om Vidne 5 kunne købe urene igennem et tysk selskab, som han var en del af. Vidne 5 bor i Danmark spurgte, om der kunne ske afregning igennem et tysk selskab. Tiltalte tænkte, at han på den måde solgte urene til et tysk selskab, som Vidne 5 var en del af. Vidne 5 skrev personligt til ham om urene. Det var vist mest på sms.

Vidne 5 var ikke en personlig ven af tiltalte, men de havde et godt forhold til hinanden. De mødtes under flere andre omstændigheder. Tiltalte har været på Vidne 5's restaurant to gange i 2025 og har fået en flaske champagne af Vidne 5. De har ikke spise sammen privat.

Han har ikke været i kontakt med det tyske selskab, men kun via

Vidne 5. De søgte selskabet frem og fakturerede til det. Han kan ikke huske, hvordan de søgte det frem.

Det var hans forventning, at urene kom til Tyskland. Og der kunne betales tysk moms, og det er vist også sket. Han tænkte, at det nok var okay, da han havde spurgt bogholderen. Han har ikke bedt om dokumentation for, om Vidne 5 ejer det tyske selskab. Vidne 5 ejer sindssygt mange ure.

Foreholdt fil 2, side 1044, nederst, beskeder af 28. marts 2020, har tiltalte forklaret, at han og Vidne 5 skrev om et velgørenhedsarrangement for hjem-løse i julen, og tiltalte overvejede at donere et ur.

Foreholdt samme, side 1046, øverst og side 1045 nederst, beskeder af 24. marts 2020, har tiltalte forklaret, at han ikke kan huske, hvem Navn 2 var. Det må ved nærmere eftertanke have været Navn 2 fra Restaurant 1, som både til-talte og Vidne 5 kender. Han tror ikke, at det er Vidne 4 eller Vidne 3. Og den ide, de skriver om straks efter, handler ikke om Vidne 4 eller Vidne 3.

Han kan ikke huske, om Vidne 5 har fået rabat hos ham.

Foreholdt samme, fil 1058, beskeder mellem ham og Tiltalte 2, har tiltalte forklaret, at Vidne 5 ikke har fået 15 % rabat eller anden rabat i sagen.

Hverken han eller Tiltalte 2 har vist haft en kunde, der var kok i Vej-le.

Foreholdt fil 3, side 198, afhøring sigtet, 2. og 3. afsnit, har tiltalte forklaret, at han ikke kan huske at have forklaret sådan om en kok i Vejle eller om, at Tiltalte 2 har spist hos kokken.

Da tiltalte solgte urene via et tysk selskab til Vidne 5, solgte han ikke ure til Vidne 5 personligt.

Foreholdt fil 2, side 934, beskeder den 17. september 2021 har tiltalte forkla-ret, at det handlede om salg af ur til Vidne 5. Billedet er et dyrt ur.

Tiltalte kan ikke huske noget om en Navn 3, der skulle betale for en del af ure-ne.

Foreholdt samme, side 935, beskeder mellem tiltalte og Vidne 5, har tiltalte forklaret, at han ikke kan huske beskederne.

Tiltalte har forklaret, at det er rigtigt, at det var Vidne 5, der bestilte u-rene og sendte adressen på det tyske selskab. Han kan ikke huske, at han har

været i kontakt med det tyske selskab. Han tror, at "den grønne djævel" måske har været en flaske champagne. Han ved ikke, om det kan have været et ur på grund af grønne garantibeviser ved køb af Rolex ure.

Foreholdt samme, side 936, beskeder, har tiltalte forklaret, at det nok er ham, der har skrevet med Vidne 5, men han kan ikke huske beskederne. Det kunne se ud som om, at der er tale om to ure til Vidne 5 børn.

Foreholdt samme, side 937, beskeder, har tiltalte forklaret, at det kunne se ud som om, at der var en kok fra Vejle, der også skulle have et ur.

Til forhold 6 har tiltalte forklaret, at Person 18 er en god kunde, der har købt mange ure, måske 2-3 gange om året. Tiltalte har nok solgt cirka 50 ure til Person 18 igennem 3-4 år.

Person 18 kom ikke så meget ind i forretningen, men de skrev sammen på mange platforme. Person 18 har måske været i butikken 8-10 gange over perioden.

Der kunne generelt være ventetid på nogle af urene, som man bestilte og måske først fik 6-12 måneder efter. Person 18 fik typisk lov til at tage urene med sig hjem og betale senere. Person 18 handler med mange urforretninger i Europa og ejer ure for millioner. Han har et ur til en værdi af 15 mio. kr., så han har en god økonomi. Tiltalte har googlet Person 18, men først for nylig. Person 18 var anbefalet som kunde til tiltalte af forretningen Hvelplund i København, der er en meget velrenommeret luksusforretning med salg af ure, men som ikke handlede med Rolex. Derfor tjekkede tiltalte ikke Person 18 yderligere. Person 18 købte dyre ure, som andre heller ikke købte. Det er nødvendigt at drive en forretning med salg af dyre ure på en måde, hvor man opbygger et meget tæt forhold til kunderne. I nogle perioder skyldte Person 18 dem penge, og i andre perioder var det omvendt. Det holdt Vidne 6 øje med. Man kunne i perioden 2019 til 2022 opleve, at Person 18 overførte 1 mio. kr. til dem, og at de derefter løbende solgte ham ure. Det var kun Person 18, der gjorde dette med. Tiltalte tænkte ikke, at de på den måde agerede bank for Person 18. Person 18 overførte beløb både fra udlandet og Danmark. Tiltalte undersøgte ikke, om man måtte overføre midler på den måde. Tiltalte havde både en intern og ekstern bogholder, han benyttede sig af og tænkte, at det var sikkerhed for, at det var lovligt.

Forevist fil 3, side 225, skema fra bogføringssystem Visma e-conomic, vedrørende Person 18, har tiltaltet forklaret, at det var et skema, der blev ført af Vidne 6. Han kan ikke huske, om der er udfærdiget fakturaer forud for indbetalingerne, eller hvordan det foregik.

Det var på grund af anbefalingen fra Virksomhed ApS 3 af Person 18, at tiltalte solgte så mange ure til ham. Person 18 købte mange ure. Tiltalte kan ik-

ke huske, hvorfor der blev lavet kreditnotaer.

Det har ikke været for at omgå reglen om, at en faktura skal toldstemples in-den 3 måneder fra udstedelsen. Hvis der blev krediteret og udfærdiget en ny faktura, var det noget, Vidne 6 gjorde. Det var efter aftale med tiltal-te. Han kan ikke huske, hvorfor det skete.

Der var en situation den 23. januar 2021, hvor Person 18 ringede fra lufthavnen, da en besværlig tolder ønskede rigtige serienumre på fakturaerne, og derfor udfærdigede tiltalte nye fakturaer til Person 18 på det hele. Tiltalte var ikke bange for Person 18. De sælger også visse dyre smykker med serienumre i forretningen. Han fik fakturaerne retur med toldstempler og gav dem videre til Vidne 6, der lagde dem ind i regnskabet.

Det var ikke nødvendigvis sådan, at Person 18 fik urene udleveret den dag, salget var slået ind i kassen.

Man bruger stadig de grønne garantibeviser til Rolex ure, og i årevis førte man navne på. Det gør man ikke mere. Det er rigtigt, at der ved ransagnin-gen af forretningen lå 12 garantibeviser fra salg til Person 18. Det var, så tiltalte kunne var sikker på at få pengene for dem.

Foreholdt fil 3, side 233, 2. og 3. afsnit, har tiltalte forklaret, at det er rigtigt, at de manglede penge, og Person 18 skyldte dem 1 mio. kr. De var ueni-ge om beløbet. Person 18 skylder ham stadig det samme beløb. Det står vist også i tiltaltes bogføring.

Tiltalte har anvendt e-economics siden 2020. I dag logger man sig på kassen med navn. Man kan også se navnet på fakturaen. I dag kan man se det hele i kassen.

Kasseapparatet blev i 2019-2022 gjort op af enten ham, Tiltalte 2 el-ler Vidne 6. Pengene kom ikke i banken hver eneste dag. Der kunne sagtens gå en uges tid. De sikrede sig overholdelse af kontaktoftet ved en skrivelse fra deres revisor, og alle i forretningen var klar over det.

Til forhold 1 b har tiltalte forklaret, at han ikke bevidst har modtaget de kon-tante beløb. Der kan være sket fejl.

Foreholdt fil 2, side 959 har tiltalte forklaret, at han ikke har været opmærk-som på de to transaktioner på 49.000 kr. med et minuts mellemrum. Måske har manden betalt for begge personer og haft kontanter med. Tiltalte kan ik-ke huske det.

Tiltalte har til forhold 1 a og 1 b forklaret, at det er forekommet, at der er blevet udskrevet to kasseboner ved et samtidigt køb af flere ure til f.eks. et ægtepar. Det er noget, han har tænkt over, siden denne sag begyndte at rulle,

og det vil de nok være mere opmærksomme på fremadrettet. Men det kan have været i situationer, hvor hver ægtefælle har haft et ønske om hver sin kassebon. Han kan ikke forklare det nærmere. Der har været mange transaktioner i perioden november 2020 til maj 2022.

Anklageren henviste til hjælpebilag "Gennemgang af betalinger, F2 side 959ff" side 3 f., samt fil 2, side 1118, dataudtræk fra kasseapparat den 15. december 2020 vedrørende Vidne 1, samt side 3641, betalingskort transaktioner og side 3951, NETS oplysninger om kortholder, samt side 2217 faktura 1578. Tiltalte har hertil forklaret, at han ikke kender denne kunde, og at der på fakturaen er tale om dagens omsætning.

Foreholdt hjælpebilaget side 15 og fil 2, side 1269, dataudtræk fra kasseapparat den 30. juni 2021, har tiltalte forklaret, at de to transaktioner til Person 18 er vedrørende den samme handel. Han har ikke tænkt over, at Person 18 betalte to gange med kontante beløb, der lå lige under kontantloftet. Tiltalte var opmærksom på kontantloftet og på at overholde det.

Foreholdt hjælpebilaget side 20-21, og fil 2 side 1285, dataudtræk fra kasseapparat den 26. juli 2021, side 3559, betalingskort transaktioner og side 3951, NETS oplysninger om kortholdere vedrørende kunden Person 22, har tiltalte forklaret, at man har taget imod to betalinger på 19.900 kr. kontant. Der er vist tale om to forskellige ekspedienter, nemlig tiltalte og Person 23. De to ekspeditioner er tilsyneladende sket lige efter hinanden. Han var ikke inde over alle handler. Han kan se, at han har lavet den ene transaktion, men det kan være noget med, at Person 22 betalte for begge ure, og det ene ur var til en ven. Tiltalte ved ikke, hvad baggrunden har været.

Tiltalte havde en meget travl hverdag, og det kan have spillet ind. Hans ekspedienter kunne ikke frit sælge et Rolex ur. Han var ikke inde over alle salg af Rolex ure i den periode. Han var måske inde over 80 procent af salgene. De øvrige ansatte ville nok spørge ham i mange tilfælde ved salg af Rolex ure.

Foreholdt hjælpebilaget side 22 f., og fil 2, side 1360, dataudtræk fra kasseapparat fra den 7. december 2021 vedrørende kunden Person 18, har tiltalte forklaret, at det er en fejl, at han her lod kunden betale 39.000 kr. kontant, selvom kontantloftet var på 20.000 kr. på dette tidspunkt.

Foreholdt hjælpebilaget side 24 f., og fil 2, side 1370, dataudtræk fra kasseapparat fra den 21. december 2021 vedrørende kunden Vidne 5, side 3513, betalingskort transaktioner og side 3951, NETS oplysninger om kortholder, har tiltalte forklaret, at der er talt om to betalinger, herunder kontantbetalinger på 19.900 kr. samme dag og to forskellige ure. Det er en fejl, at de har gjort det på den måde.

Foreholdt hjælpebilaget side 25, og fil 2, side 3112, faktura af 21. december 2021, har tiltalte forklaret, at fakturaen viser dagens omsætning.

Foreholdt hjælpebilaget side 29 f., og fil 2, side 1429 og 1430, dataudtræk fra kasseapparat fra den 2. maj 2022, samt 5 fakturaer dateret samme dag, fil 2, side 3352-3356, har tiltalte forklaret, at der er tale om 5 kasseboner kørt igennem umiddelbart efter hinanden, og han er ekspedient på dem alle. Alle urene er betalt med bankoverførsel – og kontakte beløb på 19.900 kr., lige under kontantloftet på 20.000 kr., og det er rigtigt, at fakturaerne er udstedt til Person 24.

Tiltalte har forklaret, at det skulle han ikke have gjort. Det er forkert. Han tog imod kontante beløb lige under kontantloftet på dem alle.

Foreholdt hjælpebilaget side 5-6, og fil 2, side 1156, dataudtræk fra kasseapparat fra den 28. november 2020 samt fil 2, side 3623, betalingskort transaktioner og side 3951, NETS oplysninger om kortholder, vedrørende Person 25, samt side 2348, faktura, har tiltalte forklaret, at der dannes en faktura med dagens omsætning vedrørende kunder, hvor der ikke er udstedt faktura til specifikke kunder.

Han kan ikke huske den konkrete handel, men han kender de to kunder, Person 25 og Person 26. Såfremt der står et par i butikken og betaler, har ekspedienten nok ikke tænkt nærmere over det med at udstede to fakturaer. Det er en kunde, der også har brugt to forskellige kort til at betale.

Foreholdt hjælpebilaget side 7-8, og fil 2, side 1166, dataudtræk fra kasseapparat fra den 15. december 2020 samt fil 2, side 3618, betalingskort transaktioner og side 6465, kontoudskrift for Vidne 1, samt side 2380, faktura, har tiltalte forklaret, at det er Tiltalte 2, der har været ekspedient, og salget siger ham ikke noget. Der er talt om to kontante betalinger under kontaktloftet.

Foreholdt fil 2, side 960ff., transaktioner med både kontantbetalinger samt bankoverførsler fra december 2020 og frem, har tiltalte forklaret, at der er tale om handler med forskellige ekspedienter.

Til fil 2, side 962, handler med indbetaling af 19.900 kr. kontant og derudover kreditkortindbetalinger eller bankoverførsler, side 1391 og 1446, har tiltalte har forklaret, at kontantloftet skulle overholdes, og det vidste de alle.

De har i forretningen og med de ansatte på et tidspunkt gennemgået en afhandling fra EY om netop kontantloftet. Han har ikke personligt gennemgået materialet i butikken. Det var ham, der indsatte kontantbeholdningen i banken. Det skete blot ikke dagligt. Der blev indsat kontanter i banken i en pulje, der kunne dække over en periode. Han opgjorde ikke beløbene, når han indsatte dem i banken.

Han har ikke modtaget ydelser eller gaver fra personer

Foreholdt fil 2, side 181, foto fra ransagning af Tiltalte 1 bopæl, foto af kontanter 53.000 kr., har tiltalte forklaret, at han altid har haft kontanter liggende på sin bopæl. Det ligger bare til ham at have det. Det kan være kontanter, der stammer fra salg af datterens rideudstyr eller kon-tantgaver givet til hans børn. Han bruger løbende kontanterne, når han har behov. Han har samlet kontanterne over mange år.

Tiltalte har til sagens fil 7, side 35, afgørelse af 17. juli 2024 om ændring af grundlaget for skat i indkomståret 2021 og 2022 for Tiltalte 1 på grund af kontante skattepligtige indsætninger samt fil 7, side 79, oversigt over kontante skattepligtige indsætninger på Tiltalte 1's konto i perioden fra den 25. juni 2021 til den 6. maj 2022, forklaret, at det er det, han taler om. Han kan blot sige, at der kommer kon-tante beløb ind fra salg af rideudstyr og andet. Han har sat pengene ind på sin konto og ikke nødvendigvis gjort det på samme tid.

Foreholdt fil 2, side 959 f. og fil 7, side 79, har tiltalte forklaret, at han ikke kan forklare, hvorfor der i 2021 og 2022 skulle være indsat kontanter på hans egen konto dagen efter eller få dagen efter salg med kontanter i forret-ningen. Han ved ikke, om han har sat penge ind på sin konto for gaver, ri-deudstyr osv. samtidigt med indsættelser for selskabet. Han kan ikke huske at have gjort det.

Han har ikke selv lavet et regnestykke over de private kontante beløb. Det er også beløb, hans datter har sparet op, og som derfor tilhører hende.

Han stoppede måske med at sætte kontanter ind, efter at politiet ransagede hans lejlighed. Han følte det som en meget ubehagelig situation. Han syntes efterhånden ikke, at han havde lyst til at have kontanter liggende.

Han kan ikke huske, om politiet i 2022 spurgte om de kontante indsættelser på hans egen konto.

Foreholdt fil 2, side 880, korrespondance den 17. juni 2020 mellem Tiltalte 2 og Vidne 4, hvor Vidne 4 spørger “er der noget, Tiltalte 1 interesserer sig for”, har tiltalte forklaret, at han ikke kan sige, hvad det handler om. Han har ikke set korrespondancen før.

Til forhold 6 har tiltalte foreholdt fil 2, side 2446-2448, faktura nr. 1802, 1803 og 1804 dateret 23. januar 2021 vedrørende Person 18 og side 2461-63, kreditnotaer dateret 23. januar 2021 vedrørende de pågældende fakturaer ligeledes til Person 18, forklaret at de pågældende fakturaer og kreditnotaer nok handler om situationen, hvor han blev kontaktet af Person 18, der stod i lufthavnen med en tolder, der ønskede fakturaer med de

rette serienumre. Han husker, at han lavede nye fakturaer, der hang sammen med de andre fakturaer. Det handler vist ikke kun om serienumre. Det var en lørdag, og Person 18 ringede og stressede ham helt ud. Tiltalte troede, at det var nødvendigt at kreditere og udfærdige en ny faktura for at løse det. Det kan måske være noget med, at han ikke skulle have dobbelt bogføring i virksomheden. Han kan ikke sige, hvorfor det var faktura 1003 og 1804, der var toldstemplet.

Tiltalte har til fil 2, side 1951-1953, faktura nr. 1313, 1314 og 1315 dateret 18. marts 2020 til Person 18 og side 2106-2108, kreditnotaer dateret 11. august 2020 vedrørende de pågældende fakturaer samt nye fakturaer udstedt samme dato ligeledes til Person 18, forklaret, at han ikke vidste, hvorfor dette blev gjort. Han vidste heller ikke, at der var en 3 måneders frist, og at fakturaerne ikke måtte være mere end 3 måneder gamle, når det gjaldt momsfrie salg.

Alle fakturaer er ifølge systemet udstedt at tiltalte, men han kan ikke huske bevæggrundene for det. Han kan ikke huske, om han havde en dialog med sin bogholder om det.

Foreholdt fil 3, side 408 f., mails af 11. august 2020 fra Tiltalte 1 til Person 18 angende faktura 1468, 1470 og 1472, har til-talte forklaret, at han bad Person 18 om at få de tre fakturaer stemplet. Fakturaer-ne bliver senere krediteret. Han kan ikke huske, hvorfor han skrev det sådan. Det kan have noget at gøre med, at de havde et aktieselskab. Han tænkte ik-ke over, at han skrev til Person 18 på en dansk mailadresse, E-mailadresse, eller på, at der blev sat store beløb ind på virksomhedens konto fra Person 18.

Han har fundet bilag frem i kælderen under butikken, som han har sendt til sin forsvarer kort inden hovedforhandlingen. Han ved ikke, hvorfor kassen med bilag ikke er fundet under politiets ransagning. Han blev foreholdt af politiet, at der skulle være tale om falske toldstempler. Han fandt ud af, at politiet havde udtræk fra virksomhedens bogføring, hvor der kun var tale om kopier. Han reagerede på det, da politiet manglede de originale stempler. Han har derfor sendt bilag frem, som politiet og SKAT nok ikke har fundet under ransagningen af butikken i juni 2022.

Foreholdt fil 7, side 32, rapport gennemgang af koster på Aarhus PG den 21. oktober 2025, har tiltalte forklaret, at han efter ransagningen har fundet fakturaer, som er toldstemplet, f.eks. faktura 1902. Man må spørge Vidne 6, hvorfor disse fakturaer ikke var i den blå mappe, hvor hun opbevarede fakturaer for de momsfrie salg.

Han kan ikke svare på, hvorfor de bilag ikke var scannet ind. f.eks. faktura 1803. Der er tale om fysiske bilag, som Vidne 6 har håndteret. Fakturaerne med toldstempler er sendt videre til Vidne 6. Han kan ikke svare på,

hvorfor fakturaerne er toldstempelt, før de er ført i kassen.

Til forhold 9 har tiltalte forklaret, at Tiltalte 2 fik lov til at købe et ur i butikken. Tiltalte har ikke været inde over forholdet. Han kender ikke no-get til fakturaen eller til Person 6. Han besluttede at fritstille Tiltalte 2, da denne sag her startede op. Han syntes, at det var det rigtigste i forhold til virksomheden og for, at der ikke skulle opstå en interessekon-flikt. Han og Tiltalte 2 er ikke gode venner, men de opfører sig ordentligt over for hinanden. De har talt sammen for måske 7 måneder siden. Det var vist Tiltalte 2's sidste arbejdsdag. Tiltalte har en HR medarbejder, der tog dia-logen med Tiltalte 2 om afslutningen på ansættelsen og fritstillingen. Tiltalte sagde selv til Tiltalte 2, at han var fritstillet. Han kan ikke sige noget nærmere om, hvordan Tiltalte 2 tog det. De to var kolleger og sås ikke pri-vat.

Tiltalte har forklaret, at det i denne periode var muligt at købe et gavekort i forretningen og betale for gavekortet med kontanter. Det kan man ikke læn-gere. De fandt efterfølgende ud af, at det kunne medføre, at man overskred kontantloftet. I dag er de blevet klogere på mange ting og har personalekort, man skanner ind i kassen.

Dengang var det i princippet muligt at betale et depositum for et ur kontant og anvende et gavekort, der var betalt kontant og måske derudover også be-tale noget af uret kontant. Han ved ikke, om det er sket. Meget har ændret sig med hensyn til deres procedurer siden opstarten af denne sag.

De har stadig to medarbejdere tilbage fra dengang. De har i øvrigt lavet bu-tikken og strukturen om, herunder fremgangsmåden for betalinger.

På spørgsmål fra sin forsvarer, advokat Anders Ørgaard, har tiltalte forklaret, at han overtog Tiltalte A/S i 2017 med 50 procent, hvor Fond ejede de andre 50 procent. Frem til 2017 har han været sælger til både virksomheder og kunder og har haft ansvaret for butik-ker i København.

I 2019 havde de omkring 40-50 betalende transaktioner dagligt i forretningen og havde op til det tredobbelte antal kundef-handtering. De havde således mange tusinde kundef-handtering og transaktioner årligt. På en dag i 2018 fik de 280 mails, da Rolex frigav nyheder. Det fortsatte i mange uger efter med folk i butikken, telefoner og mails. Der var voldsomt travlt i denne peri-ode. Under corona var han meget bekymret, da han havde lånt store beløb privat for at etablere forretningen. Efter corona var efterspørgslen på ure voldsom stor, og de havde dagligt kø udenfor butikken. Det var voldsomt helt frem til omkring 2022. Han har tidligere arbejdet meget, helt siden han var 16 år, og har ligget på en arbejdsuge på 50-70 timer dagligt. Det var ud-fordrende for ham mentalt og også for hans personale, at der var så stor ef-terspørgsel i forretningen. De oplevede meget stor efterspørgsel på både Ro-lex, Omega og andre mærker. De femdob-lede deres omsætning over perio-

den fra 2019-2022. De var cirka 8-9 medarbejdere. Nogle sad på værkstedet. De havde Vidne 6, der tog sig af bogføringen i nogle timer om ugen. De havde også en anden regnskabsmedarbejder og desuden BDO som revisor. De fik kvartalsrapporter, og de havde årsafslutning hvert år. I dag har de bygget forretningen helt anderledes op. De har i dag en fuldtidsansat regnskabschef.

I 2019-2022 arbejdede han selv i butikken cirka 6 dage om ugen og svarede på mails om aftenen eller om søndagen. Kunderne henvendte sig på mange platforme, og der skulle svares. Han var under et stort pres og var stresset, hvilket han ikke så dengang. Men det kan han se i dag. Der var også Rolex lister, han skulle håndtere. Hvis en kunde ønskede et ur, udfyldte de et ark osv. omkring det. Sidenhen har de digitaliseret arbejdsgangen. I 2021 havde de et voldsomt rambuktyveri, hvor hele butikken blev smadret. Tyvene kørte ind med en bil i butikken. Der blev stjålet meget, og der var meget arbejde med det efterfølgende over en lang periode. De fik ny forsikring og sikkerhedsniveau efter tyveriet. Han skulle håndtere alt dette. Der var desuden ombygninger i butikken og etablering og flytning af værksted. De lå i flytterod flere gange. De skiftede regnskabssystem flere gange, herunder i 2018, og i 2020 skiftede de kasse- og lagersystem. I den nævnte periode har de nok betalt 120 mio. kr. i momsbetalinger og 20 mio. kr. i skat. Han har ikke haft moms- eller skattesager før eller andre sager i virksomheden.

Virksomheden havde i 2019 omkring 7,3 mio. kr. i overskud, i 2020 8,3 mio. kr., i 2021 11,3 mio. kr. og i 2022 12,3 mio. kr. Han ejede 50 % og fik i nogle år mere udbetalt i sit holdingselskab end 50 %. Han havde desuden en direktørløn tæt på et trecifret beløb.

Han tænkte aldrig, at det kunne være en fin ide at hjælpe kunderne med at snyde i moms. Han har haft aldrig et motiv til at gå ind i momssnyd. Det ville være en meget stor risiko i forhold til udbyttet. Han havde heller ikke tid til det.

Når man slår ind i kassen i forretningen, svarer det til alt mulig anden kassearbejde. Når han solgte et ur, talte han først med kunden, skrev op, hvad kunden ville have, og senere satte de tid af til at sælge uret. Det sidste tager typiske 3-4 timer i butikken. Han har på en enkelt fredag haft 12 udleveringer af ure, hvor der ikke kunne bruges 3 timer per kunde. Men det er meget tidskrævende. Ofte vil kunderne gerne tale om et ur, høre historien bag urene, tale om det tekniske og om features ved uret og de historier, der ligger bag. Der er mange forskellige ting, man taler om, når man sælger et ur. De prøver typisk at håndtere en kunde godt under hele forløbet. De taler generelt ikke så meget sammen om kunderne.

Han og Tilfalte 2 talte ikke meget om kunderne, men mere om andre ting som fodbold eller andet. De talte ikke om hver eneste kunde, de havde i forretningen.

Han kunne ikke se de beskeder, Tiltalte 2 skrev med sine egne private kunder. Bortset fra Person 18 og Vidne 5 talte tiltalte ikke med de øvrige kunder. Han vidste, at en del af de øvrige kunder handlede moms frit, men han kendte ikke noget nærmere til det. Han vidste ikke, at der var urent trav i handlerne.

De håndterer mange kundetyper og han vurderer ikke de enkelte kunders eg-nethed.

Til forhold 2 a og til fil 2, side 572, rapport vedrørende fakturaer til Person 1, har tiltalte forklaret, at Tiltalte 2 havde udstedt fakturaen.

Når en faktura er udstedt, ville man typisk give den til kunden. Kunden fik fakturaen udleveret og fik den derefter toldstemplet. Derefter afleverede kunden typisk den stemplede faktura til virksomheden, typisk til den person, der havde solgt uret. Man scannede i virksomheden fakturaen ind eller afleverede den til Vidne 6 i en kuvert, og sendte kuverten til hende ugentligt, da hun sad fysisk i virksomheden. Tiltalte havde ikke normalt tjekket fakturaer-ne for stempler. Vidne 6 betalte herefter momsen retur til kunden. Det var Vidne 6, der lagde betalingerne ind i banken, og tiltalte godkendte med to-faktor godkendelse. De havde også regninger, der skulle betales. Der kunne være mange betalinger ad gangen – måske mellem 50-100 transaktio-ner, der skulle godkendes på en oversigt. Det tog nogle minutter. Han kunne ikke altid se, hvem der skulle modtage beløbene. Det kan man altid i dag, men man kunne ikke altid dengang. Han tjekkede ikke baggrunden for retur-momsen. Han tjekkede generelt beløbene i forhold til deres likviditet. Han har ikke oplevet, at betalingerne gik forkert.

Han har ikke tænkt over, at man kunne forfalske stempler.

Foreholdt fil 2, side 669, rapport sammenhæng mellem toldstemplerne, faktura og de mistænkte, har tiltalte forklaret, at han først har set stemplerne i forbindelse med sagen og ikke har tænkt over, om stemplerne så falske ud.

Til forhold 6 har tiltalte forklaret, at han så Person 18's pakistanske pas i forbindelse med handlerne.

Foreholdt fil 7, side 32, 3. afsnit, rapport gennemgang koster på Aarhus PG tirsdag den 21. oktober, har tiltalte forklaret, at han netop gerne ville se, om regnskabsmaterialet var i politiets varetægt. Det var det ikke. Derfor gennem-søgte han kælderen i virksomheden. Det handlede om, at han var blevet afhørt om falske toldstempler vedrørende Person 18. Han fandt blandt andet bilag A, faktura 1244, 1246 og 1247. Derefter sendte de en jurastude-rende til virksomheden Global Blue, der er en global distributør.

Tiltalte forklarede, at han fysisk fik fakturaerne afleveret, og de var hæftet

sammen med grønt papir.

Forevist bilag B, faktura 1802, 1803 og 1804, har tiltalte forklaret, at han fik bilagene fysisk afleveret, og de var hæftet sammen.

Forevist bilag D, tre fakturaer og grøn seddel, har tiltalte forklaret, at han har modtaget bilagene fra Person 18.

Tiltalte har til fakturaerne 2061, 2062, 2270 og 2271 forklaret, at han ikke har været i stand til at finde de sidste bilag til forhold 6 i kælderen. De har haft mange vandskader i forretningen.

Tiltalte har vedrørende fakturaer, hvor der er udfærdiget kreditnotaer, forklaret, at Person 18 kun har ringet til ham fra lufthavnen og bedt om nye fakturaer. Ellers ikke.

I branchen er det ikke ualmindeligt at modtage store beløb fra en kunde. De havde i forretningen styr på, hvad Person 18 havde indbetalt til dem.

Til forhold 10 har tiltalte forklaret, at han tidligere har solgt ure til selskaber. Det kan være fordi man ville anvende uret eller fordi, det var et køb til investering. Det kunne være ejeren af selskabet, der gik med uret. Det er nok for fornøjelsens skyld. Han opfatter det ikke som sin opgave at gå ind i, om skattereglerne er opfyldt af køberen, eller om uret købes til en ægtefælle eller et familiemedlem.

Han har i dette tilfælde indberettet salg af urene til det tyske selskab, som han skulle. Dette fremgår af fil 3, side 1773, oversigt over detail angivet listesalg. Det har Vidne 6 gjort. Han har efterfølgende hørt fra Vidne 5, at der er betalt tysk moms vedrørende urene.

Til forhold 9 har tiltalte foreholdt fil 2, side 639, faktura 1079 til Person 6, forklaret, at han ikke var bekendt med, hvordan fakturaen var udstedt.

Vedrørende kontantloftet har tiltalte forklaret, at ved en ægtefælle, hvor mand og kone foretog et køb, og der blev udstedt to fakturaer, kunne de to personer godt komme med hver sit kontantbeløb.

Han hævdede ikke kontante beløb i Tiltalte A/S. Det kunne man ikke. Han kendte ikke tre måneders reglen vedrørende momsfrie salg før her under sagen.

På spørgsmål fra anklageren har tiltalte forklaret, at han ikke ved, hvorfra han havde Vidne 1's navn og registreringsnummer.

Fakturanumrene i forretningen blev lavet fortløbende. Den sidste faktura i sa-

gen hedder 2816. Og fakturaerne er udstedt den dato, der står. Han kunne ikke rette i datoen. Han har i hvert fald aldrig gjort det. De fortløbende num-re kan han ikke forklare. Han ved ikke, om dagsrapporter har andre numre end de øvrige fakturaer.

Tiltalte 2 har forklaret, at han har arbejdet ved Tiltalte A/S i godt to år forud for 2017. Han var i starten sæl-ger og blev senere butikschef, efter at Tiltalte 1 eller Navn 4, som han kaldte ham, overtog forretningen. Det var mere på grund af anciennitet end jobindhold, at tiltalte blev butikschef. Da Tiltalte 1 overtog forretningen, var stemningen imellem dem god. De kunne blive uenige, da de begge gerne vil have ret. I nogle tilfælde og med udvalgte ure, der var udstillet, kunne han sælge urene på egen hånd. Jo dyrere og sjældne, urene var, jo mere var det op til Tiltalte 1, om urene skulle sælges eller ej. Tiltalte 1 skulle ofte tænke over det, før han besluttede sig. Specialmodeller og de meget eftertragtede ure skulle forbi Tiltalte 1, hvis der var interesserede købere. Hvis kunden havde handlet før, eller der var tale om en dyr model, blev det prioriteret. De salg, denne sag handler om, har alle været omkring Tiltalte 1 til godkendelse. Det gælder i større eller mindre grad alle ure i denne sag. Når man lavede et salg, hvor momsens ret var det som regel også omkring Tiltalte 1. Senere var det ikke hver eneste gang, det kom forbi Tiltalte 1. Der blev måske i perioden leveret omkring 500 Rolex ure til forretningen om året. Der var i den vildeste periode 16 mapper i forretningen, der var fyldt med sedler med folk, de var skrevet op til et ur. Der kunne være mere end 100 navne i en mappe. Rolex må ikke bestemme, hvem man sælger ure til, men de forventer, at en vis del af urene sælges lokalt. De københavnske forretninger sælger generelt meget til turister, så det er en ordning med modifikationer. Vidne 4 var en god kunde i forretningen, og derfor fik han lov at købe flere ure. Hvis man har en kunde, der køber 10 ure over en periode, vil man hellere levere et ur til vedkommende, end en kunde, man kun ser en gang.

Til forhold 2 a har tiltalte forklaret, at han kender Vidne 1, også privat.

Foreholdt fil 2, side 513, fotos af Vidne 1, Vidne 3 og tiltalte, har tiltalte forklaret, at han har spurgt sig selv, hvorfor han blev inviteret med til Vidne 1's bryllup. Bryllupsfesten blev holdt på Restaurant 2. Vidne 2 var ikke med til brylluppet. Vidne 4 var med. Tiltalte 1 var ikke med. De mødte også Vidne 5 på Restaurant 2 den pågældende aften.

Vidne 1's kone har en Virksomhed 2 på Gade 1, og i kontakterne i tiltaltes telefon hedder Vidne 1 "Kaldenavn 1".

Når Vidne 1 har købt ure i butikken, har det været med fysisk fremmøde. Tiltalte har set Person 1's pas forevist under handlerne. Tiltalte kan ikke huske, om hun var med i butikken. Tiltalte tror ikke, at de har modtaget betaling direkte fra Person 1. Han tror, at han har et foto af Person 1's

pas i sin telefon. Tiltalte har ikke undret sig over, at Vidne 1 har købt en del ure i Person 1's navn. Vidne 1 fik udleveret urene.

Foreholdt fil 2, side 691 f. beskeder mellem Vidne 1 og tiltalte, forkla-rede tiltalte, at adressen i Tel Aviv var Person 1's adresse, som han har et billede af passet. Tiltalte tænkte, at det var et ur til Person 1, eller at det var hende, der skulle tage uret med ud af Danmark, idet uret skulle føres ud af landet, for at man kunne få momsrefusion.

Han tænkte nok, at uret kom tilbage til Vidne 1's kone på et tidspunkt. Han tænkte ikke, at der var problemer i forhold til de danske momsregler. Han troede ikke, at hverken han eller Tiltalte 1 gjorde noget forkert.

Foreholdt fil 2, side 700, besked, har tiltalte forklaret, at han tænkte, at uret var til Vidne 1, når han fik sådanne fotos tilsendt.

Foreholdt samme, side 703 og 703, beskeder og fotos, har tiltalte forklaret, at han har solgt det pågældende ur til Vidne 1.

Tiltalte tænkte ikke, at fremgangsmåden med fakturaer og stempler til Person 1 var ulovlig, snarere var det i en gråzone. Tiltalte 1 solgte også ure på den måde, så tiltalte tænkte ikke, at der var noget galt.

Foreholdt samme, side 742, beskeder og foto, ur, har tiltalte forklaret, at han vidste, at Vidne 1 havde et identisk ur, og man ser ikke et sådant ur, slet ikke i Aarhus. Han nævnte ikke noget om det til politiet.

Foreholdt fil 2, side 759-762, fotos og beskeder mellem tiltalte og Vidne 1, har tiltalte forklaret, at det nok er et ur, Vidne 1 har fået lov til at købe i forretningen. Han havde ikke umiddelbart indtryk af, at Vidne 1 videresolgte de ure, han købte hos dem.

Til forhold 3 har tiltalte forklaret, at han aldrig har set Vidne 2 med de ure, han har købt i forretningen. Tiltalte har set Vidne 1 og Vidne 3 gå med de ure, de har købt i forretningen. Vidne 2 havde altid Tag Heuer ure på.

Foreholdt fil 2, side 834, rapport Vidne 2 og Tiltalte 2 samt Vidne 6, mail-og chatkommunikation ifb. med salg/køb af ure, har tiltalte forklaret, at han sendte mailen den 23. maj 2022 til Vidne 2, hvor han skriver, at det ikke er i orden, at Vidne 2 forsøger at sælge et Breitling ur.

Foreholdt fil 2, side 836, faktura 2753 af 31. maj 2022, har tiltalte forklaret, at Vidne 2 ikke havde modtaget uret endnu eller fået en faktura på det. Og det var det, der ikke var i orden, når uret var sat til salg. Tiltalte havde stadig en forventning om, at uret var til købt til eksport til Person 3, som stod på fakturaen.

Tiltalte havde ikke nogen forventning om, at urene ikke var købt hos dem til eksport. Vidne 2 kom ind i butikken af sig selv. Vidne 1 og Vidne 3 har ikke været i butikken sammen.

Foreholdt fil 2, side 810-815, beskeder mellem tiltalte og Vidne 2 med fotos samt faktura til Person 2, har tiltalte forklaret, at han tænkte, at uret var til Person 2. Tiltalte tænkte ikke, at det var underligt. Han har haft flere kunder, der har købt for andre, og det var ikke mærkeligt for tiltalte, at Vidne 2 ville købe et ur for en landsmand.

Foreholdt fil 2, side 817, mail af 13. december 2019, har tiltalte forklaret, at mailen er sendt fra virksomhedens hovedmail, som alle ansatte kunne tilgå, og som ofte blev benyttet.

Til forhold 4 har tiltalte forklaret, han har solgt ure til Vidne 3 og har fået lavet fakturaer. Både tiltalte og Tiltalte 1 har handlet med Vidne 3, der kom i butikken. Tiltalte var ikke venner med Vidne 3, men tiltalte har været med til et bryllup og Vidne 3's fødselsdag, hvor også Vidne 1 var med.

Tiltalte har set Person 4 i butikken. Han har ikke mødt Person 5. Tiltalte har ikke syntes, at det var unormalt, at Vidne 3 kendte personer i Israel og Pakistan. Tiltalte kan ikke huske, om han fik personernes pas. Nog-le af købene i dette forhold har Tiltalte 1 taget sig af. Det er nok halvdelen af de seks handler i forholdet. Tiltalte har ikke set Vidne 3 gå med urene efterfølgende.

Til forhold 5 har tiltalte forklaret, at Vidne 4 kom ind i butikken og købte ure over en periode på cirka 2½ år. Tiltalte har været med Vidne 4 ude at spise, hvor tiltaltes og Vidne 4's kærester også var med. Vidne 4's børn var også med.

Det kan sagtens være, at Vidne 4, Vidne 1 og Vidne 3 har anbefalet hinanden at købe ure hos Tiltalte A/S.

Tiltalte undrede sig ikke over, at der var et nyt navn, typisk tyrkisk, hver gang Vidne 4 skulle købe et ur. Vidne 4 havde også noget forretning i Tyrkiet, så han tænkte, at det kunne være derfor.

Person 6 kom på et tidspunkt i butikken og var meget utilfreds. Tiltalte vidste ikke, hvem han var. Tiltalte havde fået forevist Person 6's irakiske eller iranske pas på et tidspunkt. Person 6 var sur, men tiltalte ved ikke hvorfor. Det kunne tyde på, at han var vred over, at nogen købte ure i hans navn. Vidne 4 sagde, at det var Person 6's navn, der skulle på fakturaen.

Foreholdt fil 2, side 639, fil 2 side 639-641, faktura 1079-1081 udstedt til Person 6, har tiltalte forklaret, at det nok er ham, der har lavet fak-turaerne. Han overtog det første ur og gik ud fra, at det havde været ført ud af EU, da han afleverede det til Vidne 4. Uret var faktureret til Person 6. Vidne 4 og Person 6 kom ind sammen, og derfor afleverede tiltalte uret til Vidne 4. Det ville have givet me-re mening at aflevere det til Person 6. Tiltalte fik uret igen af Vidne 4.

Tiltalte betalte for uret via sin kærestes konto. Han havde lige solgt et ur pri-vat, hvor pengene gik ind på kærestens konto, hvorfor han betalte for dette ur fra den konto.

Foreholdt fil 2, side 849 f., beskeder mellem tiltalte og Vidne 4, har tiltalte forklaret, at han blev gjort opmærksom på, at den adresse, han havde fået oplyst, ikke var reel. Det var det, beskederne handlede om.

Foreholdt samme side 850, beskeder mellem tiltalte og Vidne 4 ved-hæftet besked fra Tlf nr., har tiltalte forklaret, at det nok var den besked, de skrev om. Person 6 var træt af at blive brugt. Tiltalte ved ikke, hvem Person 20 var.

Tiltalte betalte selv beløbet bagefter for momsen for det ur, han selv overtog. Han betalte for sin egen samvittigheds skyld.

Foreholdt fil 2, side 866 beskeder mellem ham og Vidne 4, har tiltal-te forklaret, at han tænkte, at urene nok ville vende tilbage til Danmark og være på armene af Vidne 4 eller dennes kone.

Foreholdt samme, side 882, beskeder og fotos mellem tiltalte og Vidne 4, har tiltalte forklaret, at Vidne 4 sendte et navn til ham og et pasnummer på et tyrkisk pas. Desuden blev der overført 33.140 kr. til Person 27, der var Vidne 4's bror.

Foreholdt samme, side 881, faktura 1488 udstedt til Person 11 for køb af en ring, har tiltalte forklaret, at det er ikke ham, der har solgt den ring.

Foreholdt samme, side 884, beskeder fra Vidne 4 til tiltalte og svar fra Person 28, har tiltalte forklaret, at han aldrig har solgt denne ring til Person 28.

Han kan ikke huske mailen med fakturaen vedhæftet. Lige præcis denne kan han ikke huske. Han kan ikke se på fakturaen, om han har lavet den.

Til fil 2, side 884, nederst, besked fra hovedpostkassen hos Tiltalte A/S, har tiltalte forklaret, at han ikke kan se på mailen, om det er ham, der har sendt den. Hovedmailen blev på dette tidspunkt brugt af

mange.

Foreholdt fil 2, side 887 f., beskeder fra Vidne 4 med tyrkiske navne vedrørende faktura 1718, 1719 og 1740, har tiltalte forklaret, at det kunne forekomme, at han fik tre navne oplyst på den måde vedrørende køb af tre ure via Vidne 4. Han tænkte ikke over det, da han havde andre kun-der, der gjorde det samme.

Til forhold 8 har tiltalte forklaret, at Person 19 købte et ur af ham på et tidspunkt. Det var vist Tiltalte 1, der havde udvalgt kunden.

Foreholdt fil 3, side 292, rapport ur på faktura 2210 og 2216 identisk, men faktureret til 2 forskellige personer, har tiltalte forklaret, at det nok er ham, der har lavet begge fakturaer. Han tænkte, at Person 19 ville spare momsen og sende uret til Marokko først.

Det var ikke Vidne 2, der anbefalede Person 19. Tiltalte ved, at Person 19 havde med biler at gøre, men tiltalte vidste ikke noget sær-ligt om det.

Foreholdt fil 2, side 1504, mails, 2. september 2021 mellem Person 19 og tiltalte, har tiltalte forklaret, at Person 19 blev kaldt "Kaldenavn 2". Tiltalte har mødt ham for mange år siden. De har fælles venner. Det var derfor, at tiltalte kaldte ham Kaldenavn 2, som han blev kaldt af mange.

Tiltalte har generelt forklaret, at Tiltalte 1 også har talt med Vidne 1. Det var det samme med Vidne 4. Butikken var så lille, at de alle så kun-derne og talte sammen.

Tiltalte har ikke selv modtaget noget som betaling. Han har fået en t-shirt af Vidne 4 og et bælte i fødselsdagsgave af Vidne 1. Han er ble-vet tilbudt pengebeløb af Vidne 1 og også af Vidne 4. De har tilbudt ham 5.000 kr. Han ville ikke sige ja til det. Det ville være at træde over en grænse i forhold arbejdspladsen. Den slags tilbud fik man løbende. Det er svært at sætte sig ind i for folk, der ikke kender til den verden. For at kunne få lov til at købe et ur, der steg så voldsomt i værdi, når man gik ud af butikken, var 5.000 kr. et lille beløb. Han havde ikke det indtryk, at det hav-de noget med momsfritagelse at gøre.

Vidne 4 tilbød ikke beløb til tiltalte løbende. Det kom op i forbin-delse med, at Vidne 4 gerne ville have et af de lidt eftertragtede ure. Tiltalte 1 har sagt, at han aldrig har taget imod beløb fra kunder.

Vidne 1 tilbød tiltalte 10.000 kr. i forbindelse med ønsket om at bestille en bestemt model af et Rolex ur, som han gerne ville købe.

Det var normalt for tiltalte at skrive med de kunder, han havde en nærmere

relation til, på den måde, som man kan se i sagen. I de tilfælde var man ekstra sød af hensyn til salget.

Det var rædselsfuldt for tiltalte, at Vidne 4, Vidne 1 og Vidne 3 skrev så meget til ham. Det var et meget stort pres, og tiltalte havde dede sit arbejde i den periode. Han kunne naturligvis have ladet være med at svare dem, men de var nok ikke stoppet, hvis han ikke havde svaret på beskederne. Det var ikke nemt at sige nej til de kunder. De stoppede ikke blot, fordi man sagde nej. Han var aldrig i en situation, hvor han ikke svarede dem.

Foreholdt fil 3, afhøring sigtede, side 139, sidste afsnit, og side 140, 1. afsnit, har tiltalte forklaret, at han kan huske at have forklaret det, og det var sådan, han svarede. Det var et enormt pres, at urene var så eftertragtede, og personerne pressede ham for at kunne købe ure. Han tænkte, at det med momsen var okay.

Foreholdt fil 2, side 280, afhøring Tiltalte 2 den 21. juni 2022, side 286, 4. afsnit, har tiltalte forklaret, at han ikke kan huske afhøringen eller dagen. Han var noget rundt på gulvet og vidste ikke, hvad det handlede om på det tidspunkt. Det er rigtigt, at det var en momsfinde. Det har han fundet ud af bagefter.

Han talte ikke med Tiltalte 1 om, at politiet havde været i forretningen og spurgt, om de kendte Vidne 3 og Vidne 1. Han fandt ud af at de to havde haft en illegal Virksomhed 3, og han tænkte "What the fuck". Han tænkte, hvordan han dog kunne tage så meget fejl af Vidne 1. De to var også Tiltalte 1's kunder, da Tiltalte 1 foretog valget om, at de måtte få urene, og Tiltalte 1 talte med dem i butikken, ligesom tiltalte også talte med Tiltalte 1's kunder. Det var en lille forretning, og folk ville gerne tale med chefen.

De var under et kæmpe pres i den periode for at folk kunne få ure. Han følte ikke, at de havde en magt som følge af, at de kunne vælge, hvem der skulle have urene. Folk henvendte sig meget til primært Tiltalte 1 som chefen, og også til tiltalte for at få lov til at blive skrevet op til ure. Det er tiltaltes indtryk, at folk vidste, at det var Tiltalte 1, der bestemte.

På spørgsmål fra sin forsvarer har tiltalte forklaret, at der også blev foretaget momsfrie salg i tiden før 2017, også under den tidligere ejer Person 29. Tiltalte har også tidligere oplevet, at personer i forretningen har købt ure momsfrit til andre. Han ved, at momsfrie salg til kunder, der ikke nødvendigvis bor i udlandet, foregår i andre luksusbutikker, herunder i København. Han har hørt, at der er steder, hvor butikkerne selv arrangerer det hele for kunderne. Tiltalte 1 fik lavet en personalehåndbog efter anholdelsen. Der kom noget materiale fra EY, og Tiltalte 1 forklarede, hvordan de skulle foretage momsfrie handler.

Tiltalte har foreholdt fil 2, side 4044, beskeder mellem tiltalte og Vidne 1, forklaret, at når han skrev med Vidne 1 om "Pepsi", var der tale om en Rolex model. Når der blev skrevet om at "overtale Tiltalte 1", betød det, at Tiltalte 1 skulle godkende salget af uret.

Foreholdt samme, side 4052, beskeder, har tiltalte forklaret, at det var Tiltalte 1, der skulle godkende salget.

Tiltalte har forklaret, at han troede, at når der var kommet et toldstempel på fakturaen, var der også sket udførsel af varen, og at deres opgave dermed var løst. Når kunden indimellem fik uret tilbage til Danmark, betragtede han det som en gråzone i forhold til reglerne for momsfrie salg. Han tænkte ikke, at det var forretningens ansvar. Han havde ikke selv et ønske om at komme ud i den gråzone.

Foreholdt fil 2, side 4063 f., har tiltalte forklaret, at han tænkte, at Vidne 1 var sammen med Person 1, og at det handlede om det.

Forevist foto af Person 1 pas har tiltalte forklaret, at han havde fotoet i sin kamerarulle.

Tiltalte 1 havde godkendt salgene til Person 1.

Når man på kassebonerne fra perioden kunne se, hvem der var logget ind i kassen, var det den pågældende, der var logget ind, når der blev ekspederet. Man skulle logge ind og ud, men det kunne i perioder med travlhed forekomme, at man ekspederede i en andens navn.

Vidne 3 handlede med Tiltalte 1, da han købte de første ure i butikken. Vidne 4 har også købt et Omega ur i forretningen. Det var Tiltalte 1, der solgte ham uret.

Tiltalte trådte ud af virksomheden for 19 måneder siden. Han blev en dag kaldt ind på kontoret af HR damen, hvor hun sad der sammen med Tiltalte 1. De meddelte, at tiltalte var fritstillet. Tiltalte fik ikke en begrundelse, men hans indtryk var, at afskedigelsen og fritstillingen var på begrundet i denne sag. Dagen efter fritstillingen besøgte Rolex forretningen. Da Rolex sidst havde besøgt forretningen, forud for fritstillingen og efter ransagningen, fik tiltalte tilbudt en gratis fridag, blot skulle han ikke spørge hvorfor. Tiltalte blev klar over, at det handlede om besøget fra Rolex. Hans opfattelse er, at han over for Rolex er blevet gjort til syndebuk for det hele.

På spørgsmål fra anklagemyndigheden har tiltalte forklaret, at besøget fra Rolex, hvor han blev tilbudt en fridag, var før tiltalen i sagen. Tiltalte konfronterede Tiltalte 1 med det, men fik ikke noget svar. Fra tiltalte forlod forretningen for 19 måneder siden, har han ikke talt med Tiltalte 1 før i fredags. Det er specielt, da de to tidligere arbejdede sammen og var gode kolleger. Når tiltal-

te har forklaret, at andre forretninger også har en praksis med momsfrie køb, har det ikke været noget, han og Tiltalte 1 talte om. Han ved det, fordi han har en kammerat, der har købt et ur på den måde i København.

Kunderne betalte som udgangspunkt moms i forretningen. Han kan ikke sige, hvor mange kunder, der købte momsfrit. Det var nok momsfrie handler hver uge, men det kunne variere i omfang med krydstogtskibe og andet. Fremgangsmåden ved momsfrie salg var ikke noget, de havde haft en særlig procedure for. Det var noget, de lærte af hinanden. Han har ikke selv undersøgt det f.eks. hos Told og Skat. Han har på et tidspunkt undersøgt 3 måneders fristen. Han har måske krediteret en faktura på grund af en fejl. Det havde ikke noget med momsfrit salg at gøre. Han tror, at han havde adgang til at kreditere fakturaer i systemet.

Det fremsendte foto af Person 1 pas har han fundet på sin telefon i iCloud. Han har ikke tjekket metadata på fotoet.

Forevist fil 2, side 527 og 528, fotos af Person 1 pas, har tiltalte forklaret, at det er fotos, han har sendt frem til retten i går, og han har taget det af et foto i Vidne 1's telefon. Han har ikke overført fotoet til virksomheden Tiltalte A/S eller til bogholderen Vidne 6.

Vidne 6 har forklaret, at hun har en HH eksamen fra 1987. Hun blev udlært som regnskabsmedarbejder og arbejdede med det i mange år, herunder ved et revisionsfirma i Horsens, og firmaet havde Tiltalte A/S som kunde. Hun har således arbejdet med regnskaber siden 1987. Hun blev selvstændig bogholder i 2012 og har eget firma. Hun er ikke længere bogholder for Tiltalte A/S. Hun afleverede i 2023 det hele til en fuldtidsbogholder. Tiltalte 1 ønskede på det tidspunkt en fuldtidsbogholder i virksomheden, og hun driver virksomhed fra og bor i By 2. Hun er ikke stoppet på grund af utilfredshed eller uenighed mellem hende og Tiltalte 1. Det var grundet rent praktiske forhold. Hun spurgte sig selv, om hun var dygtig nok til opgaven, men det er nok fordi hun er typisk kvinde. Hun har ikke haft andre luksusforretninger end Tiltalte A/S som kunde i sit firma.

Når der står FlexPOS øverst på en faktura, er der tale om en opgørelse over dagens tal eller omsætningen. Dagens tal bliver dannet i kassesystemet. Det er en selvstændig bogføring, der sker, når man udsteder fakturaen.

Den gamle kasse havde en knap, der hed tax-free som blev brugt ved momsfrie salg. Det gør man anderledes nu. Man lavede dengang en manuel faktura i et selvstændigt system.

Forevist fil 2, side 1997, tilfældig faktura, har vidnet forklaret, at fakturaen er lavet på kasseapparatet, da der står "ordernr.: 607 Ref." Kunden er blevet

oprettet i kassesystemet. Vidnet tror, at man har anvendt det samme papir til fakturaerne i henholdsvis kassesystemet FlexPOS og økonomissystemet e-conomics. Kundennummeret var på det tidspunkt nok kundens telefonnum-mer. Der var ikke fortløbende kundennumre. Fakturanumrene var fortløbende og blev genereret automatisk i systemet. Man kunne ikke ændre på faktura-nummeret uden at gå ind bagfra i systemet. Det kunne man ikke som medarbejder. Fakturadatoen kunne ikke ændres ved fakturaer generet i kassen, men det kunne man i økonomisystemet.

Det momsfrie salg i Tiltalte A/S steg en del i 2019 og frem. Der var forud for 2017 måske et par momsfrie salg om måneden. Da salget lå på sit højeste, var der nok i hvert fald 5-10 momsfrie salg på en måned. Hun havde en snak med Tiltalte 1 om, at han skulle være sikker på, at varerne kom ud af EU, når der var tale om momsfrie salg.

Hvis der ikke kommer en faktura med toldstempel retur, kører man momsen tilbage og betaler til skat. Hvis kunden slet ikke har betalt moms i kassen, har man ved manglende toldstempel også kørt momsen tilbage, og i det tilfælde har virksomheden hæftet for beløbet. Hun kan huske en kunde ved navn Person 1. I al den tid, hvor der var momsfrie handler i virksomheden, har Tiltalte 1 og de ansatte vidst, at der var krav om en toldstemplet faktura.

Ved betalinger i banken, havde de to-faktor godkendelse. Det var kun hende og Tiltalte 1, der havde adgang til banken. Hun havde et regneark, hvor hun havde optegnelser over alle, der havde moms til gode fra momsfrie salg. Hun skrev det i bankposterne, og Tiltalte 1 kunne derfor se det. Når Tiltalte 1 godkendte betalingerne, spurgte han som regel ikke nærmere ind til momsen.

Foreholdt fil 2, side 854, mail 1. april 2019, mail fra Tiltalte 1 og side 856, mail 2. april 2019 fra hende til Tiltalte 1, har hun forklaret, at hun ikke kan huske ma-ilkorrespondancen i dag, men det er hendes måde at skrive på. Hun kan ikke huske, hvad resultatet blev. De var måske overgået til det nye kassesystem på det tidspunkt, og hun har måske tænkt, om det fungerede. Men hun kan ikke huske det nærmere.

Hun ville normalt kontrollere momsen, der ville stå på en momsfri konto, og hun ville have det noteret i sit excel ark, hvor hun kontrollerede, om der var betalt, før momsen gik retur. Hun har nok ikke på det tidspunkt fået kassepo-sen fra butikken med alle betalingerne fra den forudgående uge, og det kan være derfor, såfremt hun ikke har bogført betalingen.

Der blev solgt meget til Person 18. Han var den største kunde, de havde. Hun kender ikke til kommunikationen mellem butikken og Person 18, da hun ikke sad fysisk i butikken. Det var ikke normalt at få meget store beløb indbetalt fra en kunde på forhånd. Der blev kun indbetalt depositum ved køb af ure. På et tidspunkt blev der fra Person 18 indbetalt en mio. kr., som de satte ind på en beskyttet konto, og hun førte et regnskab over indestående på kontoen

og salg af ure med betaling fra kontoen. Hun fik at vide, at der løbende blev solgt ure og betalt fra kontoen, så hun undrede sig ikke over det. Der blev i perioden nok indbetalt omkring et par mio. kr. fra Person 18. En del af beløbene kom fra England, og der stod ikke Person 18 på dem, så hun spurgte ind til det.

Forevist fil 2, side 381, excel ark udfærdiget af Vidne 6, har hun forklaret, at de grønne og orange felter hører sammen i puljer. De beløb, der er indbetalt er grønne, og de orange felter angiver de enkelte salg. De angivelser, hvor der ikke står noget i kolonnen "moms", har været momsfrie. De blå felter angiver den samme faktura, hvor Person 18 har fået en fysisk faktura med sig. I højre hjørne er der en samlet angivelse af tal. Det kan godt passe, at virksomheden i dag har cirka en mio. kr. til gode ved Person 18. Hun ved ikke, om Tiltalte 1 har givet Person 18 en oversigt over dette. Hun tænker, at Person 18 her skyldte 482.840 kr., som der står nederst i arket. Hun kan godt se, at der er anførte nogle andre tal øverst oppe. Såfremt Person 18 skulle have moms retur, tjekkede hun fakturaen. Hun kan ikke huske, om hun har udbetalt returmoms til Person 18, da hun ikke kan huske, om de beløb blev brugt til køb af mere. Beløbet 300.900 kr. øverst er nok en overførsel fra et tidligere regneark. Der må være bilag på gammel gæld, da hun altid vedhæftede et sådant.

Når der gik penge ind fra Person 18, spurgte hun Tiltalte 1 om, hvad det handlede om. Hun kan ikke huske, om Tiltalte 1 svarede med det samme eller vendte tilbage. Når pengene kom fra det engelske selskab, sagde Tiltalte 1, at det var penge fra Person 18. Hun kan ikke huske, om Tiltalte 1 lige skulle vende tilbage eller kunne svare straks. Hun har ikke afvist betalinger, da hun altid har fået oplysningerne.

Hun kan ikke huske, hvornår excel-arket på side 381 sidst er ajourført. Den sidste postering udfærdiget.

Foreholdt fil 2, side 402, kreditavis, har vidnet forklaret, at det har nok været før indbetalingen i december 2021.

Fil 2, side 382, har vidnet forklaret, at fakturaen er lavet manuelt, og hun har kørt bogføringen tilbage. Det, hun har skrevet med håndskrift, er angivelser af, hvornår det er blevet slået i kassen. Fakturabeløbet er slået i kassen den 11. oktober 2021. Hun kan ikke sige, om fakturaen er lavet før, det er slået i kassen. Fakturaen kan også være tilbagedateret. Det ved hun ikke. Det er u-sædvanligt at lave en faktura, inden beløbet er slået i kassen. Hvis man laver en faktura og udfører uret sammen med fakturaen, skal toldstemples komme indenfor 3 måneder. Om der først betales senere, er noget man aftaler med kunden. Hun vil registrere moms ud fra fakturadatoen. Man vil kunne se på kassebonen, om der er betalt sammen med faktureringen, hvilket er det normale.

Forevist hjælpebilag 1, side 2, har vidnet forklaret, at hun nok tænkte over, om navnet på indbetaler ikke var det samme som kunden. Hun har ikke fået forklaringer på dette fra Tiltalte 1.

Til fil 2, side 1951-1953, fakturaer 1313, 1314 og 1315 af 18. marts 2020 til Person 18 og side 2106-2111, kreditnotaer 1467-1471 og faktura 1472, alle fra 11. august 2020 og tillige til Person 18, har vidnet forklaret, at der i 2020 var nedlukning på grund af corona, og det har nok været derfor, man ikke har været i stand til at føre urene ud af landet inden for en periode på 3 måneder. Regnskabsåret i virksomheden gik fra den 1. maj til 30. april hvert år. Salget i det dokumenterede materiale foregik i et gammelt regn-skabsår, men kreditnota og faktura var i et nyt regnskabsår.

Til fil 2, side 2212-2016, fakturaer 1473-1477 fra 18. juli 2020, side 2124, faktura 1485 af 21. august 2020, side 2125, faktura 1486, begge dateret 21. august 2020, side 2207, faktura 1568 dateret 28. september 2020 og side 2210, faktura 1571, samt kreditnotaer side 2211-2215 dateret samme dag og alle til Person 18, har vidnet forklaret, at hun ikke kan svare på, hvorfor man kan se, at ure går igen på senere fakturaer, hvor der er sket kreditering og senere udstedt fakturaer. Man kunne godt have lavet en faktura med samtlige ure og ikke splitte dem op. Hun ved ikke, hvad årsagen til de mange fakturaer var. Typisk så hun kunderne købe 1-2 ure ad gangen. Hun ville ik-ke studse over 3 ure på samme faktura, hvis det var samme kassebon. Hvis der var en kassebon per ur, ville hun heller ikke studse over det, når det gjaldt Person 18, da han købte mange ure. Hun ville ikke studse over en kassebon med 15 ure, hvis køberen var Person 18. Hun så ikke andre, der købte så mange ure samme dag.

Hun ved, at der i længere perioder var lukket ned for flytrafik på grund af corona. Det var det, hun hørte fra Tiltalte 1, da Person 18 var Tiltalte 1's kunde. Der er blevet afregnet moms for Person 18.

Foreholdt fil 2, rapport afhøring vidnet, side 243, 2. nederste afsnit, har vidnet forklaret, at det handlede om, at Tiltalte A/S havde betalt momsen for Person 18, da han ikke havde indleveret et gyl-digt toldstempel. Det var et stort beløb, men hun kan ikke huske, hvor me-get. Hun kan ikke huske, om det var over eller under en mio. kr.

Det blev besluttet i virksomheden, om Person 18 måtte købe uden at be-tale momsen. Nogle af fakturaerne har været med moms, og nogle har været uden moms. Hun har set det på kassebonerne.

Vidnet har forevist fil 3, side 1773, detail angivet listesalg, forklaret, at hun husker det som om, der måske var 2-3 salg til EU i perioden, men hun kan se, at der nok var flere. Hun kan ikke huske, om det var de samme kunder. Der var vist kun en enkelt kunde i Tyskland. Hun kan se, at der i bilaget er to forskellige cvr. numre på tyske kunder. Hun husker, at Tiltalte 1 ringede til hen-

de og sagde, at de var en kunde, der gerne ville have en vare faktureret til et tysk selskab. Hun sagde, at varen derfor skulle gå ud af landet og til Tyskland, og at det var Tiltalte 1, der skulle sikre sig det. Hun sagde ikke, hvordan han skulle gøre det. Hun sagde, at han skulle sikre sig det, og så kunne han lave en faktura hvor der stod "reverse charge" og udstede fakturaen til det tyske selskab. Tiltalte 1 oplyste hende ikke om kundens navn. Hun kan ikke sige, hvor lang tid, der gik før der kom noget retur. Hun kan ikke huske, hvem køber VAT nr. var. Hun ved ikke, om det var det tyske selskab, og hun kan ikke huske navnet på selskabet. Hun ved ikke, om den kunde, Tiltalte 1 ringede om, var en ny eller gammel kunde.

Det er rigtigt, at hun har oplyst til Tiltalte 1, at han ved salg til EU skulle lave en faktura, hvor der stod "reverse charge". Hun har også sagt, at Tiltalte 1 skulle sikre sig, at varen blev udført.

Foreholdt fil 3, side 1776, skrivelse fra skat af 1. januar 2020 om nye regler for EU-salg uden moms, har hun forklaret, at hun ikke kan huske, om hun satte sig ind i de nye regler. Hun var på et kursus.

Foreholdt fil 2, side 2, side 1603, mail af 22. december til Person 30 med skrivelsen fra skat, har hun forklaret, at hun ikke kan huske, om hun fik skrivelser. Hun kender Person 30, der er gammel revisor. Han hjalp med at gennemgå regnskaberne, inden de blev sendt til virksomhedens revisor. Hun ved ikke, hvorfor mailen gik videre fra virksomhedens hovedmail direkte til Person 30. Hun kunne ikke altid se, hvem der skrev fra virksomhedens hovedmail. Det har oftest været Tiltalte 1, der skrev som her. Det må have været Tiltalte 1, der sendte noget til Person 30, da det var Tiltalte 1, der havde dialogen med Person 30.

Til forhold 8 har vidnet, forevist fil 3, side 292, rapport faktura 2210 og 2016, forklaret, at det ser forkert ud med de to fakturaer, da der mangler en kreditnota. Hun kan se, at der er modtaget et beløb på dankort på 217.300 kr. Hvis det er det samme ur, der er tale om med det samme serienummer, så ser det helt forkert ud, at der sælges et ur til en dansk mand og det samme ur til en udenlandsk mand.

Foreholdt fil 2, side 1510f. mail fra Tiltalte 2 den 27. september 2021 mfl., har vidnet forklaret, at hun har været nødt til at gå ned i korrespondancen og finde konto og registreringsnummer. Hun så kun fakturaen til Person 3 og ikke fakturaen til Person 19. Hun husker ikke, at hun så noget på Person 19. Hun har nok i excel-arket sat ind, at det var Person 3, der var kunde. Hun ved ikke, om pengene blev sendt til Person 19.

Det burde være sådan, at momsen blev refunderet til den kunde, der havde lagt ud for momsen. Hun så meget af materialet på bagkant, herunder at kunderne ikke betalte moms, og hvor virksomheden afregnede momsen. Hun har

ikke set tilgodebeviser. Når der sket salg uden moms, har hun nok fået det at vide via mail, så hun kunne bogføre det. Hun mener, at de beløb, virksomheden havde til gode hos kunderne i moms, blev ført under en konto med skyldig moms, og hun havde sit eget regneark med skyldig moms for at holde styr på det.

På spørgsmål fra forsvarer Anders Ørgaard har vidnet forklaret, at omsætningen i butikken steg efter 2017, og det var ikke kun på grund af de momsfrie salg. To faktor-godkendelsen skete ved, at Tiltalte 1 godkendte ugens betalinger efter en opgørelse, når hun havde godkendt den. Det var alle betalinger, der skulle godkendes. Hun har oplevet, at Tiltalte 1 spurgte ind til beløb, og hun havde generelt indtryk af, at Tiltalte 1 satte sig ind i betalingerne. Der var mange overførsler, og i tilfældet med Person 18, hvor pengene kom fra en virksomhed i England, ringede hun for at spørge, hvor pengene kom fra. Det var ikke det eneste tilfælde. Hun foretog indberetninger af skat vedrørende salg i EU inde på Skats hjemmeside.

På spørgsmål fra anklageren og forevist fil 2, side 3464, faktura nr 2816 af 29. juni 2022, den sidste faktura ved ransagningen, har vidnet forklaret, at fakturaen er fra kassesystemet FlexPOS.

Til bilag H og bilag G, har vidnet forklaret, at de bilag er fra systemet e-commerce, hvor der er et andet system for nummerering. Systemerne kan nummerere forskudt for hinanden. Her ser det ud som om, at debitoropsætningen i økonomisystemet har fortløbende nummerering. Man kan sætte egen dato på. Måske er fakturaerne tilbagedateret, da det kan gøres manuelt i økonomisystemet.

Forevist fil 2, side 1997 og 1998, tilfældigt valgte fakturaer, har vidnet forklaret, at der er tale om fakturaer fra FlexPOS, hvori man ikke kan rette.

Kassebilagene havde deres egne nummersystem, og tilsvarende havde økonomisystemet.

Vidne 5 har forklaret, at han ikke har problemer med at afgive en vidneforklaring til brug for sagen. Han kender de tiltalte og er ikke bange for dem. Han kender Vidne 1. Han kender hverken Vidne 2, Vidne 4, Person 18, Vidne 3, Person 6 eller Person 19. Han havde en aftale med den daværende anklagemyndighed, der afsluttede hans sag, om at de ville lukke sagen. Når han ikke har haft lyst til at afgive vidneforklaring, handler det om behandlingen i medierne og om det eftermæle, han nu skal rydde op i.

Foreholdt fil 3 side 1982, bødeforlæg, har vidnet forklaret, at han sammen med en partner i Tyskland købte urene igennem et tysk selskab. Han har personligt betalt for og hentet urene i Tiltalte A/S. U-rene har hverken været båret eller givet væk. Det var i corona tiden. Vidnets

partner i Tyskland kom til Danmark og hentede urene. Vidnet har købt urene indenfor rammerne af det tyske selskab, og han har desuden indberettet købet af urene i Tyskland og har betalt tysk moms.

Vidnet har forklaret, at han kender Tiltalte 1, og de har en god relation. Vidnet er stadig kunde i butikken. Han har ikke haft så meget med Tiltalte 2 at gøre. Tiltalte 1 var på Restaurant 2 første gang i august i år. Tiltalte 2 har nok været på restauranten nogle gange og var med til et bryllup, der blev holdt på restauranten. Det var Vidne 1's bryllup. Det er derfra, vidnet kender Vidne 1.

Vidnet fik fakturaer sendt på mail fra Tiltalte 1 efter køb af urene. Vidnet har ikke afleveret toldstemplede fakturaer eller erklæringer om udførsel i forretningen. Vidnet har fysisk hentet urene, og den tyske partner har derefter hentet urene hos vidnet. Vidnet har i øvrigt hele tiden sagt, at der er to ure ud af de ti, som forhold 10 handler om, hvor det ikke kan dokumenteres, at urene har været ført ud af Danmark. Det har han været nødt til at klare med SKAT, der sagde at han så måtte betale moms af alle ti ure, hvilket han gjorde.

Foreholdt fil 3 side 1811, bilag vedrørende faktura 1811, har vidnet forklaret, at det er to ure, han har købt og aldrig båret. Han har betalt for urene med sit kreditkort.

Foreholdt fil 2, side 1041 f., beskeder fra den 3. september 2020 og frem mellem vidnet og Tiltalte 1 og besked af 29. december 2020, side 1037, har vidnet forklaret, at han har en ven, der hedder Person 31. Person 31 var også var interesseret i et ur. Dette var et nyt ur.

Foreholdt fil 2, side 1036, tilsvarende beskeder fra den 12. februar 2021, har vidnet forklaret, at han købte et ur sammen med Person 32 i et tysk selskab. Uret til Person 31 var et andet ur, de skulle have i et selskab i Monaco. Vidnet køber kun ure som investering.

Foreholdt fil 3, side 1821, faktura 2294 af 11. oktober 2021, har vidnet forklaret, at han mener, at han hver gang har købt urene af Tiltalte 1 i butikken. Vidnet kan ikke huske, om Tiltalte A/S har købt et ur af ham.

Foreholdt fil 2, side 5297 har vidnet forklaret, at han har betalt uret med beløb fra sin egen konto og har hentet uret i butikken. Der er vist betalt forud for dette ur, da vidnet havde en kammerat, der skyldte ham nogle penge.

Foreholdt fil 2, side 934, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 1, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske noget om et ur retur, men han har en kammerat, der hedder Navn 3, som betalte 100.000 kr. i forretningen for ure, vidnet ville hente. Baggrunden var, at Navn 3 skyldte vidnet penge.

Foreholdt fil 3, side 1830, bilag angående faktura 2497, har vidnet forklaret, at det er ure, han har købt på samme måde og hentet i forretningen. Der er afregnet moms af købet i udlandet. Han har hentet urene og har betalt for dem i forretningen.

Vidnet har ikke købt et ur til sin kone. Hvis han har sagt til Tiltalte 1, at han ønsker et ur til sin kone, har det været som investering. Vidnets kone går ik-ke med ur.

Foreholdt fil 3, side 1846, bilag faktura 2679, har vidnet forklaret, at dette ur er købt af hans selskab, og han har erkendt, at uret ikke er ført ud af landet.

Foreholdt samme, side 1853, faktura 2679, har vidnet forklaret, at han hente-de uret og betalte for det. Det kunne ikke dokumenteres, at uret blev udført til Tyskland.

Foreholdt fil 2, side 6192, udskrift bankkonto Jyske Bank, har vidnet forkla-ret, at uret var til Person 33, der er kok i Vejle. Person 33 var med i butikken for at hente uret.

Foreholdt fil 2, side 936, nederst, mail fra Vidne 6, har vidnet forkla-ret, at det nok var det ur, der var til Person 33.

Foreholdt fil 2, side 1855, bilag faktura 2680, har vidnet forklaret, at han ik-ke kan ikke huske dette ur. Han har nok hentet uret.

Foreholdt samme, side 1860, faktura 2680, har vidnet forklaret, at uret var til det tyske selskab. Uret har, så vidt han husker, været i det tyske selskab. Det var under corona, og der var ikke fri adgang til at føre ure ud af landet. Det var nok deromkring, hvor grænserne åbnede.

Vidnet har haft urene med hjemme og haft dem opbevaret i sin bankboks. Han har måske prøvet et ur eller to og sendt billeder af det til Tiltalte 1.

Foreholdt fil 3, side 1864, bilag faktura 2752, har vidnet forklaret, at han har betalt for og hentet urene i forretningen. Han kan ikke huske, om han har haft urene med hjemme eller i bankboksen. Han ved ikke, hvorfor der kom en faktura sent. Han fik generelt fakturaerne på mail og kassestrimlen i hånden, når han hentede urene. Derfor kan han ikke sige, hvorfor han fik fakturaer sendt sent. Han har ikke bedt om at få en faktura udstedt en anden dato.

Det tyske selskab er ejet af Person 32, som vidnet kender rigtig godt. Vid-net ejer ikke selskabet. Urene var investeringsobjekter, og det var gode inve-steringer. Person 32 kunne have urene, som kunne sælges senere til en højere værdi. De aftalte indbyrdes, at vidnet betalte for urene, da det var under co-rona, hvor indeståender i banken stod til negativ rente, og hvor vidnet havde

behov for at investere. Person 32 vidste, at vidnet brugte det tyske selskab og adressen.

Foreholdt fil 2, side 1631, mail af 3. juni 2022 fra Person 32 til Tiltalte A/S, har vidnet forklaret, at han ikke kender mai-len, men den er fra Person 32.

Vidnet har forklaret det samme til Tiltalte 1, som han har forklaret nu, herunder at køb af urene var til investering og udførsel til Tyskland.

Han var kunde hos Tiltalte A/S forud for dette og det var på grund af corona, at han begyndte at købe ure til udførsel til Tyskland. Han har købt andre ure i den samme periode. De er købt personligt og med betaling af moms. Han kan ikke huske, hvornår det sluttede. Fra 2021 til 2022 har han i hvert fald personligt købt et ur til sig selv. Han købte et Rolex model Pepsi i hvidguld midt i december 2022.

Ideen med det tyske investeringsselskab var en fælles ide, vidnet og Person 32 fik.

Foreholdt fil 2, side 1045-1047, beskeder mellem Tiltalte 1 og vidnet, har vidnet forklaret, at "Navn 2" er en restauratør i Aarhus, som vidnet drikker vin med engang imellem. Det er Person 34. Det handlede om, at Tiltalte 1 gerne ville invitere nogle investeringsfolk ud på Restaurant 2. Det blev aldrig til noget.

Vidnet ved, hvem Vidne 1 er. Vidnet har mange gæster og et stort servicegen, så han kan godt lide, at gæsterne har det godt. Vidne 1 holdt sit bryllup på Restaurant 2 og har betalt for det som alle andre.

Det er rigtigt, at Vidne 1's kone har en Virksomhed 2 i By 3, og at der den 21. august 2020 skete betaling af 26.345 kr. til Restaurant 2 for et bryllup. Han er ret sikker på, at den resterende betaling for brylluppet skete forud for dette tidspunkt. Tiltalte 2 var også med til brylluppet. Vidnet er ikke klar over, om Vidne 4 var med til brylluppet, og han kender ham heller ikke.

På spørgsmål fra advokat Anders Ørgaard har vidnet forklaret, at han købte to ure, hvor det ikke kunne dokumenteres, om urene var udført til Tyskland. Det var egentlig meningen, at alle urene skulle til Tyskland. Vidnet kan ikke huske, hvorledes det var med de to ure.

Vidne 7 har forklaret, at hun arbejder i Skat, og er tilknyttet en særlig enhed. Hun har ikke arbejdet sammen med Anklager om-kring denne sag, selvom de formelt er tilknyttet samme enhed.

Vidnet arbejder med særlig kontrol vedrørende organiseret kriminalitet, og

de bistår politiet med blandt andet ransagning. Vidnet og en kollega mødte op om morgenen den 21. juni 2022 hos Tiltalte A/S og hjalp politiet under ransagningen af forretningen og baglokalet, herunder med at gennemgå bilag. Politiet har kontrolopgaverne under ransagningen, men Skat bistår i det omfang, de kan.

Forevist fil 2, side 119 ff., fotomappe fra ransagningen, har vidnet forklaret, at hun var med til at ransage i personalerummet, side 122, foto nr. 6 og 7, og at det fremstod som et kontor og baglokale. De fandt bilag vedrørende Person 18, der lå et sted, hvor det var svært tilgængeligt. Der var i øvrigt mange bilag i en mappe med bilag, der stod mere frit fremme. Det har nok været den blå mappe med momsfrie salg.

Forevist samme, side 123, foto nr. 8 og 9, kan hun ikke huske, om hun fandt noget i baggangen. Kælderen var indrettet, som man kan se på fotoet. De fandt kassebilag og posteringsbilag i kælderen.

Forevist samme, side 124, foto nr. 10 og 11, har vidnet forklaret, at hun ikke kan huske, om hun har set indholdet af flyttekasserne, som fremgår af de to fotos.

Forevist samme, side 125, fotomappe, foto nr. 1, og side 126, foto, har vidnet forklaret, at hun ikke specifikt kan huske mapperne, men hvis hun får forvist indholdet, kan hun nok udtale sig om det.

Foreholdt samme, side 110, ransagningsrapport, har hun forklaret, at de fik adgang til e-conomics systemet. De fik ligeledes et udtræk af kassesystemet på et usb-stick. Hun ved ikke, om de fik adgang til alt. Der er tale om en periode, og hun kan ikke med sikkerhed sige, om de fik alt materialet fra den periode, eller om der kunne trækkes mere ud af systemet.

Foreholdt side 112, koster A2-1/2, kuvert med 13 kasseboner, en liste med beløb samt 12 grønne Rolex garantikort, har hun forklaret, at hun ikke specifikt kan huske bilaget, men hun mener, at hun har set det. Det skal nok passe, at det var materiale, der vedrørte Person 18. De var ikke på det tidspunkt klar over, at der var solgt så meget til ham.

Vidnet har været med i arbejdet omkring Politioperation 2 med at yde politi-et bistand. Operationen handlede om cigaretter. Det var politiets efterforskning, og Skat havde fået forelagt problemstillingen fra politiet, inden de var med på ransagningen. Det skete på samme måde som denne sag, Politioperation 1.

Forevist fil 2, side 115, nederst, og 116, øverst, fotomappe, har hun forklaret, at de undrede sig over, at der ikke var materiale fra 2020 og frem.

Da de i Skat havde gennemgået materialet, besluttede de at starte en sag, da

de kunne se, at der ikke var betalt korrekt moms i firmaet. Der blev truffet en afgørelse om forhøjelse af Tiltalte 1's personlige indtægt, og de havde indhentet kontoudtog. Hun husker ikke, om der blev lavet skatte-mæssige forhøjelser på andre personer som følge af denne sag, Politioperation 1.

Foreholdt fil 3, side 417, Skattestyrelsens afgørelse af 27. juni 2024, om selskabets moms og skattepligtige indkomst, har vidnet forklaret, at hun var med til at træffe afgørelsen, som de sendte ud til bemærkninger. Hun husker ikke, at der var ændringer i afgørelsen som følge af bemærkninger.

Selskabet skulle betale skyldig moms, og selskabets skattepligtige indkomst blev samtidigt nedsat, da de havde ændret grundlaget på grund af den pålagte moms.

Da de ransagede forretningen, stod selskabet til at skyldte staten cirka 4 mio. kr. i moms. Selskabet foretog efter deres besøg en efterangivelse og betalte derefter cirka 1 mio. kr. i moms. Det var noget, selskabet selv gjorde. Derfor blev momsberegningen nedsat.

Foreholdt samme, side 419 nederst og 420 øverst, opgørelse over salgsmoms til kunder bosat udenfor EU, har vidnet forklaret, at der skal betales moms, men turister, der er bosat udenfor EU kan få refunderet momsen, når de for-lader EU ved toldstempel. Man kan også ved hjælp af en virksomhed, Global Blue, få refunderet moms uden den beskrevne fremgangsmåde, men det er ikke det, der er sket i denne sag.

Hun beskrev i afgørelsen, at virksomheden skal sikre sig, at turister rent faktisk bor og opholder sig udenfor EU, og det skal påføres en faktura, som tu-risten får med ved køb af varen. Fakturaen skal dernæst påføres toldstempel ved udførelse af varen.

Der er ikke noget til hinder for, at virksomheden undlader at opkræve mom-sen fra turister, men der skal i det tilfælde laves et regnskab, hvor det anfø-res. Der var nogle af salgene i Tiltalte A/S, hvor kunden havde betalt momsen, og der skete bogføring, men denne var forkert, da man ikke fik indberettet momsen korrekt og trukket beløbet retur.

Til fil 3, side 424, nederst og side 425, øverst, afsnit 1.4, Skattestyrelsens be-mærkninger og begrundelse, side 425, 4. afsnit, side 428 Vidne 1, side 429, Vidne 2 og Vidne 3, side 430 Vidne 4, side 430 og 431 Person 18, side 430 og 431, side 431 andre og sammentæl-ling samt fil 3, side 788, angivelseshistorik og side 773, grundlag for efteran-givelse af moms, har vidnet forklaret, at når virksomheden som her har efter-angivet nogle beløb, er det beskrevet i afgørelsen, og Skat har ikke opkrævet beløb, hvor der er efterangivet. Efterangivelsen kom inden afgørelsen, men derfor er det alligevel medtaget i afgørelsen.

Til forhold 2 a og 2 b angående Vidne 1 og foreholdt fil 3, side 943, bilag vedrørende faktura 244303 salg til Vidne 1, har vidnet forklaret, at det er bilag til afgørelsen, som hun har udarbejdet. Det er på baggrund af bilag fra e-conomics.

Foreholdt fil 3, side 945, mail fra Tiltalte 1 til Vidne 6, har vidnet forklaret, at der nok har været tale om et fysisk bilag, der var sat i mapper. Hun tror, at dette bilag har været i kælderen.

Foreholdt samme, side 946, faktura 244904, har vidnet forklaret, at dette bil-ag nok har været opbevaret sammen med side 945. Som udgangspunkt har de markeret, om det var hæftet sammen, hvis det har været et fysisk bilag. Hvis det ikke har været hæftet sammen, ville der være et stempel. Og de har bygget bilagene det op således, at de ligger fortløbende.

Foreholdt samme side 948, har vidnet forklaret, at der er et stempel, og det har ligget et andet sted.

Til forhold 3 angående Vidne 2 og foreholdt fil, side 1073 f., bilag ved-rørende faktura 1219 salg til Vidne 2, har vidnet forklaret, at bilag side 1075 er trukket ud af e-conomics. Det kan man se nederst på fakturaen, hvor der er påtrykt ”sikkerhedskopi aftal nr. 1281593 - Tiltalte A/S”. Det er et bilag, der er generet som en sikkerhedskopi fra systemet e-conomics.

Foreholdt samme side 1076, faktura 1219, har vidnet forklaret, at dette er et bilag, hvor der er påført et toldstempel. Man kan på kosternummeret se, om bilaget er fra den blå mappe eller er et regnskabsbilag. Det er ikke hentet som en sikkerhedskopi. Hun er sikker på, at fakturaen fil 3, side 1076 er det origi-nale bilag og bilaget side 1075 er sikkerhedskopien.

Til forhold 4 angående Vidne 3 og foreholdt fil 3, side 1138-1141, bilag vedrørende faktura 1229 salg til Vidne 3, eksem-pel, har vidnet forklaret, at det er som beskrevet i bilaget.

Til forhold 5 og foreholdt fil 3, side 1198, bilag faktura 1080, salg til Vidne 4, har vidnet forklaret, at Skat er gået ud fra, at momspligten består fra fakturadato, eller dato fra kasseapparatet, hvis det er det. De tager stilling konkret til, på hvilken dato, de mener momspligten opstår.

Foreholdt samme, side 1199, udtræk e-conomics, side 1200, faktura sikker-hedskopi og side 1201 den faktiske faktura, har vidnet forklaret, at det er den samme metode som vedrørende de andre.

Til forhold 6 og foreholdt fil 3, side 430, nederste afsnit og side 1764, over-førsler fra Person 18 m.fl., har vidnet forklaret, at det er en oversigt, hun har udarbejdet ud fra de oplysninger, der var. De har afstemt med fakturaer-

ne. Fremgangsmåden med at indbetale et stort beløb til forretningen er ikke normal, da man ikke kan se i bogføringen, hvor alle beløb hidrører fra. Her passer indbetalinger med fakturanavnet. Men der er mange handler, hvor man ikke har indbetalt moms. Man refunderer moms til kunden. Der er udstedt fakturaer længe før kassetilførslen, og man kan ikke se de toldstemplede fakturaer. Det ser ud, som om det var samme område i Tyskland, hvorfra der var falske toldstempler. Det var meget koncentreret. Der var ikke ret meget, det foregik efter forskrifterne. Der var også tale om mange fakturaer og høje beløb.

Vidnet har til fil 3, side 1298, faktura 1245, forklaret, at der er flere ure på hver faktura, og hvert ur bliver beskrevet for sig, men det bliver beskrevet samlet vedrørende den faktura, hvor urene hidrører fra. Hun har i nogle handler manglet en faktura med et toldstempel.

Ved Person 18 her Skat lagt vægt på, at der ikke er dokumentation for udførslen af urene, og at der er flere momenter omkring antal, momsfritagelse fra starten og hele formen, det er bygget op på. Ved de andre personer i sagen har man typisk handlet med en person og udstedt fakturaen i et andet navn. Ved Person 18 kan man komme i tvivl om, hvem der er handlet med, også fordi det er et selskab. Man burde have været mere agtpågivende, når der bliver købt af et selskab og med forskellige indbetalinger forskellige steder fra. Det er atypisk, og virksomheden bør tænke over, hvem man handler med, herunder om det er en kunde fra udlandet, der sender penge via et dansk selskab, og om kunden så reelt bor i udlandet. Hertil kommer, at man har lavet det momsfrit med det samme ved købet, og det er noget, man i virksomheden burde have haft opmærksomheden på. Der er også mange udførselsdokumenter i sagen.

Her er pengene kommet fra danske selskaber, og det burde have skærpet opmærksomheden på, om urene faktisk blev udført. Der er noget omkring de handler, hvor man som sælger bør sikre sig, at urene rent faktisk udføres.

Tiltalte A/S har således ikke sikret sig godt nok vedrørende de oplysninger, der skal tilvejebringes, når man har med en kunde som Person 18 at gøre. Som sagen ligger, ville hun holde fast i sin afgørelse, selvom man lagde til grund, at Person 18 faktisk boede i et 3. land, da der stadig var problemer med dokumentationen for udførslen.

Hun fik et regnskabsbilag fra politiet, hvor der pludselig var flere bilag med toldstempler på. Det havde ikke en afgørende betydning for afgørelsen, men hun undrede sig over, at det ikke var med fra starten af sagen.

Forevist bilagene G, H og I, har vidnet forklaret, at hun ikke har set bilagene før, og når hun ser på fakturanumrene tænker hun, at de er udstedt efter ransagningen, da man kan se en fortløbende fakturarækkefølge. Det ligner tilbagedaterede fakturaer

Foreholdt fil 2, side 1639, den første faktura, politiet har trukket ud fra e-conomics, og side 3464, faktura 2816, den sidste faktura, politiet har trukket ud af e-conomics, sammenholdt med bilag G, H og I, har vidnet forklaret, at de sidste fakturaer er det, virksomheden selv angiver efterfølgende. Hun har ikke set fakturaerne 2933, 2942 og 2943 før. De er tilbagedateret og ikke udstedt i forbindelse med salget, som jo er et krav. Når man ser kassebonen, er det salgsdatoen, man bruger til at beregne momsen, hvis denne dato kommer først.

Såfremt disse bilag havde været fundet under ransagning, ville hun have anset dem for at være tilbagedateret og ikke udarbejdet til kunden i forbindelse handlen, og hun ville have været meget kritisk over for toldstemplerne, der ser anderledes ud, end de toldstempler, hun tidligere har set. Hun ville derfor have bedt politiet om at kontrollere, om der var tale om lovlige stempler. Hun kan ikke umiddelbart se, hvad stemplerne indeholder.

Foreholdt fil 2, side 1639 samt 1667, 1668 og 1669, fakturaer, har vidnet forklaret, at fakturaerne for de momsfrie salg er lavet i e-conomics som sikkerhedskopier, og at systemet nummererer fortløbende.

Vedrørende punkt 2 i afgørelsen fra Skattestyrelsen om salgsmoms af salg til virksomheder i andre EU-lande punkt 2, fil 3, side 432, har vidnet forklaret, at der er tale om salg fra virksomhed til virksomhed. Private kan ikke bruge denne regel. Der var oplysninger om, at Vidne 5 handlede købte ure i virksomheden, og at fakturaerne blev udstedt til en tysk virksomhed. Ved et køb, skal man indberette til momssystemet, at salget er sket, hvilket var sket. Der skal samtidig være dokumentation for, at urene er blevet udført til Tyskland, hvilket ikke var dokumenteret. Hvis Vidne 5 købte urene, måtte man ikke bare udstede en faktura til en anden, herunder en tysk virksomhed. Hvis den tyske virksomhed var køberen, ville der stadig ikke være dokumentation for, at urene var udført til Tyskland.

Det er påkrævet, at varen skal forlade landet og udføres til et andet EU-land for at reglerne er overholdt. Når man kan se, at betalingen kommer fra forskellige steder, kan det have en betydning for en vurdering af, om der rent faktisk blev handlet med Vidne 5 eller den tyske virksomhed. Vurderingen af, hvem der er handlet med, må foretages baseret på et samlet billede af omstændighederne. Havde den tyske virksomhed betalt for urene, ville det være indgået i billedet.

Hvis Vidne 5 enten har tog urene med hjem eller placerede dem i en bankboks i Danmark, skulle man vurdere, om urene var udført af landet ”i nær tilknytning” til salget. Det er kriteriet, man anvender, og udførsel skal ske hurtigt. Man kan ikke aftale, at genstanden kan anvendes i Danmark forud for udførslen, så vil der ikke være sket udførsel af landet.

Til punkt 1 i afgørelsen fra Skattestyrelsen, punkt 1, salgsmoms af salg til kunder bosat uden for EU, forklarede vidnet, at den pågældende kunde, der køber varen i butikken, skal være den samme, der tager varen ud af landet. Tiltalte A/S kan konstatere, at det ikke er den samme, man har handlet med, som har udført varen af landet, og det er et krav. Såfremt man betragter salget som et salg til en herboende, er det ikke afgørende, om uret har været ude af landet eller ej. Der vil salget være momspligt.

Til bilag A har vidnet forklaret, at der er tale om helt nyt materiale, som ikke ville ændre på den samlede konklusion i afgørelsen, såfremt det havde været en del af grundlaget for afgørelsen. Hvis der havde været flere toldstemplede fakturaer, ville hun have undersøgt de pågældende stempler via politiet for at konstatere, om de er ægte, og hvorvidt der er sket tilbagedatering af dokumenterne.

Til bilag B har vidnet forklaret, at i dette tilfælde er fakturaerne allerede i sagen, men faktura 1802 er ikke toldstemplet, og den grønne erklæring kan ikke nødvendigvis sammenkobles med fakturaen. Hun mener ikke, at der er toldstempler på fakturaerne, og derfor er der ikke forskel på de eksisterende bilag i sagen, og det nye bilag.

Til bilag C har vidnet forklaret, at forekomsten af dette bilag ikke ville have ændret på afgørelsen.

Til bilag D har vidnet, sammenholdt med faktura 2060, forklaret, at stemplet ikke er påført fakturaen, men måske på et grønt bilag, der måske eller måske ikke har været hæftet sammen med fakturaen.

Samlet set ville hun ikke have ændret sin begrundelse i afgørelsen, såfremt bilag A-K havde været fremme på det tidspunkt. Hun ville have beskrevet de nye bilag og måske have udvidet begrundelsen som følge af det, men hun var ikke nået til andet resultat.

På spørgsmål fra forsvarer Anders Ørgaard har vidnet forklaret, at såfremt toldstemplerne var ægte, ville hun alligevel have undret sig over det, da man ikke ville have været i stand til at fremvise varerne for tolderen, og det udgør stadig et problem, at der er sket momsfrigtagelse fra starten, forkert bogføring i virksomheden, hvorved der i virksomheden har været en skærpet pligt til iagttagelse for virksomheden.

Hun mener, at der er problemer med stemplerne, måske også med den pågældende tolder, da dokumenterne ikke ser rigtige ud. Der er her tale om rigtig mange ure, og derfor er det meget atypisk. Såfremt stemplerne var ægte, og hun havde tillid til, at varerne var udført af landet, ville hun måske have set nærmere på det, men hun undrer sig meget over, at materialet kommer så sent i processen. Der mangler mange ting i denne sag, og virksomheden har

ikke sikret sig dokumentation for udførslen og har generelt solgt momsfrit til kunderne. Virksomheden skulle have foretaget flere undersøgelser af, hvem de handlede med. Når det er et selskab, der betaler, skulle de have undersøgt, hvem de reelt handlede med. Hvis der er sket toldstempling, uden at man samtidigt kan have haft varen til stede, kan det ikke være reelt, selvom stemplet måtte være ægte.

På spørgsmål fra forsvarer Troels Lind Pedersen har vidnet forklaret, at Skat ser på, om virksomheden har handlet med en kunde, udstedt faktura til kun-den og fået toldstemplet faktura retur. Såfremt en kunde decideret snyder virksomheden, ville hun ikke opkræve momsen.

Vidne 4 har til forhold 5 forklaret, at han blev introduceret til Tiltalte A/S af en kammerat. Vidnet har ikke kontakt med Tiltalte 2 i dag. Han lærte Tiltalte 2 at kende i forretnin-gen forud for sagen. De havde en god relation og talte godt sammen, men de mødtes kun få gange uden for forretningen.

Foreholdt fil 2, side 875, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 den 31. januar 2020, har vidnet forklaret, at beskederne handlede om en middag i Silkeborg med deres kærester. De har også spist sammen på Restaurant Mash i Aarhus og har været sammen til Vidne 1's bryllup på Restaurant 2.

Vidnet har kun talt med Tiltalte 1 i forretningen og ikke konkret om ure. De har ikke set hinanden privat.

Vidnet var ven med Vidne 1 og har kendt ham, siden de var børn. De er ikke venner mere, og det har noget med denne sag at gøre, men vidnet vil ikke sige noget om baggrunden. Det har ikke noget med penge at gøre. Vid-net er ven med Vidne 3, og de er stadig venner. Vidnet kender ikke Vidne 2 personligt.

Foreholdt fil 3, side 430, oversigt fra Skattestyrelsens afgørelse, har vidnet forklaret, at han købte urene til sig selv. Han ved ikke, om de hos Tiltalte A/S vidste, at han købte urene til sig selv.

Når vidnet ønskede at købe et ur, skrev han til Tiltalte 2 med en fo-respørgsel om et bestemt ur og fik svar på, om han kunne få lov at købe uret. Når der skulle laves en faktura, gav han Tiltalte 2 navnet på den, der skulle stå på fakturaen. Det var tale om eksisterende personer. Vidnet fik navnene fra en kammerat, der er tyrker. Det er ikke den kammerat, der intro-ducerede vidnet i butikken. Den person, der introducerede ham i butikken, kaldes Kaldenavn 3. Vidnet kender kun personen under navnet Kaldenavn 3 og kan ikke svare på, om det er Person 6.

Forehold fil 2, side 336, to nederste afsnit, afhøringsrapport vidnet, har vid-

net forklaret, at han ikke kan huske, at han til politiet har forklaret om Person 6, da han ikke ved, hvad Kaldenavn 3 hedder i virkeligheden. Vid-net kan ikke sige, hvorfor det var Person 6, der kom til at stå på den første faktura. Kaldenavn 3 bor i Danmark.

Foreholdt fil 2, side 850, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske den besked. Den har ikke noget med ham at gøre.

Foreholdt samme, side 851, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 den 29. marts 2019, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske beskederne.

Vidnet ved ikke, hvad Kaldenavn 3 hedder i virkeligheden, og det hjælper ikke at spørge flere gange.

Han ved ikke, om Tiltalte 2 eller Tiltalte 1 skulle godkende det, når han skulle købe et ur.

Foreholdt fil 2, side 878, øverst, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 den 15. februar 2020, har vidnet forklaret, at han tænker, at han skulle være ekstra sød overfor Tiltalte 1 for at få lov at købe uret. Det er rigtigt, at Tiltalte 1 nok skulle godkende salget, selvom Tiltalte 2 havde sagt god for det, men det er kun et gæt.

Vidnet husker det som om, at han selv mødte op i forretningen hver gang og hentede urene. Det var ikke de personer, der stod på fakturaerne.

Når vidnet fik fakturaer på urene, afleverede han dem til en person, der leverede fakturaerne tilbage påført et toldstempel, hvorefter vidnet afleverede fakturaerne i butikken og fik momsens retur. Urene beholdt vidnet selv og brugte.

Forevist fil 3, side 430 har vidnet forklaret, at han ikke fik spørgsmål fra hverken Tiltalte 2 eller Tiltalte 1 om navnene. Vidnet har mange udenlandske kammerater, men han kender ingen af de pågældende navne på fakturaerne, da han fik navnene af andre. Han fik ikke forevist pas og fremviste ikke selv pas vedrørende navnene. Det var blot en seddel med navn og adresse på de pågældende.

Han tænker ikke, at de hos Tiltalte A/S var betænkelige ved fremgangsmåden. Hverken Tiltalte 1 eller Tiltalte 2 har sagt noget til vidnet om, at der var noget galt med den måde, det foregik på.

Foreholdt fil 3, faktura side 1750, faktura 1079 sammenholdt med faktura 1080 side 1201, har vidnet forklaret, at han ikke har hjulpet Tiltalte 2 med dette ur. Vidnet har ikke haft dokumenterne med til sin forbindelse eller fået toldstempel påført.

Vidnet var ikke klar over, at der var tale om falske toldstempler og mistænkte det heller ikke. Personen han afleverede dokumenterne til, er ikke tolder. Vidnet spurgte ikke ind til det. Vidnet afleverede fakturaerne til en person. Det var ikke Kaldenavn 3 og ikke den person, der gav vidnet navnene til fakturaerne. Det var Kaldenavn 3, der introducerede vidnet i butikken, en anden kammerat, der havde navnene på personerne og en tredje kammerat, der skaffede toldstemplerne. Vidnet er måske overrasket over, at det var falske toldstempler, da de så ægte ud.

Vidnet har ikke drøftet fremgangsmåden med Tiltalte 2, heller ikke selvom de fik toldstemplet fakturaer samme dag. Tiltalte 2 kender mange af de samme personer som vidnet. Vidnet har ikke fået personer til at gøre noget for andre i denne sag, selvom han kender en del personer.

Foreholdt fil 3, side 1206, bilag vedrørende faktura 1180, har vidnet forklaret, at han kørte betalingen igennem sit Virksomhed 4, da han ikke kunne overføre så store beløb privat. Han har ikke forsøgt at skjule noget.

Foreholdt fil 3, side 1198, bilag vedrørende faktura 1080, har vidnet forklaret, at han nok spurgte, om han kunne købe igennem Tiltalte 2. Det var den første gang, vidnet købte noget. Han kan ikke huske hvorfor. Han kan ikke huske, om Tiltalte 2 samme dag købte et ur i samme navn. Han kan ikke huske, om Tiltalte 2 spurgte, om vidnet ville låne hans konto. De beløb, der er indbetalt fra Virksomhed 4, har vidnet selv betalt dagen efter. Der er ikke noget fordækt i sagen.

Foreholdt fil 3, side 1202, bilag vedrørende faktura 1135, har vidnet forklaret, at Person 35 er hans bror, og at det ofte var Person 35, der fik momsen retur. Det handlede om, at vidnet var klar over, at han ikke selv kunne få momsen retur. Han kan ikke huske, om Tiltalte 2 spurgte om baggrunden for, at udbetalingen skulle ske til broderen. Han har ikke talt om disse detaljer med nogen i Tiltalte A/S.

Vidnet kender Vidne 1 og Vidne 3, men ikke hverken Vidne 2 eller Vidne 5.

Vidnet fik lov at købe 13 Rolex ure i perioden. Han har ikke gjort noget særligt for at få lov til det. Han har heller ikke købt andet for at få lov at købe urene.

Foreholdt fil 2, side 338, 6. afsnit, afhøringsrapport vidnet, har vidnet forklaret, at han selv har bestemt, at han ville købe de øreringe og selv har fået dem lavet i Sverige. Han havde måske en fornemmelse af, at de hos Tiltalte A/S gerne ville have ham til at købe andre ting, men han har aldrig ladet det være bestemmende for sine køb. De smykker, han to gange har købt ved siden af urene, har han købt til sin kone, og hun har sta-

dig smykkerne.

Forevist fil 2, side 882, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 den 22. august 2020, har vidnet forklaret, at han ikke har købt den ring. Han har købt en prinsessering. Han kan ikke huske, hvem han blev ekspederet af.

Foreholdt fil 2, side 1098, udskrift af kassesystemet faktura 1853, har vidnet forklaret, at det måske har været Tiltalte 1, der ekspederede, men han kan ikke huske det. Vidnet tror, at den ring, han købte, hedder en prinsessering.

Foreholdt fil 3, side 1233, faktura 1488, har vidnet forklaret, at det godt kan have taget 4 dage at få et toldstempel på fakturaen. Det kunne også tage 14 dage.

Foreholdt fil 2, side 883, og fil 3, side 1232 samt fil 2, side 884, beskeder, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, hvornår han fik ringen udleveret i forhold til, hvornår han fik stemplet fakturaen. Hans kone Person 28 skulle have ringen, og hun glædede sig til det. Han kan ikke huske, om det tog 2 måneder at få ringen. Han mener, at det var øreringene, han ventede på. Han har kun købt en ring og et par øreringe. Ringen var i butikkens udstilling. Han kan ikke huske, om han fik ringen med, da han købte den. Han har aldrig fået moms betalt, før han har fået udleveret varen. Han kan dog huske, at han betalte ringen med Mastercard i butikken. Men han kan ikke huske, at han fik ringen med. Umiddelbar tror han, at han fik ringen med med det samme.

Foreholdt fil 2, side 339, 5. afsnit, afhøringsrapport, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, at han har forklaret således til politiet. Han er aldrig blevet påbudt at købe noget ekstra. Han købte mange ure ved Tiltalte A/S, da det var det eneste sted i Danmark, han kunne købe urene. Andre butikker henviste konsekvent til Tiltalte A/S.

Vidnet købte ikke ure som investering eller for at sælge urene videre. Han har dog solgt 10 af de 13 ure, han købte. Han tjente penge på nogle af urene. Han har engang givet Tiltalte 2 en t-shirt, men har aldrig givet noget til Tiltalte 1. Han har ikke tilbudt nogen af dem noget for at få lov til at købe ure.

Foreholdt fil 2, side 880, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2, har vidnet forklaret, at han kan huske beskederne. Tiltalte 1 har fået en Liverpool trøje af ham, men vidnet har aldrig tilbudt penge.

Foreholdt fil 2, side 863 besked "Der er 5 til dig når jeg kommer hjem:-)", har vidnet forklaret, at han ikke ved, hvad det handler om. Han har aldrig tilbudt eller givet de tiltalte penge for at få lov til at købe et ur.

Når det åbenbart var Tiltalte 1, der stod for at godkende salg af ure, skulle han vel tilbyde Tiltalte 1 noget, hvis man skulle tilbyde noget for at få lov at købe

ure. Men han har ikke tilbudt hverken Tiltalte 1 eller Tiltalte 2 5000 kr. for at få lov til at købe ure.

Vidnet er ikke længere kunde i butikken. Han var ikke klar over, at der var tale om et falsk toldstempel. Ur og faktura skal forbi tolden for at få et ægte stempel. Urene kom ikke med til tolderen, da vidnet beholdt urene. Vidnet var klar over, at urene ikke blev udført, men han var ikke klar over, om toldstemplet var ægte.

Vidnet vil ikke sige, hvem han har afleveret fakturaerne til. Han ved det godt, men han vil ikke oplyse det. Han kommer ikke til at svare på det, selvom han bliver spurgt. Han mener, at han måske er i fare, hvis han svarer på spørgsmålet. Det vil nok ikke være det bedste for ham at svare på spørgsmålet. Det handler om hans egen sikkerhed. Han vil være i reel fare, hvis han svarede på det. Den anden kammerat, som han fik navnene af, tilhører samme slæng som ham, der sørgede for stemplerne. De to personer kender vist hi-nanden, men vidnet ved det ikke. De to personer ville nok højest sandsynligt få at vide, hvad vidnet forklarer i retten i dag.

På spørgsmål fra forsvarer Troels Lind Pedersen, har vidnet forklaret, at han har købt flere ringe til Person 28, da de også har købt en ring i Tyrkiet. Ringen i Tyrkiet blev lavet om hos Tiltalte A/S, og det var Tiltalte 2 inde over. Vidnet kan ikke huske, hvornår det var, men Person 28 har stadig ringen.

Vidnet talte kun med Tiltalte 2 om ure, og vidnet husker ikke, at han købte ure af Tiltalte 1.

Foreholdt fil 2, side 334, 3. sidste afsnit, sætningen "han snakkede både med Tiltalte 1 og Tiltalte 2 omkring urene", har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, at han har handlet ure med Tiltalte 1.

Fra han fik fakturaer i butikken og til han afleverede toldstemplede fakturaer i butikken igen, gik der som regel mellem 4 dage og 3 uger. Han afleverede fakturaerne straks, når han fik dem.

Foreholdt samme, side 339, 5. afsnit, har vidnet forklaret, at han har forklaret, at han var i tvivl om, hvorvidt de i forretningen vidste, at han selv fik toldstemplet fakturaerne. De tiltalte var ikke klar over, hvordan han fik toldstemplerne.

Foreholdt samme, side 337, 4. afsnit, har vidnet forklaret, at det nok har været politiet, der fortalte ham, at Kaldenavn 3 var Person 6.

På spørgsmål fra anklageren og foreholdt samme afsnit, sidste del, har vidnet forklaret, at han måske har forklaret sådan. Han skulle have flere penge, og det er måske derfor. Han skulle ikke hente nogle penge i butikken. Han ved

ikke, hvorfor Person 6 skulle have nogle af vidnets penge, men vid-net ved, at han skulle have penge fra salg af et ur fra Kaldenavn 3. Det var 24.000 kr. Vidnet kender ikke Person 20 og ved ikke, hvordan han skulle have penge. Vidnet kan ikke sige, hvad de 60.000 kr. handler om.

Vidne 4 har til forhold 4 og forevist fil 3, side 1976, afgørelse af 28. februar 2024 om opgivelse af påtale, forklaret, at han har få-et brevet og i øvrigt gerne vil svare på spørgsmål.

Vidnet har ikke købt ure direkte af Tiltalte 1 i butikken. Han har handlet med Tiltalte 2.

Vidnet har afleveret de toldstemplede fakturaer til nogle medarbejder i butikken, men ikke direkte til Tiltalte 1.

Til fil 3, side 429, oversigt over de enkelte salg, har vidnet forklaret, at han har fået alle fakturaerne i hånden. Person 4 er hans ekskone.

Foreholdt fil 2, side 783, rapport oplysninger om Person 4's skat-teforhold samt gæld til det offentlige, har vidnet forklaret, at Person 4 bor i Danmark, men hun har købt urene til familiemedlemmer i Israel. Hun er isra-eler. Vidnet har købt urene til Person 4's familiemedlemmer, og urene blev sendt til Israel. Vidnet og Person 4 var gift i 23 år, og han har fået pengene igen for u-rene.

Foreholdt fil 3, side 1140, faktura 1229, har vidnet forklaret, at han har købt urene.

Til side 1138, bilag faktura 1229, har vidnet forklaret, at uret blev sendt med post ud af landet. Det var UPS eller noget andet og til 1141, faktura med stempel, forklarede han, at han har fået stemplet fakturaen hos en person, der hedder Person 36 i Berlin. Vidnet kørte selv til Berlin og fik fakturaen stemplet. Der er tale om et ægte stempel. Han var i Berlin for at få fakturaen told-stemplet og sendte med det samme uret til Israel. Han beholdt uret, der står øverst på fakturaen. Han fik varerne og fakturaen udleveret, hvorefter han tog til Berlin. Han sendte urene fra Tyskland til Israel med UPS. Momsen, der gik retur var vidnets penge. Hans ekskone betalte noget, men det var kun fordi, han ikke selv havde beløbet på sin konto.

Til fil 3, side 1146 f., faktura 1743, har vidnet forklaret, at det var samme fremgangsmåde vedrørende dette ur. Han bad ikke butikken om at sende u-ret, da han ikke vidste, at det var en mulighed.

Forevist fil 2, side 1165, har vidnet forklaret, at det nok skal passe, at han handlede med Tiltalte 2.

Når der er en anden person på fakturaen, var det fordi, uret var til den pågæl-

dende person. Vidnet bad om en faktura på det pågældende navn, da han skulle udføre uret til Israel.

Foreholdt fil 3, side 1142, bilag til faktura 1743, har vidnet forklaret, at det var Person 4's familiemedlemmer, der skulle have uret. Det var ikke til ham.

Foreholdt fil 3, side 1156, faktura 1744, har vidnet forklaret, at det var sam-me fremgangsmåde.

Person 4 bor i Danmark og har familiemedlemmer i Israel, som skulle have urene. Vidnet boede selv i Flensburg. Det var samme fremgangsmåde med alle urene, hvor han tog ture til Berlin og sendte urene fra Tyskland til Israel. Han har kun haft med Tiltalte 1 at gøre i enkelte sammenhænge, da han generelt har handlet urene med Tiltalte 2 og betalt til Tiltalte 2.

Foreholdt fil 2, side 1116, kassebon, har vidnet forklaret, at hvis det var Tiltalte 1, handlede det ikke om køb af et ur.

Vidnet har modtaget alle fakturaerne fra Tiltalte 2, men vidnet har afleveret de toldstemplede fakturaer til forskellige medarbejdere.

Foreholdt fil 3, side 1169, faktura 2167, har vidnet forklaret, at han har sendt uret til Israel. Det er Tiltalte 1, der har slået uret ind i kassen

Når Tiltalte 1 har slået beløb i kassen for flere af købene, hvilket kan ses på flere kasseboner, har det måske været fordi, Tiltalte 2 har brugt Tiltalte 1's kassenum-mer. Vidnet fik bare en kassebon med i hånden ved købet og bad om at få en faktura, der blev udstedt med det samme. Vidnet fik hver gang fakturaerne med i hånden.

Når vidnet ville købe et ur, gik han ned i butikken og så, hvad de havde, og købte uret. Han havde oplevelsen af, at man uden problemer kunne få lov at købe et ur. Han gik ind i forretningen og sagde, at han ville købe urene, og så fik han lov til det.

Han kender Vidne 1, Vidne 4, Vidne 2 og Person 6. Han har talt med dem om køb af ure ved Tiltalte A/S. Han har ikke toldstempleet andres fakturaer. Kun sine egne. Han kender Vidne 1 godt.

Forholdt fil 2, side 513, foto fra Vidne 1's bryllup, har vidnet forklaret vidnet, at han var "best man" til brylluppet. Det foregik i Kirke i Gade 2 i Aarhus, og festen blev holdt i selskabslokaler på Vej. Han ved ikke, om restauranten hedder Restaurant 2. Han kender ikke Vidne 5, men det er rigtig, at der var en udlænding, der stod og lavede burgere under festen. Person 37 og Vidne 4 var med til festen. Vidne 2 var ikke med.

Forevist fil 2, side 533, erklæring fra Arbejdsplads fundet hos vidnet, har vidnet forklaret, at det var under corona, og han har åbenbart fået erklæringen. Han og Vidne 2 var ikke gode venner.

Foreholdt fil 2, side 204, foto af seddel fundet hos Vidne 2 i hans Butik, har vidnet forklaret, at det er hans telefonnummer. Vidnet har ikke bestilt et stempel hos Virksomhed ApS 4, hvorpå der skulle stå "Ausgeführt" .

Vidnet var ikke den kammerat, der stemplede Vidne 4's fakturaer. Han har kendt Vidne 4 i 38 år, og de er gode venner.

Momsrefusionen er flere gange udbetalt til vidnets ekskone, og han har fået beløbet efterfølgende.

Foreholdt fil 2, side 1580, har vidnet forklaret, at han er Vidne 3, som er hans navn uden mellemnavn.

Han er ikke længere kunde hos Tiltalte A/S og har heller ikke længere penge at købe for.

Vidnet oplyste selv, at han ved et af købene kom med en toldstempelt faktura allerede dagen efter købet, og Tiltalte 2 spurgte, hvordan han kunne nå det. Vidnet sagde, at det skulle Tiltalte 2 ikke bekymre sig om. Når Tiltalte 2 spurgte sådan, tænker vidnet, at Tiltalte 2 ikke vidste noget om, at der blev gjort noget ulovligt. Tiltalte 2 tog imod den stemplede faktura.

Vidne 1 har foreholdt fil 3, side 1973, forklaret, at han har modtaget anklagemyndighedens afgørelse af 28. februar 2024, hvoraf frem-går, at sigtelserne mod vidnet opgives.

Foreholdt fil 2, side 966, oversigt koster, har vidnet forklaret, at han ikke kan sige, om genstandene er hans.

Vidnet har forklaret, at han ikke kender Tiltalte 1 og ikke har en re-lation til ham. Vidnet har ikke handlet ure med Tiltalte 1. Måske har de hilst på hinanden i butikken, og måske har vidnet prøvet at overtale Tiltalte 1 til at sælge ham ure. Han kender ikke de interne forhold hos Tiltalte A/S, og ved ikke, hvem der bestemmer. Han ved heller ik-ke, hvem der er den reelle ejer. Tiltalte 1 er vel en slags bestyrer, og Tiltalte 2 første mand. Vidnet kender Tiltalte 2 forretningsmæssigt på den måde, at han har handlet med ham.

Foreholdt fil 2, side 986, mails mellem vidnet og Tiltalte 2 den 9. ja-nuar 2018, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske de pågældende mails. Vidnet ved ikke, hvad han mente med "kan jeg stadig købe på de aftalte be-tingelser mht. udførsel" . Når Tiltalte 2 som svar skrev, at han

”stadig kunne købe ure på de betingelser”, ved vidnet ikke, hvad det betyder.

Han kan ikke huske, hvem der drev butikken, før Tiltalte 1 overtog. Det var en kvinde, han handlede med på det tidspunkt. Han kan ikke huske, hvem det var. Vidnet havde måske opfattelsen af, at det var Tiltalte 2, der bestemte i forretningen, da han købte ure der.

Foreholdt fil 2, side 4044, beskeder mellem Vidne 1 og Tiltalte 2 den 12. og 13. august 2019, hvor der skrives om et Rolex ur "Pepsi", og vidnet skriver "hils chefen" efter beskeder fra Tiltalte 2 om, at "de nok kan overtale Tiltalte 1 til, at der skal noget i din retning", har vidnet forklaret, at han ikke kan erkende, at han har skrevet det. Han mener, at beskeder-ne må være fabrikeret af NSK.

Foreholdt fil 2, side 962, kassebon af 20. november 2019, hvor Tiltalte 1 ekspederede, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, at han blev ekspederet af Tiltalte 1.

Foreholdt fil 2, side 4081, beskeder i november og december 2020 mellem Tiltalte 2 og vidnet, har vidnet forklaret, at han ikke kan se, at han i beskederne skriver om, at det er Tiltalte 1, der bestemmer, hvem der kan købe ure.

Forholdt samme, side 714-716, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 fra september 2019, om, at Tiltalte 2 skulle ”snakke med Tiltalte 1” om "et sky dweller sort eller blå skive", har vidnet forklaret, at han ikke kan huske noget om at have skrevet med Tiltalte 2 om det.

Foreholdt samme, side 4086, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 fra december 2020, har vidnet forklaret, at han ikke kan erindre noget om en aftale med Tiltalte 1 om at tage en ring retur.

Foreholdt samme, side 4129, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 fra oktober 2021, hvor vidnet skrev at han ikke ”gad ligge på knæ og fedte for at købe dem” og Tiltalte 2 skrev "du skal slet ikke fedte for no-gen, og slet ikke Tiltalte 1", har vidnet forklaret, at han ikke kan huske beskeder-ne, og det må være noget, NSK har sammensat og pyntet på. Når han skriver ”hvad siger Kaldenavn 4”, har det nok noget at gøre med nogle fodboldtrøjer. Han har ikke talt i telefon med Tiltalte 2 særlig ofte.

Forevist fil 3, side 428, oversigt over salg vedrørende Vidne 1, har vidnet forklaret, at Person 1 er en tante på hans fars side. Hun bor i Isra-el, og han ser hende ikke så ofte. Person 1 har ikke været i Danmark så ofte, og hun var her ikke i 2018. Han har ikke set hende i år og heller ikke sidste år. Han kan ikke huske, om han så Person 1 før eller under corona.

Foreholdt fil 2, side 528, foto af Person 1 pas, optaget den 19. juni

2019, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, hvorfor han havde det foto på sin telefon, det havde nok noget med et visa at gøre. Han husker ikke, om han har vist fotoet i forretningen. Han tror, at han skulle hjælpe Person 1 med at søge visum, måske Esta til USA.

Foreholdt fil 2, side 4040, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 den 11. juni 2019, om et foto af en dame, vidnet kender i Israel, har vidnet forklaret, at han ikke husker beskederne. Han har haft nogle hårde år, og han kan ikke huske så meget. Person 1 er familie, selvom han over for Tiltalte 2 har skrevet ”den dame, jeg kender i Israel” .

Til forhold 2 a har vidnet, forevist fil 3, side 947, faktura 244203, forklaret, at han ikke husker fakturaen. Han kan genkende sin families navn, og det er nok den rigtige adresse i Israel. Vidnet har ikke købt uret til sig selv, men han har været en form for mellemmand for familien. Han havde en rolle, hvor han kunne få lov til at købe ure. Han har nok ”sweet talk’et” Tiltalte 2 og bildt ham ind, at han var meget interesseret i ure.

Foreholdt fil 3, side 944, udtræk fra e-conomic, salg af Rolex Yachtmaster II i 2018 13. juli 2018, har vidnet forklaret, at det var Person 1, der bestilte urene. Det var noget, han formidlede for Person 1. Vidnet skrev til Tiltalte 2, at han ønskede et ur og lagde pengene ud, men han har aldrig fået momsen retur.

Foreholdt fil 3, side 943, faktura 244203 af 13. juli 2018, og side 945-947, har vidnet forklaret, at han ikke husker at have fået momsen retur. Det må være en intern fejl i butikken. Han har vel overført betalingerne for uret, og det må være derfor, Tiltalte 1 havde hans kontonummer. Der er handlet 15-20 ure, hvor momsen ikke er tilbageført til vidnet.

Person 1 bestilte urene hos vidnet. Hun ringede, og de talte sammen. NSK ser kun det, de vil se på vidnets telefon, og NSK har sikkert udeladt beskeder mellem vidnet og Person 1 om bestilling af ure.

Foreholdt fil 3, side 946, faktura 244804 af 23. juli 2018, har vidnet forklaret, at han bestilte alle urene til Person 1 og familien. Han hentede personligt urene i butikken og videregav dem til Person 1's barnebarn, der hedder Person 38. Person 38 bor også i Israel. Vidnet og Person 38 mødtes ofte i udlandet, for eksempel i Berlin. Vidnet har flere gange været i Berlin med urene for at aflevere dem til Person 38, og vidnet gik ud fra, at Person 38 derefter tog urene med til Israel. Vidnet fik fakturaerne med toldstempler retur fra Person 38. Dette skete også i Berlin, hvor vidnet ofte har været og i øvrigt har venner. Vidnet tror, at det er en fejl fra butikkens side, hvis han har fået momsen retur på flere af urene. Han havde mange konti og likvide midler, og han tænkte ikke lige på, om der var 20.000 kr. i plus eller minus på hans konti. Det er først nu, han finder ud af, at der er ført beløb for moms over til ham. I dette tilfælde har han nok haft begge ure med på et besøg til Berlin. Han kan se, at

der er tyske toldstempler på fakturaen, og det må betyde, at urene er udført fra Berlin.

Foreholdt fil 2, side 691, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 af 24. juli 2018, blandt andet om, at der skulle være en uge mellem to fakturaer, har vidnet forklaret, at han ikke husker, hvorfor der skulle være en uge mellem fakturaer. Han kunne ikke bestemme dato på fakturaerne, og han husker ikke baggrunden for det.

Sammenholdt med fil 3, side 946, omkring datoen den 23. august 2018, har vidnet forklaret, at det er sandt, at toldstemplet er fra den 23. august 2018, hvor Tiltalte 2 skrev til ham, at urene var klar. Det tager nok 6-7 timer at kø-re til Berlin, så fakturaen kan godt være stemplet samme dag. Vidnet har ik-ke hørt fra Tiltalte 1, at fakturaen skulle være hurtigt retur med toldstempler.

Foreholdt fil 3, side 958 omkring faktura 244865, har vidnet forklaret, at han ikke kan forklare, hvorfor han har fået momsen retur. Det må også være sket en fejl i dette tilfælde. Han gik ikke så meget op i beløb af denne størrelse.

Foreholdt fil 2, side 693, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 den 28. august 2018, har vidnet forklaret, at det er et smukt ur, som han måske har købt.

Foreholdt fil 2, side 525, faktura vedrørende uret, har vidnet forklaret, at uret vist blev købt ved en fejl og endte med at være hans kones. Vidnet har været nede i butikken efter uret og har afleveret det til Person 38, men enten kunne de ikke bruge eller sælge uret, og han fik det retur fra Person 38. Vidnets kone fik derefter uret. Vidnet kan ikke huske at have fået momsen retur. Han ved ikke, hvor uret er i dag. Han kan ikke huske, hvor uret var, da der blev ransaget hos ham i 2022.

Foreholdt fil 2, side 492 og 495, koster nr. A5-2_2/18, referencenummer og serienummer, har vidnet forklaret, at han ikke mener, at uret fundet hos ham er det samme ur, som det, han fik tilbage fra Person 38. Vidnet ved i øvrigt ik-ke, om uret blev fundet under ransagningen i hans hjem i By 4.

Han hører for første gang i dag, at toldstemplerne er falske. Blot fordi urene er udført, kan de godt være tilbageført. Det har aldrig været meningen, at u-rene var til ham. Det er blot anklagerens opfattelse.

Foreholdt fil 2, side 696, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 fra den 13. september 2018, har vidnet forklaret, at han måske har fået ændret skiven på uret, før fakturaen er udstedt. Det kan være NSK, der har ændret datoen på fakturaen, hvilket de er dygtige til.

Til forhold 2 b har vidnet foreholdt fil 3, side 963, faktura 24764, forklaret, at han ikke kan huske at have købt uret.

Foreholdt fil 3, side 960, har han forklaret, at det nok er rigtigt, at han har betalt for uret. Han fik lov at betale uden tillæg af moms, og uret skulle til Is-rael. Han tror, at Tiltalte 2 vurderede, at vidnet var en god kunde, man kunne stole på, da han købte en del ure og kom tilbage. Vidnet erindrer ikke, hvor-dan ordene faldt. Han kan ikke huske at være blevet ekspederet af Tiltalte 1 som anført i kassebonen side 962.

Foreholdt fil 2, side 699 f., beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 fra den 14. oktober og 21. november 2018, samt foto af ure, har vidnet forklaret, at han har købt et sådant ur til Person 1. Det er et meget eftertragtet ur, og det har en høj værdi, da folk ikke kan få fat på det. Han fik også et ur af den model af sin kone i bryllupsgave, og han husker ikke, om det var det ur. Til side 700-701, fotos af uret på en arm, forklarede tiltalte, at det måske er ham, der har uret på.

Forevist fil 2, side 494, rapport ransagning hos vidnet, har vidnet forklaret, at han ikke købte urene til sig selv.

Foreholdt fil 3, side 966, faktura 1159, har vidnet forklaret, at han ikke husker uret. Foreholdt, at han har betalt for uret og fået fakturaen tilsendt, forklarede vidnet, at han stadig ikke husker uret.

Foreholdt side 558, rapport ure faktureret til Person 1 ejes reelt af Vidne 1 og Person 21, har vidnet forklaret, at han ikke husker uret.

Foreholdt samme side 559, foto, dato og geolokation vedrørende foto af ur model Rolex Cosmograph Daytona, Oyster Perpetual, har vidnet forklaret, at han ikke kan genkende hverken fotoet, stedet eller armen på fotoet. Han kan ikke huske, om han har været nede i butikken for at hente uret.

Foreholdt fil 2, side 721, beskeder den 19. februar 2020 med teksten "så kunne jeg ikke vente længere med at bruge det" samt fotos, har vidnet forklaret, at uret vist har været i Tyskland i den mellemliggende periode siden købet.

Foreholdt fil 3, side 967, faktura 1159 af 16. august 2019 og toldstempel af 28. august 2019, har vidnet forklaret, at han havde "sweet talk'et" Tiltalte 2 og sendt foto, men Tiltalte 2 skulle ikke blande sig i, hvad vidnet brugte ure-ne til.

Foreholdt fil 3, side 968 og 971, faktura 1160, faktura samme dag og ligeledes toldstemplet den 28. august 2019, har vidnet forklaret, at han ikke erindrer, hvorfor der er to fakturaer udstedt den samme dato, som ligeledes er toldstemplet samme dato.

Foreholdt fil 2, side 563, fotos 16. august 2019, foto, samme dag som faktura-

ra, har vidnet forklaret, at han ikke ved, om det er et foto fra hans hus.

Forevist side 564, geolokation foto, har vidnet forklaret, at det er hans hus i By 4.

Han kan ikke udtale sig om, hvorvidt det er hans kone, Person 21, der har uret på fotoet.

Foreholdt fil 2, side 966, rapport, koster nr. B-1-2/6, ur fundet i lejlighed i Spanien, har vidnet forklaret, at han ikke ved, hvad der er blevet fundet i hans ekskones lejlighed i Spanien.

Foreholdt fil 3, side 974, faktura 1184 af 26. september 2019, har vidnet forklaret, at han har købt mange ringe og ikke ved noget om denne model.

Sammenholdt med fil 2, side 714, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 den 25. – og 26. september 2019, har vidnet forklaret, at det blot hand-ler om, at Tiltalte 2 solgte varer uden moms til vidnet. Det er der vel ikke noget galt med.

Forholdt fil 3, side 972, faktura 1194 af 26. september 2019, har vidnet forklaret, at han ikke husker at have betalt fakturaen med kontanter.

Foreholdt fil 3, side 978, faktura 1428, har vidnet forklaret, at det vel bare er godt, hvis han har fået 32 procent rabat.

Til fil 2, side 500, rapport, køb Rolex Sky-Dweller 28. juli 2020 med 32 % rabat, har vidnet forklaret, at man nok skal spørge Tiltalte 2, hvilken rabat vidnet har fået ved køb af ure og hvorfor.

Foreholdt fil 3, side 982, faktura 1417 af 28. juli 2020, toldstemplet, har vid-net forklaret, at han ikke kan huske uret. Der har været så mange.

Foreholdt fil 3, side 975, bilag faktura 1417, har vidnet forklaret, at det kan være, at han har betalt sådan.

Foreholdt fil 2, side 715 f. beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 fra den 9. og 17. december 2019 om en model Sky Dweller, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, om han var ”mere varm” på modellen Sky Dweller. Han har nok båret det pågældende ur to gange og har derefter eksporteret det. Måske har han haft det på i Danmark.

Foreholdt fil 3, side 996, faktura 1418, 18 karat tennis armbånd m. 4,69 ct, har vidnet forklaret, at han ikke husker det specifikt. Han har købt tennis armbånd til sin hustru, og han vil ikke udelukke at have købt dette. Han ved dog, at Person 1 også var glad for de armbånd, og han vil ikke ude-lukke, at det var til hende.

Forholdt fil 2, side 6398, kontoudtog fra vidnets konto, hvoraf fremgår, at der den 29. juli 2020 og 28. september 2020 er betalt 59.000 kr. og 21.000 kr. til Tiltalte A/S sammenholdt med side 675, kassebon 28. juli 2028, har vidnet forklaret, at han ikke kan finde rundt i de mange fakturaer, han nu har fået forevist under retsmødet.

Foreholdt fil 3, side 999, faktura 1578 af 25. september 2020, herunder køb Rolex GMT Everose med 22,9% rabat, har vidnet forklaret, at han ikke kan svare på, hvorfor han har fået en rabat på 22,9 %.

Foreholdt fil 2, side 1614 og 1615, faktura 1569, og mail til Vidne 6, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske fakturaerne. Han har ikke benægtet, at han købte urene, men de var ikke til ham. Selvom nogle få er blevet til-bageført, er det jo ikke ensbetydende med, at Tiltalte A/S er kriminel.

Vedrørende faktura 1666 og foreholdt fil 2, side 502, kassebon af 6. november 2020 model Rolex Sky-Sweller, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, om han har købt uret. Han har købt så mange. Det må være eksporteret.

Vedrørende faktura 1741 og foreholdt fil 2, side 504, kassebon af 15. december 2020 model Rolex Daytona, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske uret. Han har ikke returneret varer i forbindelse med køb af ure i forretningen.

Sammenholdt med fil 3, side 1023, bilag faktura 2369, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske at have returneret et tennisarmbånd.

Vedrørende faktura 2020 og forelagt fil 2, side 506, kassebon model Rolex Daytona Cosmograph, Oyster, Ice-Blue Bagu til 480.000 kr., har vidnet forklaret, at han det vist var et ur, som Person 1 og Person 38 igennem lang tid havde prøvet at få fat på forskellige steder i verden, og at vidnet fik lov at købe modellen af Tiltalte 2. Vidnet har tjent mange penge på netop det ur ved at sælge til Person 1 og Person 38. Det er måske for meget at sige, at værdien ved videresalg var 1.199.900 kr. Vidnet har også tjent mange penge på salg af de andre Rolex ure. Han var en mellemmand. Men det er familie, han har handlet med. Det er ikke ham, der har været ejer af urene. Han har lagt pengene ud og har desuden fået fortjenesten. Men han har ikke været ejer.

Vedrørende faktura 2369 og foreholdt fil 2, side 507, foto af ur og kassebon, model Rolex Day-Date 40, har vidnet forklaret, at han personligt har hentet og betalt for uret.

Vedrørende faktura 2385 og foreholdt fil 2, side 491, foto af ur, Glashütte model SeaQ PanoDate, har vidnet forklaret, at det ikke er et Rolex ur. Han

havde dette ur på, da han blev anholdt af politiet.

Foreholdt fil 2, side 567, rapport fakturaer til Person 1, nærmere side 572, nr. 19, Faktura 2385 af 1. december 2021, ur Glashütte model SeaQ Pa-noDate, har vidnet forklaret, at han blev anholdt i februar 2022. Der blev ik-ke betalt moms af dette ur. Det må være fordi, det ikke nåede at blive udført af landet. Der var gået omkring 3 måneder, og det var en meget hektisk peri-ode i hans liv. Måske havde han ikke tid til at køre til Berlin og aflevere uret. Han syntes, at uret var meget fedt, og det har været derfor, han gik med det.

Vidnet fik lov til at købe urene i forretningen, men anklageren må spørge Tiltalte 2, hvorfor vidnet fik lov. Vidnet købte jo mange ure, og det er nok derfor. Han har ikke betalt noget ekstra for at købe urene eller andre ting i forretningen. Man skal vel ikke betale ekstra for at få lov til at købe no-get.

Foreholdt fil 2, side 707, beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet den 5. april 2019 om køb af et ur, hvor vidnet skrev "Tak min ven.. håber virkligt du kan trylle som altid... kan ikke have min partner vifter med hans foran mig:-) så må der falde en fin gave af til mig .. god weekend", har vidnet for-klaret, at han måske skrev om et gavekort til sin kones Virksomhed 2 i By 3.

Foreholdt fil 2, side 4078-4080, beskeder mellem Tiltalte 2 og vid-net den 23. og 24. november 2020, har vidnet forklaret, at han ikke tror, at han har været på Restaurant 1 med Tiltalte 2.

Foreholdt fil 2, side 4133, beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet den 23. og 29. november 2019, har vidnet forklaret, at når han skriver et dollar-tegn, er det nok nogle sandwich, han henviser til. Han har aldrig tilbudt eller givet Tiltalte 2 kontanter eller gaver.

Foreholdt fil 2, side 4084, beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet den 15. december 2020, har vidnet forklaret, at beskederne viser, at ringen var til Person 1. Når der står "kan vi nå at korrigere de 20% på ringen" er det ikke for-di, han bruger Person 1 som en "rabatordning". Vidnet kunne ikke bestemme, hvornår fakturaen blev udstedt eller dateret.

Foreholdt fil 2, side 4026, nederst og side 4027 øverst, beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet den 30. august og 1. september 2018, har vidnet forklaret, at når han har skrevet "venter på at få noget retur fra Israel" må det handle om, at han venter på en betaling fra Israel.

Foreholdt samme side 4031, beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet fra den 26. oktober 2018, har vidnet forklaret, at han ikke kan genkende beske-den "Hej Kan se på min konto at der ikke er kommet moms retur endnu Mvh Vidne 1". Det kan være noget, NSK har skrevet. Vidnet og Tiltalte 2 er ikke venner.

Foreholdt fil 2 side 4102 f., beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet den 9. juni 2021, og samme side 743, beskeder den 10. juni 2021 og fotos, om et ur, politiet afleverede hos Tiltalte A/S, har vidnet forklaret, at han ikke ved, hvorfor Tiltalte 2 skrev til ham om dette ur. Vidnet havde et ur af samme type. Men vidnet og Tiltalte 2 var ikke ven-ner.

Vidnet har forklaret, at hans kone inviterede Tiltalte 2 og hans kære-ste med til deres bryllup.

Foreholdt fil 2, side 513, fotos fra bryllup, har vidnet forklaret, at det ganske rigtigt er Tiltalte 2, der har sin søde kæreste med til brylluppet.

Foreholdt fil 2, side 4067 nederst og side 4068, beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet, hvor vidnet takker Tiltalte 2 for den fine gave, har vidnet forklaret, at man jo normalt giver gaver til et bryllup.

Vidnet kender Vidne 4, der også var med til brylluppet.

Foreholdt fil 2, side 4042, beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet, har vidnet forklaret, at han har kendt Vidne 4 i mange år, nok siden de var børn.

Foreholdt fil 2, side 512 og 513, fotos fra Vidne 1's bryllup, har vidnet forklaret, at han og Vidne 3 kender hinanden.

Vidnet har ikke haft noget med toldstemplerne at gøre, og det har Vidne 3 heller ikke

Vidnet har forklaret, at han måske kender Vidne 2.

Vidnet holdt sit bryllup i nogle selskabslokaler på Vej i Aarhus. Han kan ikke huske, hvad brylluppet kostede. Det var hans kone, der betalte for det. Det kostede vist 26.000 kr. Han kender selvfølgelig Vidne 5, men det er fra medierne. Han kender ham ikke personligt.

Han kender ikke Person 39 eller "Kaldenavn 3". Det siger ham ikke noget.

Han kender heller ikke hverken Person 19 eller Person 18,

På spørgsmål fra forsvarer Troels Lind Pedersen og foreholdt fil 2, side 4053, beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet fra den 10. december 2019, har vidnet forklaret, at han måske har skrevet om en snak med Tiltalte 1 om nogle gamle ure. Når Tiltalte 2 har skrevet, at han ikke bestemmer, og vidnet bagefter skriver, at han kommer ind og taler med Tiltalte 1, betyder det ikke, at Tiltalte 1 bestemmer. Vidnet har kun talt med Tiltalte 2 om ure.

Foreholdt fil 2, side 4068 nederst og 4069 øverst, beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet den 22. og 23. september 2020, har vidnet forklaret, at han havde indtryk af, at Tiltalte 2 og Tiltalte 1 havde hver deres kunder. Vidnet har ikke været nødt til at overtale Tiltalte 1 for at købe et ur.

Foreholdt samme, side 4108-4109 beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet den 25. juni 2021, har vidnet forklaret, at han ikke ved, hvad det handler om, når han har skrevet ”hvad siger Tiltalte 1... vil han af med det” . Han tror, at det er noget internt med Tiltalte 1 og Tiltalte 2. De havde kunder, som de hver især servicede.

Han har ikke handlet ure hos Tiltalte A/S siden an-holdelsen.

Der er ingen, der har sagt til ham, at han skulle forklare, at Tiltalte 1 ikke havde noget med salg af Rolex urene til ham at gøre.

Han har haft flere mailadresser, herunder en Gmail-konto.

Vidne 2 har til forhold 1 og 3 og forholdt fil 7, side 20 f., dom af 28. oktober 2025, forklaret, at han har købt, betalt og hentet urene i sagen i butikken. Momsen blev betalt til andre personer, men det var i realiteten vidnets penge.

Vidnet har ikke været i tæt kontakt med og har ikke været venner med Tiltalte 2. Han har handlet med Tiltalte 2 mange gange. Han kan ikke huske, hvordan det startede, men han har haft mange bekendte, der købte ure hos Tiltalte A/S.

Vidnet kender Vidne 3 og Vidne 1. Han har ikke været i butikken sammen med dem.

Vidnet ved, hvem Vidne 4 er, men han kender ham ikke særlig godt.

De ure, vidnet købte, var faktureret til udenlandske navne. Han kan ikke huske, hvordan han kom i besiddelse af navnene. Han afleverede fakturaerne til en person og fik dem toldstempelt, men han vil ikke fortælle hvem personen er. Baggrunden for det er, at han gerne vil kunne leve resten af sit liv i fred. Personen er ikke hverken Vidne 3 eller Vidne 1.

Foreholdt fil 7, side 21, vidnets forklaring fra straffesagen mod ham, har vidnet forklaret, at det nok skal passe, når han har forklaret sådan. Han ved ikke, hvem den bekendte er, der introducerede ham til butikken.

Han ved ikke, hvem hverken ”Kaldenavn 3” eller Person 6 er.

Det er ikke igennem Vidne 3 eller Vidne 1, han fik stemplet fakturaerne. Det var en person, vidnet kendte. Den person, han afleverede ur og kvittering til, var den samme person, han fik det tilbage fra.

Han fik af en person nogle navne, der skulle på fakturaerne. Det var den samme person, han afleverede ur og faktura til og fik det tilbage fra. Han vil ikke oplyste, hvem personen er. Det er for hans egen sikkerheds skyld. Han har ikke læst i medierne om Vidne 4's forklaring under hovedfor-handlingen i retten i går. Han er på ingen måde bange for de tiltalte i sagen. Det er heller ikke nogen af de andre, der er involverede i denne sag. Han vil ikke sige, om det er en af de navne, han har nævnt.

Foreholdt fil 2, side 204, foto fra Arbejdsplads, hvor vidnet arbejder, og foto af seddel fra Virksomhed ApS 4, fundet i vidnets skrivebordsskuffe hos Arbejdsplads, har vidnet forklaret, at han ikke ved, hvorfor sedlen blev fundet der eller hvordan sedlen havnede der. Han har ikke bestilt et stempel med ordet "Ausgeführt". Det må være tilfældigt, at det er havnet der.

Foreholdt fil 2, side 4534, registreringsattest Person 40, har vidnet forklaret, at dokumentet ikke siger ham noget.

Der blev fundet eksporterklæringer hos Vidne 3 hos vidnet, og det var fordi, Vidne 3 kendte nogle opkøbere af biler. Han kan ikke huske, om han har talt med Vidne 3 om Rolex ure.

Foreholdt fil 2, side 669 og 670, rapport sammenhæng mellem toldstempler-ne, faktura og de mistænkte, har vidnet forklaret, at han ikke ved, om de fakturaer, han har fået for køb af Rolex ure, er stemplet de samme steder som Vidne 3's fakturaer.

Foreholdt fil 3, side 1093, faktura udstedt til Person 3, har vidnet forklaret, at han ved, hvem Person 19 er. Person 19 er en bekendt, der også er i bilbranchen. Vidnet har ikke hjulpet Person 19 og kan ikke forklare, hvorfor navnet Person 3 går igen i sagen på en faktura ved-rørende Person 19.

Vidnet har mest handlet med Tiltalte 2 og har ikke haft noget med Tiltalte 1 at gøre. Vidnet har ikke haft kontakt med hverken vidner eller de tiltalte forud for sagen i anledning af, at han skulle afgive forklaring.

Foreholdt fil 2, side 4324, beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet den 2. juni 2021, har vidnet forklaret, at han har handlet med Tiltalte 2. Han kan ikke huske, hvordan det har været. Han ved ikke, hvordan forholdet har været imellem Tiltalte 2 og Tiltalte 1. Vidnet har nok talt med Tiltalte 1, men kun hvis Tiltalte 2 ikke har været der.

Foreholdt fil 2, side 4323, beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet, har

vidnet forklaret, at han ikke kan forklare, hvordan prisen på 70.850 kr. i beskederne over for ham bliver beskrevet som ”din pris er 63.75..”

Foreholdt fil 2, side 4324, beskeder mellem vidnet og Tiltalte 2 2. juni 2021, har vidnet forklaret, at Person 41 er en kammerat. Hvis der har været penge imellem ham og en kammerat, kan det være baggrunden for, at pengene gik retur til en anden. Det var ikke for dermed at sløre, at retur-momsen var til vidnet.

Foreholdt fil 2, side 4323, har vidnet forklaret, at han fik adressen på Person 3 oplyst af en bekendt.

Vidnet kan ikke huske, om Tiltalte 1 har taget imod pengene, når vidnet har handlet. Det tror vidnet ikke. Han tror heller ikke, at Tiltalte 1 har ud-leveret urene til ham.

Foreholdt fil 3, side 1073 f., bilag faktura 1219, har vidnet forklaret, at Vidne 2 er vidnets lillebror. Person 42 var en kammerat, der modtog returmomsen.

Foreholdt fil 3, side 1077 f., bilag faktura 1752, og side 1086, bilag faktura 1911, har vidnet forklaret, at Person 41 også var en kammerat, det modtog returmomsen vedrørende flere køb.

Foreholdt fil 3, side 1094 f., bilag faktura 2528, har vidnet forklaret, at Person 42 betalte i butikken. Person 43 er vidnets lillesøster

Foreholdt side 1104, faktura 2699, har vidnet forklaret, at Person 44 er hans ekskone og Person 45 er en kammerat.

Foreholdt fil 3, side 1114 f., bilag faktura 2753, har vidnet forklaret, at Person 46 er hans søsters mand.

Foreholdt fil 3, side 1126 f., bilag faktura 2754, har vidnet forklaret, at når momsen ikke gik retur til vidnet, var det ikke af nogen særlig grund. Det var fordi, der var skyld imellem vidnet og de øvrige, og derfor fik de pengene re-tur.

Fil 2, side 822, beskeder mellem Tiltalte 2 og vidnet den 14. april 2021, har vidnet forklaret, at ikke kan huske, om det var Tiltalte 2, der udle-verede uret til ham.

Han har både fået fakturaer i hånden i butikken og tilsendt.

Foreholdt fil 2, side 823, besked med foto af navn Person 3, har vid-net forklaret, at forretningen havde hans mailadresse.

Foreholdt samme, side 831, har vidnet forklaret, at han nok fik fakturaerne på sin Gmail.

Tiltalte 2 viste, at det var vidnet, der i virkeligheden fik urene og fakturaerne. Vidnet sendte navnene og kontonumrene til forretningen på de personer, der skulle modtaget returmomsen. Vidnet kan ikke huske, om Tiltalte 2 spurgte ind til, hvorfor momsen ikke skulle retur til vidnet eller til dem, der stod på fakturaen. Vidnet har blot afleveret informationen i forretningen.

Urene befandt sig hos vidnet. Vidnet gik med urene, men han kan ikke huske, om han bar dem ved besøg i butikken.

Foreholdt fil 2, side 834, oplysninger om faktura 2753 af 31. maj 2022, har vidnet forklaret, at han købte et Breitling ur i forretningen. Det var Tiltalte 2, der ekspederede vidnet. Det var vidnet, der satte uret til salg, nok inden købet var gennemført. Tiltalte 2 skrev derfor til ham og syntes ikke, at det var rigtigt at gøre sådan, hvilket vidnet godt kan forstå. Vidnet kan ikke huske, hvorfor han købte uret. Han har nok købt varer i forretningen for at få lov til at købe Rolex ure.

Forevist fil 3, side 429, oversigt over de enkelte salg, har vidnet forklaret, at han aldrig har mødt Person 2 eller Person 3, og han kan ikke huske, om han har fået identifikationspapirer vedrørende dem, eller om han har afleveret noget i butikken.

På spørgsmål fra forsvarer Troels Lind Pedersen har vidnet forklaret, at han synes, at han hele tiden har forklaret, at han kun har handlet med Tiltalte 2.

Foreholdt fil 2, side 326, afhøringsrapport Vidne 2, side 327, 3. sidste afsnit, og side 328, 3. afsnit, 1. linje, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, at han har forklaret, at han har handlet med begge de tiltalte, og han har ikke godkendt rapporten bagefter.

Foreholdt fil 7, side 21, tiltaltes forklaring, 3. linje, har vidnet forklaret, at han ikke ved, om Tiltalte 1 bestemte, hvem der måtte købe Rolex ure.

Foreholdt fil 2, side 330, afhøringsrapport, 3. afsnit, faktura 2753, har vidnet forklaret, at han måske har sagt, at han skulle købe Breitling uret for at få lov at købe Rolex uret. Vidnet ved ikke, hvem "han" er i forklaringen. Vidnet har handlet med Tiltalte 2, så det må være ham.

Foreholdt samme, 3. afsnit, har vidnet forklaret, at han nok har forklaret det. Det med, at Tiltalte 2 havde talt med Tiltalte 1, og så fik vidnet lov at købe begge ure, var nok fordi, Tiltalte 2 og Tiltalte 1 var trætte af, at vidnet havde sat

Breitling uret til salg. Så i dette tilfælde skulle Tiltalte 1 måske godkende, at vid-net fortsat var kunde i butikken.

På spørgsmål fra forsvarer Anders Ørgaard og foreholdt fil 7, side 22, 7. af-snit, har vidnet forklaret, at det også er hans forklaring her i dag, at han køb-te urene af Tiltalte 2.

Vidne 8 har forklaret, at han fra august 2018 til sommeren 2022 var ansat hos Tiltalte A/S, og sag-de op, da han havde fundet et andet arbejde, hvor han nu reparerer ure. Hans opsigelse var ikke begrundet i ransagningen eller denne sag. Miljøet i virk-somheden var præget af luksus og høje krav til de ansatte. De skulle som an-satte have en vis fremtoning i butikken, da de handlede med dyre varer. Det var derfor påkrævet, at de skulle klæde sig pænt. Vidnet kom i det store og hele godt ud af det med Tiltalte 1, men Tiltalte 1 var også en hård chef. Man fik det at vide af Tiltalte 1, hvis man begik fejl. Tiltalte 1 havde overblik over, hvad der foregik i butikken og var den første, der kom og den sidste der gik. Tiltalte 2 var nok souschef. Der var et hierarki, hvor Tiltalte 2 havde mere at skulle have sagt end vidnet havde. Og Tiltalte 1 var øverst i hierakiet. De var nok i den pågældende periode fem sælgere og et par medarbejdere på værkstedet. Tiltalte 1 vidste, hvad der foregik i butikken. Der var stor efterspørgsel på Rolex ure i perioden. Vidnet var i butikken frem til november 2019, hvorefter han kom på værkstedet. Han solgte mange ure og har ikke tal på, hvor mange, han har solgt. Han kunne selv sælge de billigste Rolex ure til dengang 35.000 – 40.000 kr. De dyrere og mest efterspurgte modeller som Daytona og GMT- Master kunne vidnet ikke sælge, uden at Tiltalte 1 skulle ind over. Efter at vidnet kom over i værkstedet, var han stadig sælger i butik-ken en lørdag hver 6. uge. Der var meget stor efterspørgsel på Rolex ure og også flere reparationer.

Hvis man ville købe et Rolex Daytona ur, ville han sige til kunden, at det ville blive rigtig svært og forklare kunden om den meget høje efterspørgsel og hvor svært, det var at skaffe de pågældende ure. Vidnet var altid meget ærlig omkring det. Når de i forretningen skulle udvælge de kunder, der fik lov til at købe de mest efterspurgte ure, så de på flere ting, herunder kundens købshi-storik. De talte om disse forhold, både 1-1 med Tiltalte 1 og i fællesskab i butik-ken. Udover købshistorik lagde de nok også vægt på deres fornemmelse af kunderne, men det var subjektivt. Hvis en kunde var meget aggressiv i sin adfærd og ville have nogle bestemte ure, ville kunden have vanskeligere ved at få lov at købe et ur.

Hvis en kunde gerne ville have et ur, ville vidnet nok starte med at skrive kunden op på en venteliste og ikke mere i første omgang. Vidnet havde ikke mulighed for at gå ind og vælge, hvilken kunde, der skulle have et bestemt ur. Det ville altid være Tiltalte 1's beslutning.

De lagde i forretningen vægt på, at de gerne ville have lokale kunder. Vidnet

er i tvivl om, hvorvidt det var noget, Rolex ønskede. Det var ikke som sådan en skarp retningslinje, men Tiltalte 1 har nævnt, at det så de gerne.

Vidnet har solgt ure momsfrit til 2-3 kunder, hvor uret blev købt af kunderne med tillæg af moms, og momsen senere refunderet. Der var f.eks. en kunde fra Japan, der købte et Rolex ur og fik en faktura med sig, der skulle stemples i lufthavnen, og da fakturaen med stempel kom retur, udbetalte deres bogholder momsen til kunden. Denne kunde fik lov at købe et Rolex ur. Det var tidligt i processen, hvor efterspørgslen ikke var gået "helt bananas". Vidnet kan ikke huske, hvilket Rolex ur, det var. Vidnet skulle have ID, som vi-ste, at kunden var bosat uden for EU. Vidnet husker, at han fik det fysiske pas forevist fra kunden.

Vidnet har ikke solgt momsfrit, hvor kunden blot har oplyst et andet navn og en adresse, der kunne anvendes på fakturaen, og vidnet ville heller ikke have gennemført et sådant salg. Vidnet har ikke prøvet at sælge ure uden at pålægge moms.

Han kendte overordnet til reglerne om, at man kunne købe momsfrit, såfremt man boede uden for EU, men de specifikke metoder kendte han ikke i detaljer, og der rådførte han sig med Tiltalte 1.

Vidnet så ikke set en stigning i det momsfrie salg. Han sad fra 2019 mest på værkstedet, og han har ikke fulgt den udvikling. Han har aldrig prøvet at få en dansk kunde ind, der ville købe et ur og have en faktura udstedt til f.eks. en person ved navn Person 6 bosat i Iran. Det lyder anderledes end normalsituationen og på en måde forkert.

Foreholdt fil 2, side 1997, faktura 1358 fra e-economics, har vidnet forklaret, at han kunne udstede en sådan faktura. Det var ikke alle i virksomheden, der kunne det. Tiltalte 1 og Tiltalte 2 kunne. Det var måske for nemheds skyld, at vidnet også fik adgang til dette. Fakturaerne blev lavet i bogholderisystemet. Vidnet ved ikke, om man selv kunne ændre i fakturanumrene. Datoen kom af sig selv. Han ved ikke, om man kunne ændre i datoerne. Han lavede flere gange om ugen fakturaer i dette system.

Han er bekendt med, at der er et lovpligtigt kontantloft. Det var 49.999 kr., og han blev instrueret i det af Tiltalte 1. Han tror, at de fik at vide, at det ændrede sig og blev lavere i 2021. Det var også Tiltalte 1, der instruerede i det.

Han har ikke oplevet eller hørt om, at man ved en handel foretager en opdeling på to fakturaer med to kontante beløb, når der er tale om den samme vare. Hvis det drejer sig om flere varer, ved han ikke, om det kunne lade sig gøre. Hvis han var i tvivl, spurgte han Tiltalte 1.

Han har aldrig oplevet at få tilbudt gaver af en kunde, for at kunden kunne få lov at købe et Rolex ur. Det ville han have sagt nej til over for kunden. Hvis

Tiltalte 1 havde bedt ham om det, ved han ikke, hvad han ville have svaret.

Navnene, Person 6, Person 18, Vidne 1, Vidne 3, Vidne 4 og Vidne 2 siger ikke vidnet noget.

De havde deres faste kunder i butikken. De største kunder var tilknyttet en-ten Tiltalte 2 eller Tiltalte 1. Tiltalte 1 var altid i butikken og Tiltalte 2 også. Det var de i øvrigt alle. De havde alle en god professionel relation og kunne lave sjov med hinanden. Vidnet havde et fint samarbejde med Tiltalte 2, og de havde deres små sjove episoder.

Tiltalte 2 og Tiltalte 1 virkede til at have et tæt samarbejde i dagligdagen. De kunne dog også blive uvenner og diskutere, men de råbte ikke. Der var efter ransagningen en trykket stemning i hele virksomheden. Vidnet ved ikke, hvordan påvirkede Tiltalte 2 og Tiltalte 1 var af det.

Tiltalte 2 har supplerende forklaret på spørgsmål fra for-svarer Troels Lind Pedersen og forevist, fil 9, side 38, at han den 20. august 2018 kl. 13.51 tog det pågældende foto af et foto, der blev fremvist fra Vidne 1's telefon.

Forehvist samme, side 37, at han forklaret, at det er et screen shot fra tiltaltes telefon med oplysningerne om, hvornår fotoet er taget.

Tiltalte vidste ikke, om han skulle grine eller græde, da han under hovedfor-handlingen hørte vidnerne forklare i retten, at de udelukkende havde handlet med ham. Vidnerne har alle talt med Tiltalte 1 om ure, og deres forklaringer er usande. Tiltalte har tænkt over, hvorfor de har forklaret sådan her i retten. Det er måske, fordi de stadig gerne vil købe Rolex ure af Tiltalte 1.

Forevist fil 9, side 39, foto taget af en computerskærm med mails mellem Tiltalte 1 og Vidne 1, har tiltalte forklaret, at det er et foto, han har fået tilsendt af en af de ansatte i forretningen. Han kunne se på geolokationen, at fotoet må være taget i baglokalet i forretningen.

Til de pågældende mails har tiltalte forklaret, at de siger noget om, at Tiltalte 1 havde meget med det hele at gøre.

Kort efter ransagningen kom Vidne 1's kone, Person 21, ind i forretningen og ønskede at blive skrevet op til et Rolex ure model "Pepsi". Det sagde tiltalte nej til. Tiltalte ved, at Vidne 1 og et par andre efter ransagningen har købt et lignende ur af Tiltalte 1. Det var den 24. juni 2024, og det husker tiltalte, da Tiltalte 1 bad ham følge med ud i tekøkkenet i forretningen og bad tiltalte om at fremvise fotorullen på sin private mobiltelefon. Tiltalte 1 var vel bange for, at tiltalte skulle have taget et foto af Tiltalte 1 og Vidne 1.

På spørgsmål fra anklageren har tiltalte forklaret, at han fik fotoet af det isra-

elske pas forevist i august 2018, men han har set id også forud for det tidspunkt. Han går ud fra, at det var et pas, han så. Han blev oplyst om adressen i Israel samtidigt med, at han fik fremvist passet. Han kan ikke huske, om adressen var nedskrevet på et stykke papir, eller om han så et mere officielt dokument med oplysningen. I mange af disse handler så man ikke nødvendigvis noget officielt med adressen på. Han lagde ikke pågældende fotos over i virksomhedens system eller sendte dem til Vidne 6.

Da Vidne 1 og et par andre var i forretningen i 2024, og tiltalte af Tiltalte 1 blev bedt om at gå med ud i baglokalet, var det grænseoverskridende og utrygt for tiltalte. Det var ikke rart for tiltalte at få at vide, at han skulle følge med og fremvise sin telefon. Tiltalte tror, Tiltalte 1 ville se, om tiltalte havde taget fotos. Tiltalte sad på værkstedet den dag med vindue ud til butikken og kort forinden fremviste tiltalte noget andet på sin telefon til en kollega. Tiltalte 1 sagde til tiltalte, at han skulle komme ud i mellemgangen, og tiltalte skulle fremvise sine fotos. Tiltalte blev fritstillet godt og vel to måneder senere.

Tiltalte har tænkt, at det var meget mærkeligt, at Tiltalte 1 under sin forklaring i retten ikke havde styr på, hvornår tiltalte var fritstillet. Tiltalte har tænkt, at der nok var flere årsager til, at det skulle fremstå som om, at tiltalte var skyl-dig i tiltalen.

Han så ikke andre personer fra denne sag i forretningen i perioden fra ransagningen og frem til fritstillingen. At tiltalte selv bad om at komme i værkstedet havde også noget at gøre med, at han lige var blevet far, og at der var andre arbejdstider i værkstedet end i butikken.

Han tror, at Tiltalte 1 måske ikke har ønsket at blive associeret med personer fra sagen, og at det var årsagen til, at Tiltalte 1 bad om at få fotos fra tiltaltes telefon.

Tiltalte blev fritstillet i august 2024.

Tiltalte 1 forklarede supplerende, at der blev udbetalt løn til Tiltalte 2 i 7 måneder efter fritstillingen.

De tiltaltes personlige forhold

Tiltalte 1 er ikke tidligere straffet.

Tiltalte 2 er ikke tidligere straffet.

Kriminalforsorgen har foretaget en § 808-undersøgelse af **Tiltalte 1** og har i en skrivelse af 24. januar 2025 udtalt blandt andet følgende:

"...

Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at Tiltalte 1 er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøveti-den.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fast-sættes prøvetid.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Kriminalforsorgen har ved vurderingen lagt vægt på, at Tiltalte 1 har solid erhvervserfaring og et godt helbred.

Endvidere har Kriminalforsorgen lagt vægt på, at Tiltalte 1 er motiveret for at samarbejde med Krimi-nalforsorgen og indstillet på at gennemføre samfundstjeneste så-vel som tilsyn.

Tilsyn af Kriminalforsorgen vurderes alene relevant ved en even-tuel betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, da Tiltalte 1 på nuværende tidspunkt ikke ses med særli-ge tilsynsbehov.
..."

Kriminalforsorgen har foretaget en § 808-undersøgelse af Tiltalte 2 og har i en skrivelse af 17. januar 2025 udtalt blandt andet følgende:

"...

Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at Tiltalte 2 er eg-net til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vil-kår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fast-sættes prøvetid.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Kriminalforsorgen har ved vurderingen lagt vægt på, at Tiltalte 2 har ordnede forhold og ses med solid erhvervserfaring. Endvidere har Kriminalforsorgen lagt vægt på, at Tiltalte 2 er motiveret for og indstillet på at gennemføre samfundstje-neste såvel som tilsyn.

Tilsyn af Kriminalforsorgen vurderes alene relevant ved en even-tuel betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, da Tiltalte 2 på nuværende tidspunkt ikke ses med særlige tilsynsbe-hov.

..."

Tiltalte 1 har om sine personlige forhold forklaret, at han bor i Bydel i en lejlighed, han købte for 26 år siden. Han bor sam-men med sin kone. Han har en datter, der går på gymnasiet og en søn, der også studerer. Såfremt tiltalte bliver dømt i denne sag, vil det påvirke ham meget, herunder arbejdsmæssigt i forhold til samarbejdspartnere.

Tiltalte 2 har om sine personlige forhold forklaret, at han siden un-dersøgelsen har fået endnu en datter, der nu er lidt over 6 måneder gammel. Han bor med sin familie i rækkehus i Bydel, By 3. Han har vanskeligt ved at finde arbejde og ved ikke, om det er på grund af tiden hos i Tiltalte A/S han har dog en jobsamtale i næste uge. Han søger job i alt andet end urbranchen.

Rettens begrundelse og afgørelse

De Tiltalte 1 og Tiltalte 2 var i ger-ningsperioden fra 2018 til 2022 begge fuldtidsbeskæftigede i Tiltalte A/S og arbejdede dagligt i butikken. Tiltalte 1 overtog i 2017 halvdelen af forretningen og blev samtidig direk-tør. Den øvrige del af forretningen var ejet af en fond og et selskab. Tiltalte 2 var efter det oplyste ansat i forretningen i perioden fra cirka 2015 til august 2024, hvor han blev fritstillet.

Tiltalte A/S og Tiltalte 1 har i en årrække været forhandler af Rolex ure.

Tiltalte 1 har forklaret, at markedet for salg af Rolex ure allerede fra 2017 var præget af stor efterspørgsel og ventelister, men at efterspørgslen i forretningen steg kraftigt navnlig fra 2019. Således havde de i forretningen lange ventelister for bestilling af bestemte Rolex ure, særligt de mest populære modeller, idet efterspørgslen langt oversteg udbuddet. Der var mange henvendelser og kunder i forretningen, og de kunne derfor selv vælge, hvem de solgte Rolex urene til. Rolex havde en forventning om, at de solgte ure både lokalt og navnlig til kunder, der ville købe Rolex igennem fle-re generationer. De foretog derfor i forretningen en nøje vurdering af, hvilke kunder, de solgte urene til. Tiltalte 1 har forklaret, at både han og Tiltalte 2 i perioden navnlig fra 2019 til 2022 solgte Ro-lex ure i forretningen, dog talte Tiltalte 2 typisk med Tiltalte 1 om hvert enkelt Rolex ur, han solgte.

Tiltalte 2 har forklaret, at han blev ansat som sælger i forretningen og blev forfremmet til butikschef i 2017, da Tiltalte 1 overtog forretningen. Tiltalte 2 kunne sælge visse Rolex modeller selvstændigt, men jo dyrere og sjældne, urene var, herunder hvis der var tale om specialmodeller og meget eftertragtede ure, jo mere var det op til Tiltalte 1, om kunderne kunne få lov at købe de pågældende ure. Det skulle således forbi Tiltalte 1, inden kun-den kunne få lov til at købe. Tiltalte 2 har forklaret, at de enkelte salg af ure i denne sag stort set alle blev godkendt af Tiltalte 1.

Vidne 8, der var ansat i forretningen fra 2018 til 2022, har om salg af Rolex ure i forretningen forklaret, at han som sælger havde lov til selvstændigt at sælge de billigste Rolex ure til en værdi af 35.000 – 40.000 kr., og at dyrere og mere efterspurgte modeller, herunder Rolex Daytona og GMT-Master, kun kunne sælges efter forudgående godkendelse af Tiltalte 1.

I en lang række af sagens forhold har Tiltalte 2 haft omfattende kommunikation med herboende personer omkring køb af Rolex ure og visse andre værdifulde ure. Det fremgår generelt af kommunikationen, at de herbo-ende personer var meget opsatte på at købe forskellige Rolex ure, og at Tiltalte 1 skulle godkende de enkelte køb, før personerne kunne erhverve urene.

På denne baggrund lægger retten til grund, at salg af Rolex ure og andre værdifulde ure i Tiltalte A/S i perioden 2018-2022 helt generelt blev forelagt Tiltalte 1 til forudgå-ende godkendelse, og at Tiltalte 1 således enten selv solgte eller på forhånd godkendte salg af urene, herunder de ure, der blev solgt af Tiltalte 2.

Det fremgår af sagen, at der i årene 2018-2022 i Tiltalte A/S foregik en lang række salg af Rolex ure og visse andre værdifulde ure og smykker, hvor der enten skete refusion af moms, eller hvor salget fo-regik momsfrit i forretningen. Der skete således i forretningen en meget kraf-tig stigning i de såkaldte "turistsalg" navnlig i perioden 2018-2022, hvor om-sætningen af disse salg lå på mellem 5.602.742 kr. og 11.927.031 kr. I årene 2020 og 2021, hvor der var corona og begrænset rejseaktivitet, blev der solgt varer som turistsalg i forretningen for mere end 13 mio. kr.

I forholdene 2a-5 og 7-9 er Rolex ure og andre værdifulde ure og smykker generelt solgt til herboende personer, der har bestilt varerne i forretningen, hvorefter de enten selv betalte for varerne, eller betaling skete på vegne af dem. De herboende personer hentede selv urene i forretningen, blev ekspede-ret af enten Tiltalte 2 eller Tiltalte 1, og fik udstedt fakturaer vedrørende urene til en række andre personer, der alle

fremstod som bosat uden for EU. Både navne og adresser på de pågældende personer blev oplyst til Tiltalte A/S af de herboende personer. Da faktureringsadresserne alle var uden for EU, blev salget af urene i forretningen behandlet som salg, hvor der kunne ske momsfrigørelse og refusion efter momsloven. I en række tilfælde blev der af Tiltalte A/S slet ikke beregnet moms af de pågældende salg.

Der skete ikke i virksomheden en nærmere registrering af de oplysninger, der blev anvendt til udstedelse af fakturaerne til personer uden for EU. Der skete således ingen registrering af navne og adresser eller dokumentation for identiteten på personerne. Al kommunikationen om navne og adresser foregik i stedet via beskeder og mails imellem de tiltalte og de herboende personer.

Når fakturaerne var udstedt og udleveret eller afsendt til de herboende personer, modtog Tiltalte A/S i de fleste tilfælde på et tidspunkt fakturaer retur nu påført et stempel, der i udseende fremstod som et af flere forskellige tyske toldstempler. En række af stemplerne er søgt verificeret hos de tyske toldmyndigheder, der har meddelt, at der er tale om falske stempler.

I Tiltalte A/S refunderede man herefter momsen for de pågældende køb derved at enten Tiltalte 1 eller Tiltalte 2 skrev til virksomhedens bogholder Vidne 6 med oplysninger om, hvortil momsen skulle refunderes, typisk med oplysninger om et navn og et kontonummer. I en række tilfælde var momsen slet ikke pålagt ved købet, og der skete ikke refusion. I de fleste tilfælde blev momsen returneres til de herboende personer eller til personer i deres nære omgangskreds eller familiemedlemmer. Både betalingen for urene og refunderingen af moms skete via danske bankkonti.

De personer, der blev anført på fakturaerne i forhold 2a-5 og 7-9 har ikke vist sig i butikken Tiltalte A/S, hverken ved køb eller afhentning af varerne eller ved afleveringen af stemplede fakturaer.

Flere af de herboende personer har forklaret, at de købte urene til sig selv.

Det fremgår af forklaringer og beskeder i sagen, at en række af de personer, der kommunikerede om køb af ure i Tiltalte A/S og fik momsrefusion eller købte momsfrit havde et indbyrdes kendskab til hinanden og til Tiltalte 2 og Tiltalte 1.

Således fremgår det, at Vidne 1 (forhold 2 a og 2 b) og Vidne 3 (forhold 4) kender hinanden, ligesom de begge kender Vidne 4 (forhold 5). Det fremgår ligeledes, at de alle tre kender Person 6 eller "Kaldenavn 3" (nævnt i forhold 5 og 7), og at særligt Vidne 3 kender Vidne 2 (forhold 3). Det fremgår ligeledes, at Vidne 2 kender Person 19 (forhold 8).

De af sagen omfattede køb af ure og smykker er tidsmæssig foregået i løbet af den samme periode. Det første salg skete således til Vidne 1 (forhold 2 a) i 2018, og de øvrige salg i forholdene 2b-5 og 7-9 foregik i perioden frem til 31. maj 2022.

Vidne 1, Vidne 3, Vidne 4 og Vidne 2 har under sagen afgivet forklaringer, der på en række punkter fremstår indbyrdes afstemte, herunder ved, at de alle fire specifikt har forklaret, at Tiltalte 1 ikke har haft noget med salg af ure til dem at gøre.

Dette stemmer ikke med øvrige oplysninger i sagen, herunder beskeder mellem flere af de pågældende personer og Tiltalte 2, hvoraf det fremgår, at Tiltalte 1 skulle godkende salg af urene. Det stemmer heller ikke med forklaringerne afgivet af Tiltalte 2 og Vidne 8, hvorefter Tiltalte 1 godkendte alle salg af værdifulde ure. Og det stemmer ikke med sagens bilag, hvoraf fremgår, at Tiltalte 1 selv ekspederede ved en del af handlerne og desuden skrev mails til bogholder Vidne 6 om re-turmomsen.

Det fremgår endvidere af sagen, at NSK i forbindelse med en anden efterforskning den 8. februar 2022 rettede henvendelse i butikken og talte med Tiltalte 1, idet NSK ønskede at få udleveret materiale vedrørende kundeforhold for Vidne 3, Vidne 1 og Person 21, og hvor Tiltalte 1 oplyste, at butikken ikke havde et kunderegister, og at han ikke kendte de pågældende navne til trods for, at han havde solgt værdifulde ure til dem.

Retten lægger efter en samlet vurdering til grund, at de Tiltalte 1 og Tiltalte 2 i rammerne af Tiltalte A/S i den nævnte periode helt systematisk solgte Rolex ure, andre værdifulde ure og smykker momsfrit til herboende udvalgte kunder under anvendelse af den samme fremgangsmåde. Man solgte varerne til herboende personer og efter aftale med dem udstedte man fakturaer til personer, angivet med adresser uden for EU, selvom varerne reelt blev købt, betalt og afhentet af de herboende personer og således ikke udført af EU. Momsen gik efter anvisninger fra de tiltalte retur til de samme herboende personer eller personer i deres nære omgangskreds eller familie.

Det fremgår af sagens oplysninger, at begge de Tiltalte 1 og Tiltalte 2 spillede en aktiv rolle i de pågældende handler, der samlet set havde et betydeligt omfang. Det må lægges til grund, at de begge var involveret i den anvendte fremgangsmåde, hvorved der blev afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen i form af fakturaer med et urigtigt indhold og påført stempler, hvor varerne fremstod som udført og momsfritaget, selvom varerne blev solgt til herboende og ikke udført. Det

fremgår, at de tiltalte kommunikerede med de herboende kunder i detaljer om fremgangsmåden, idet Tiltalte 2 havde hovedparten af den skrift-lige kommunikation med dem, og Tiltalte 1 god-kendte alle handlerne. Herefter må retten lægge til grund, at begge de tiltalte har haft forsæt til momsunddragelserne.

Forhold 2 a:

Den 13. juli, 23. juli og 4. oktober 2018 solgte Tiltalte A/S ved faktura 244203, 244804 og 244865 henholdsvis et Rolex Yachtmaster II, et Rolex Daytona og et Rolex Datejust 31. Fakturaerne var alle udstedt af Tiltalte 2 til Person 1 med adresse i Tel Aviv i Israel.

Retten lægger efter sagens oplysninger til grund, at Vidne 1 kommuni-kerede med Tiltalte 2 om urene, ligesom han personligt afhentede dem i forretningen og betalte for dem. Det var ligeledes Vidne 1, der i beskeder til Tiltalte 2 oplyste navn og adresse på Person 1. Det fremgår af beskederne, at Tiltalte 2 blandt andet skrev med Vidne 1 om, at der skulle laves fakturaer med en uges mellemrum og desuden om bestilling af "en skive med sten" til Vidne 1's kone.

Faktura 244203 og 244865 var stemplet med et stempel, der i Kriminaltek-nisk erklæring fra NKC betegnes som type 3 og med det samme toldernum-mer 442. Faktura 244204 og 244804 var begge stemplet den 23. august 2018 og faktura 244865 den 11. oktober 2018.

Det fremgår af mail den 10. september 2018 fra Tiltalte 1 til bogholder Vidne 6 med emnet "momsrefusion", at moms skulle indsættes på Vidne 1's konto i Danske bank. Mailen blev fundet hæftet sammen med faktura 244204 og 244804.

Desuden fremgår det, at et beløb på 22.220 kr. svarende til moms vedrøren-de faktura 244865 den 29. oktober 2018 blev overført til Vidne 1's konto med meddelelsen "moms retur Rolex".

Vidne 1 har under hovedforhandlingen blandt andet forklaret, at Person 1 er en tante på hans fars side og bor i Israel, at hun er ikke var i Danmark ofte og nok ikke i den nævnte periode. Vidne 1 har generelt forklaret, at han var mellemmand og bestilte ure på vegne af familie. Han har sendt Tiltalte 2 kopi af Person 1 pas.

Der er under sagen fremlagt fotos fra Tiltalte 2's telefon af, hvad der forekommer at være et pas for en Person 1.

Efter en samlet vurdering finder retten det bevist, at Vidne 1 bestilte, betalte og afhentede de omhandlede Rolex ure, at han var den reelle aftager

af urene, og at han skrev om i hvert fald et af urene, at det var bestilt til hans kone. Det er ligeledes bevist, at momsen er returneret til Vidne 1's kon-to i Danmark.

Herefter, og da det ikke på baggrund af de påførte stempler er godtgjort, at urene blev udført af Danmark, er det bevist, at urene af de tiltalte i forening reelt er solgt til Vidne 1, som er herboende dansker, og dermed ikke som angivet i fakturaerne til Person 1 bosiddende i Tel Aviv i Israel. Det er således bevist, at de tiltalte i forening og med forsæt til afgiftsunddragelse af særlig grov karakter har afgivet urigtige oplysninger til brug for af-giftskontrollen i Tiltalte A/S, derved at fakturaerne blev udstedt i strid med sandheden og bogholderimæssigt og over for af-giftskontrollen uberettiget blev anvendt til brug for momsrefusion af i alt 63.100 kr., hvorved statskassen led et tilsvarende tab.

De tiltalte er herefter begge skyldige i overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1.

Forhold 2 b:

I perioden fra den 21. november 2018 til den 1. december 2021 solgte Tiltalte A/S ved 12 fakturaer nr. 247641, 1159, 1160, 1184, 1417, 1418, 1569, 1666, 1741, 2020, 2369 og 2385 blandt andet 10 Rolex ure, herunder modellerne GMT-Master 2, Sea-Dweller, Oyster P Cosmograph, Daytona, Day-Date, flere tennisarmbånd, en fingerring samt et Glashütte SeaQ PanoDate ur. Ved de første køb blev Vidne 1 betjent af Tiltalte 1, og fakturaerne var udstedt af Tiltalte 2 til Person 1 med adresse i Tel Aviv i Israel. Der blev ikke beregnet moms af købene.

Det lægges efter sagens oplysninger til grund, at Vidne 1 kommunikerede med Tiltalte 2 om urene samt om smykkerne, ligesom han personligt afhentede dem i forretningen og betalte for dem. Det var ligeledes Vidne 1, der i beskeder til Tiltalte 2 oplyste navn og adresse på Person 1. Det fremgår af beskederne, at Tiltalte 2 skrev frem og tilbage med Vidne 1 om de forskellige ure, som Vidne 1 bestilte, herunder om led, der var taget af urene for tilpasning. Der blev desuden af Vidne 1 sendt fotos af, hvad der må formodes at være ham, der bærer flere af urene, ligesom der samme dag, hvor Vidne 1 købte en fingerring i forretningen, blev skrevet, ”hun sagde ja”, og at Tiltalte 2 skulle med til bryllup. Der blev endvidere skrevet om ”Kaldenavn 5” og om ”Tiltalte 1”, og at Vidne 1 ikke ville have, at hans ”partner vifter med hans foran ham”. Vidne 1 skrev desuden til Tiltalte 2, at han håbede, at ”du kan trylle som altid”, at han havde drillet ”Kaldenavn 5” med, at det kun var ham, der betalte fuld moms, ligesom Vidne 1 skrev ”har lidt \$ til dig” og ”du får naturligvis dusør”, hvortil Tiltalte 2 skrev ”Im on it”. Det fremgår endvidere, at Vidne 1 i en besked bad

Tiltalte 2 sende de fotos, han havde sendt af ”den dame jeg kender i Isra-el” . Der blev ikke beregnet moms af de forskellige køb, og momsen blev der-for ikke indbetalt til Tiltalte A/S.

Det fremgår af sagens oplysninger, at 8 af fakturaerne var stemplet med det stempel, der i Kriminalteknisk erklæring fra NKC betegnes som type 3 og med det samme toldernummer 442, og at de resterende fakturaer ikke var stemplede.

Efter en samlet vurdering af oplysningerne i sagen, herunder af det af Vidne 1 under sagen forklarede, finder retten det bevist, at Vidne 1 be-stilte, betalte og afhentede de omhandlede varer og var den reelle aftager af urene, og at han fik lov at købe alle urene i Tiltalte A/S uden beregning af moms.

Herefter, og da retten ikke på baggrund af de påførte stempler anser det for godtgjort, at urene og smykkerne blev udført af Danmark, er det bevist, at varerne reelt er solgt uden moms til Vidne 1, som er herboende, og dermed ikke som angivet i fakturaerne til Person 1 bosiddende i Tel Aviv i Israel. Det er således bevist, at de tiltalte i forening og med forsæt til afgiftsunddragelse af særlig grov karakter har afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen i Tiltalte A/S, derved at fakturaerne blev udstedt i strid med sandheden og bogholderimæssigt og over for afgiftskontrollen uberettiget blev anvendt til brug for momsrefusion af i alt 574.182 kr, hvorved statskassen led et tilsvarende tab.

De tiltalte er de herefter begge skyldige i overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1.

Forhold 3:

I perioden fra den 22. november 2019 til den 31. maj 2022 solgte Tiltalte A/S ved 7 fakturaer nr. 1219, 1752, 1911, 2528, 2699, 2753 og 2754 6 Rolex ure og 1 Breitling Navitimer ur. Vidne 2 blev ekspederet dels af Tiltalte 1 og dels af Tiltalte 2, og fakturaerne blev udstedt til henholdsvis Person 2 eller Person 3, begge med adresse i Marokko.

Vidne 2 har under hovedforhandlingen blandt andet forklaret, at han købte alle urene og selv betalte for dem, ligesom han hentede urene hos Tiltalte A/S. Momsen blev i de fleste tilfælde re-funderet til andre personer end Vidne 2, men det var i realiteten vidnets penge. Han har desuden under behandlingen af sin egen sag forklaret og ved-stået i retten, at han fik de udenlandske navne af en person, han ikke vil oply-se, hvem er. Han afleverede fakturaerne til en person, der fik dem stemplet og returnerede dem til ham, hvorefter han afleverede de stemplede fakturaer hos Tiltalte A/S og fik momsen udbetalt. Efter an-

visninger fra Vidne 2 skete udbetalingen af returmomsen til personer, han kendte, herunder hans søster, som han skyldte penge.

Under ransagning af Arbejdsplads, som Vidne 2 er indehaver af, blev fundet en bestillingsseddel til Virksomhed ApS 4 på et stempel med teksten "Ausgeführt" og med Vidne 3's telefonnummer anført. Et lignende stempel er påført de af forholdet omfattede fakturaer.

Det lægges efter sagens oplysninger til grund, at Tiltalte 2 skrev med Vidne 2 om flere af urene, da Vidne 2 ønskede bestemte modeller, ligesom Vidne 2 personligt afhentede urene i forretningen og betalte for dem. Vidne 2 skrev til Tiltalte 2 og oplyste, hvilke navne, der skulle faktureres til og hvilke navne, returmomsen skulle udbetales til. Det lægges endvidere efter sagens oplysninger til grund, at Tiltalte 2 skrev til bogholderen Vidne 6 med oplysninger til brug for udbetaling af returmomsen. Alle fakturaerne blev under ransagningen af Tiltalte A/S fundet i en blå mappe, der indeholdt momsfrie salg. Tiltalte 2 skrev desuden flere gange til Vidne 2 med oplysninger om priser på urene uden moms og kaldte det "din pris".

Det fremgår af sagens oplysninger, at alle fakturaerne, bortset fra faktura 1219, er stemplet med det stempel, der i Kriminalteknisk erklæring fra NKC betegnes som type 2.

Efter en samlet vurdering finder retten det bevist, at Vidne 2 bestilte, betalte og afhentede de omhandlede ure, og at han var den reelle aftager af urene, lige som det var ham, der fik returmomsen fra Tiltalte A/S.

Herefter, og da retten ikke på baggrund af de påførte stempler finder det godtgjort, at urene blev udført af Danmark, er det bevist, at urene af de tiltalte i forening reelt er solgt til Vidne 2, som er herboende dansker, og dermed ikke som angivet i fakturaerne til Person 2 eller Person 3, bosiddende i Marokko. Det er således bevist, at de tiltalte i forening og med forsæt til afgiftsunddragelse af særlig grov karakter har afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen i Tiltalte A/S, derved at fakturaerne blev udstedt i strid med sandheden og bogholderi-mæssigt og over for afgiftskontrollen uberettiget blev anvendt til brug for momsrefusion af i alt 136.570 kr, hvorved statskassen led et tilsvarende tab.

De tiltalte er de herefter begge skyldige i overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1.

Forhold 4:

I perioden fra den 22. september 2019 til den 31. maj 2022 solgte Tiltalte A/S ved 6 fakturaer nr. 1229, 1743, 1744, 2167, 2470 og 2471 8 ure af mærket Rolex, Omega, Tag Heuer og Glashütte.

Vidne 3 blev ekspederet dels af Tiltalte 1 og dels af Tiltalte 2, og fakturaerne for købene blev udfærdiget til hen-holdsvis Person 4 med adresse i Jerusalem, Israel og Person 5, med adresse i Islamabad, Pakistan.

Det fremgår, af kasseboner, at Tiltalte 1 står som den, der betjente kassen ved de fleste af købene, og at Tiltalte 2 også be-tjente kassen ved et af købene. Fakturaerne blev under ransagningen af Tiltalte A/S fundet i en blå mappe med momsfrie salg.

Fakturaerne var stemplet med det stempel, der i den kriminaltekniske erklæ-ring foretaget af NKC betegnes som type 2. Der var desuden på flere faktu-raer anført flere andre stempler, herunder stemplet "Ausgeführt" og et dato-stempel. Stemplet "Ausgeführt" har samme udseende som angivet på bestil-lingsseddel fra Virksomhed ApS 4, fundet under ransagning af Arbejdsplads, hvor Vidne 3's telefonnummer var anført. Under ransagning af Vidne 3's kolonihavehus blev fundet en tom Rolex ur kasse og kvitteringen for køb af et Rolex Yacht Master 2 identisk med uret på faktura 2167 . Af kvitteringen fremgår, at sælgeren var Tiltalte 1.

Vidne 3 har under hovedforhandlingen blandt andet forklaret, at Person 4 er hans israelske ekskone, og at hun bor i Danmark. Vidnet har forklaret, at det er ham, der har købt, betalt og hentet urene i forretnin-gen. Han har også forklaret, at urene var til familiemedlemmer i Israel, og at han kørte til Berlin og fik stemplet fakturaerne der. Han har modtaget moms-refusionen fra købene, også selvom udbetaling er sket til andre.

Person 4 har efter det oplyste i 2019, 2020 og 2021 haft adresse og skattepligtig indkomst i Danmark og har modtaget flexløntilskud fra Aarhus kommune og løn eller orlovsydelse fra Aarhus Universitet.

Det lægges efter sagens oplysninger til grund, at Vidne 1 bestilte ure til Vidne 3 ved at skrive med Tiltalte 2, og at Tiltalte 2 tilsvarende gav Vidne 1 besked om ure, der var klar til leve-ring til Vidne 3. Det lægges i denne sammenhæng til grund, at "Vidne 3" og "Kaldenavn 6" i korrespondancen er Vidne 3.

Det lægges endvidere til grund, at hverken Person 4 eller Person 5 er set i forretningen Tiltalte A/S, og man har heller ikke i forretningen gemt hverken id eller andre oplysninger vedrørende de to.

Efter en samlet vurdering finder retten det således bevist, at Vidne 3 bestilte, betalte og afhentede de omhandlede ure, og at det reelt var ham, der var aftager af urene og fik returmomsen fra Tiltalte A/S.

Herefter, og da retten ikke på baggrund af de påførte stempler finder det

godtgjort, at urene blev udført af Danmark, er det bevist, at urene af de tiltalte i forening reelt er solgt til Vidne 3, som er herboende, og dermed ikke som angivet i fakturaerne til Person 4 og Person 5, bo-siddende i henholdsvis Israel og Pakistan. Det er således bevist, at de tiltalte i forening og med forsæt til afgiftsunddragelse af særlig grov karakter har afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen i Tiltalte A/S, derved at fakturaerne blev udstedt i strid med sandheden og bogholderimæssigt og over for afgiftskontrollen uberettiget blev anvendt til brug for momsrefusion af ialt 271.580 kr, hvorved statskassen led et tilsvarende tab.

De tiltalte er de herefter begge skyldige i overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1.

Forhold 5:

I perioden fra den 15. marts 2019 til den 17. september 2021 solgte Tiltalte A/S ved 13 fakturaer nr. 1080, 1135, 1180, 1286, 1287, 1347, 1488, 1718, 1719, 1740, 1841, 2174 og 2263 13 Rolex ure og smykker. Ved købene ekspederede dels Tiltalte 1 og dels Tiltalte 2, og fakturaerne blev udstedt til 11 forskellige navne på personer, med adresser i Tyrkiet, og Person 6 med adresse i Iran.

Det fremgår, af kasseboner, at både Tiltalte 1 og Tiltalte 2 betjente kassen ved de forskellige køb. Fem af de omhandlende fakturaer er fundet i en blå mappe med momsfrie salg under ransagningen af Tiltalte A/S og otte er fundet i arkivkasser. Fakturaerne var stemplet med det stempel, der i den kriminaltekniske erklæring foretaget af NKC betegnes som type 1.

Det fremgår af korrespondance mellem Tiltalte 2 og Vidne 4 i perioden, at der blev skrevet om modeller af Rolex ure, som Vidne 4 ønskede at købe enten til sig selv eller til sin kone Person 28, og at Vidne 1 og Vidne 3 blev nævnt, herunder deres interesse for at købe Rolex ure. Det fremgår, at Vidne 4 sendte navne og adresser på de personer, der skulle anføres på fakturaerne, og at Tiltalte 2 oplyste priser på Rolex ure uden moms og med rabat på 20% til Vidne 4. Tiltalte 2 nævnte, at Tiltalte 1 skulle give tilladelse til købene, herunder at der skulle "fedtes for Tiltalte 1". De skrev også om, at moms skulle overføres til andre personer, herunder Person 35, der er Vidne 4's bror.

Desuden skrev Tiltalte 2 og Vidne 4 i korrespondancen om, at der havde været ballade i butikken med Person 6, og Tiltalte 2 sendte i den sammenhæng en besked, hvor Person 6 blandt andet skrev til Tiltalte 2, at han var stiktosset over, at de solgte ure i

hans navn og sendte penge til andre personer, samt at han kunne lukke deres biks, mens han krævede betaling og henviste til et Rolex Sky Dweller og skrev, at de kunne "tage 10 for ulejligheden", så var det i orden.

Vidne 4 har under hovedforhandlingen blandt andet forklaret, at han købte 13 Rolex ure i perioden og solgte nogle af dem videre. Smykkerne, han købte, var til hans kone Person 28. Han blev introduceret til butikken af en bekendt i Danmark, der kaldtes "Kaldenavn 3", som nok var Person 6.

Vidne 4 skrev til Tiltalte 2, når han ønskede at købe et ur og meddelte navnet på den, fakturaen skulle udstedes til. Han gav ikke Tiltalte 2 identifikationspapirer eller andet på personerne og modtog det heller ikke selv. Han fik navnene af en kammerat, der er tyrker, ligesom det var en tredje kammerat, der sørgede for at få stemplet fakturaerne. De to personer kendte hinanden og tilhørte samme slæng, men ingen af dem var "Kaldenavn 3". Han ville ikke oplyse, hvem de to personer var og forklarede, at han frygtede for sin egen sikkerhed, hvis han gjorde det. Han købte urene til sig selv og har solgt de fleste af dem videre med fortjeneste.

Herefter, og da retten ikke på baggrund af de påførte stempler finder det godtgjort, at urene blev udført af Danmark, er det bevist, at urene af de tiltalte i forening reelt er solgt til Vidne 4, som er herboende, og dermed ikke de personer, som er angivet i fakturaerne og bosiddende i henholdsvis Tyrkiet og Iran. Det er således bevist, at de tiltalte i forening og med forsæt til afgiftsunddragelse af særlig grov karakter har afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen i Tiltalte A/S, derved at fakturaerne blev udstedt i strid med sandheden og bogholderimæssigt og over for afgiftskontrollen uberettiget blev anvendt til brug for momsrefusion af i alt 480.662 kr, hvorved statskassen led et tilsvarende tab.

De tiltalte er de herefter begge skyldige i overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1.

Forhold 7:

I perioden fra den 25. januar 2019 til den 16. marts 2019 solgte Tiltalte A/S ved 3 fakturaer nr. 1058, 1064 og 1081 3 Rolex ure. Fakturaerne for købene blev udstedt til Person 6, der er anført med adresse i Iran. Der blev betalt for urene af herboende personer, og mom-sen blev refunderet til danske konti.

Fakturaerne blev fundet i en blå mappe med momsfrie salg under ransagningen af Tiltalte A/S og var stemplet med det stempel, der i den kriminaltekniske erklæring udfærdiget af NKC betegnes som type 1, som er den samme stempelttype, der blev anvendt i forhold 5 angående Vidne 4.

Efter en samlet vurdering af oplysningerne, herunder oplysningerne om, at Person 6 optræder i forbindelse med køb af ure ved Tiltalte A/S i strid med momslovgivningen, herunder i forhold 5 angående Vidne 4, finder retten det bevist, at herboende personer vedrørende de tre nævnte fakturaer bestilte, betalte og afhentede de omhand-lede ure, og at returmomsen blev udbetalt til de herboende personer.

Herefter, og da retten ikke på baggrund af de påførte stempler finder det godtgjort, at urene blev udført af Danmark, er det bevist, at urene af de tiltalte i forening reelt er solgt til herboende danskere og ikke til Person 6, som er angivet i fakturaerne. Det er således bevist, at de tiltalte i forening og med forsæt til afgiftsunddragelse af særlig grov karakter har afgivet urig-tige oplysninger til brug for afgiftskontrollen i Tiltalte A/S, derved at fakturaerne blev udstedt i strid med sandheden og bog-holderimæssigt og over for afgiftskontrollen uberettiget blev anvendt til brug for momsrefusion af i alt 87.500 kr, hvorved statskassen led et tilsvarende tab.

De tiltalte er de herefter begge skyldige i overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1.

Forhold 8:

Den 1. september 2021 solgte Tiltalte A/S ved faktura 2216 et Rolex ur. Fakturaen blev først udstedt til Person 19, der er herboende og dernæst til Person 3, som er anført med adresse i Marokko. Der er ikke ved Tiltalte A/S sket re-gistrering af identitetsoplysninger vedrørende Person 3. Der blev be-talt for uret af Person 19, og momsen blev efterfølgende refunderet og udbetalt til Person 19.

Fakturaen er fundet i en blå mappe med momsfrie salg under ransagningen af Tiltalte A/S og var stemplet med det stempel, der i den kriminaltekniske erklæring udfærdiget af NKC betegnes som type 2, som er den samme stempeltype, der blev anvendt i forhold 3 angående Vidne 2 og forhold 4 angående Vidne 3.

Vidne 2 og Tiltalte 2 har under hovedforhandlingen begge for-klaret, at de kender Person 19, der som Vidne 2 er bilforhandler. Tiltalte 2 ekspederede Person 19 ved købet af uret.

Det fremgår af mails mellem Tiltalte 2 og Person 19, at Person 19 til Tiltalte 2 oplyste navnet Person 3 og adres-sen til brug for fakturering og dernæst sit eget kononummer til brug for ud-betaling af momsen, da han havde fået stemplet fakturaen. Der fremgår lige-ledes, at Tiltalte 2 skrev til bogholder Vidne 6 og oplyste Person 19's kononummer til brug for udbetaling af momsen.

Efter en samlet vurdering finder retten det bevist, at Person 19 bestilte, betalte og afhentede uret, og at returmomsen fra Tiltalte A/S derefter blev udbetalt til ham.

Herefter, og da retten ikke på baggrund af de påførte stempler finder det godtgjort, at uret blev udført af Danmark, er det bevist, at uret af de tiltalte i forening reelt er solgt til Person 19, som er herboende dansker, og dermed ikke til Person 6, som angivet i fakturaerne. Det er således bevist, at de tiltalte i forening og med forsæt til afgiftsunddragelse af særlig grov karakter har afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen i Tiltalte A/S, derved at fakturaerne blev udstedt i strid med sandheden og bogholderimæssigt og over for afgiftskontrollen ube-rettiget blev anvendt til brug for momsrefusion af i alt 43.460 kr, hvorved statskassen led et tilsvarende tab.

De tiltalte er de herefter begge skyldige i overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1.

Forhold 9:

I perioden fra den 15. marts 2019 til den 2. april 2019 solgte Tiltalte A/S ved faktura 1079 et Rolex ur. Uret blev købt af Tiltalte 2, men faktura udstedt til Person 6, som er anført med adresse i Iran. Der er ikke ved Tiltalte A/S sket registrering af identitetsoplysninger vedrørende Person 6. Der blev betalt for uret af Tiltalte 2, idet han betalte via sin kærestes konto og selv slog uret i kassen. Der blev udfærdiget faktura samme dag som salg af flere af de andre ure i forhold 5 og 8.

Fakturaen er fundet i en blå mappe med momsfrie salg under ransagningen af Tiltalte A/S og var stemplet med det stempel, der i den kriminaltekniske erklæring udfærdiget af NKC betegnes som type 1, som er den samme stempelttype, der blev anvendt i forhold 5 angående Vidne 4 og forhold 7 angående herboende købere og fakturaer udstedt til Person 6.

Tiltalte 2 betalte samme dag, som han fik momsen retur beløbet ind til selskabet.

Tiltalte 2 har under hovedforhandlingen forklaret, at han overtog et ur, som var solgt til Vidne 4 og faktureret til Person 6. Det var på et tidspunkt, hvor Vidne 4 og Person 6 kom ind i forretningen, og hvor han var klar over, at Person 6 var træt af at blive brugt på fakturaerne. Person 6 skrev det til ham, og Tiltalte 1 blev bange. Tiltalte 2 gik ud fra, at uret havde været ude af EU, da han købte det. Han fik momsen refunderet, men for sin egen samvittigheds skyld valgte han at betalte beløbet tilbage til

Tiltalte A/S.

Efter en samlet vurdering finder retten det bevist, at Tiltalte 2 betalte for og fik uret, og at returnormsen fra Tiltalte A/S blev udbetalt til ham.

Herefter, og da retten ikke på baggrund af de påførte stempler finder det godt gjort, at uret blev udført af Danmark, er det bevist, at uret af de tiltalte i forening reelt er solgt til Tiltalte 2, som er herboende, og dermed ik-ke til Person 6, som angivet i fakturaerne. Det er således bevist, at de tiltalte i forening og med forsæt til afgiftsunddragelse af særlig grov ka-rakter har afgivet urigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen i Tiltalte A/S, derved at fakturaerne blev udstedt i strid med sandheden og bogholderimæssigt og over for afgiftskontrollen uberetti-get blev anvendt til brug for momsrefusion af i alt 12.492 kr, hvor der efter-følgende blev indberettet 3.123,20 kr.

De tiltalte er de herefter begge skyldige i overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1.

Dokumentfalsk**Forhold 2 a, 2 b, 3, 4, 5, 7, 8 og 9:**

Retten lægger efter oplysningerne i de enkelte forhold til grund, at de fakturaer, der er påført stempler, der fremstår som toldstempler, ikke er blevet stemplet under udførsel af de pågældende varer af EU og ikke af de pågældende personer, der står angivet på fakturaerne. Varerne er som beskrevet i de enkelte forhold i realiteten solgt til herboende personer efter en fremgangsmåde, som de tiltalte generelt anvendte, og varerne er ikke udført af EU.

En lang række fakturaer er påført stempler, der fremstår som værende fra bestemte lokationer i Tyskland, men de faktiske oplysninger i sagen underbygger ikke, at varerne er udført og fakturaerne påført ægte toldstempler af tyske toldere.

Retten finder det bevist, at der i stedet er anvendt en fremgangsmåde, hvor personer gentagne gange har påført stempler på fakturaer i sagen for at få dem til at fremstå som korrekt toldstemplede fakturaer og dermed få det til at fremstå som om, at varerne er udført korrekt af EU og fritaget for moms.

Retten finder det bevist, at de pågældende dokumenter har været falske som beskrevet i straffelovens § 171, stk. 2, og at de tiltalte har været klar over det og har gjort brug af dokumenterne for at skuffe i retsforhold ved at anvende dem i forbindelse med afgiftstilsvaret og til at opnå uberettiget udbetaling af returnorms, jf. straffelovens § 171, stk. 1.

Retten finder det herefter bevist, at begge de tiltalte i forhold 2 a, 2 b, 3, 4, 5, 7, 8 og 9 er skyldige i dokumentfalsk af særlig grov karakter i medfør af straffelovens § 171.

Tiltalte 1

Forhold 6:

I perioden fra den 18. december 2019 til den 30. maj 2022 solgte Tiltalte A/S ved 13 fakturaer en lang række Rolex ure. Fakturaerne blev udfærdiget til Person 18 med en adresse i Isamabad, Pakistan. I en del af tilfældene skete salgene som momsfrie salg.

Fakturaerne blev under ransagningen af Tiltalte A/S funder spredt i forretningen. Der er tale om udtræk fra det elektroniske bogføringssystem og ikke originale, toldstemplede fakturaer. Det har således ved sammenligningen af stemplerne ikke været muligt at foretage en egentlig ægthedsvurdering, men stemplerne er sammenlignet indbyrdes og med andre stempler.

Der er generelt af Person 18 i perioden sket indbetaling til Tiltalte A/S af en lang række større beløb, der i en del af peri-oden, navnlig fra december 2020 ikke direkte relaterer sig til de enkelte fak-turaer eller salg af ure. Betalingerne er sket dels i kontanter relateret til en-kelte fakturaer og ved bankoverførsler af store beløb, herunder to beløb på 1.500.000 kr. fra Virksomhed ApS 2 og 1.315.000 kr. fra Virksomhed ApS 1. Beg-ge virksomheder er siden erklæret konkurs. Der samlet over perioden regist-reret indbetalinger relateret til Person 18 på i alt 9.704.923,95 kr.

Det fremgår af sagens oplysninger, at Person 18 har være registreret som udrejst af Danmark til Storbritanien siden den 22. november 2018, og at han forud for dette boede forskellige steder i Københavnsområdet. Person 18 er ifølge politiets oplysninger jævnligt truffet i Danmark i perioden fra 2018 til 2022, og han er ved kendelse af 28. april 2022 fra Københavns Byret fængslet in absentia på grund af en sag om meget omfattende økonomisk kri-minalitet, blandt andet momssvindel. Den 30. marts 2020 var Person 18 omdrejningspunkt i en Tv-udsendelse, der drejer sig om, at han skulle have tømt sit selskab Virksomhed ApS 2, hvori han drev Butik, for 51 mio. kr. Der var omfattende pressedækning af tv-udsen-delsen og sagen.

Ved køb af ure i Tiltalte A/S opgav Person 18 adressen: Adresse 2 i Islamabad, Pakistan, men NSK har ved nærmere undersøgelser ikke været i stand til at lokalisere den pågæl-dende adresse i Islamabad.

Forsvarer for Tiltalte 1, advokat Anders Ørgaard, har under hovedforhandlingen fremlagt et bilag, der fremstår som en art erklæring om, at Person 18 har bopæl i Pakistan siden 2018. Der er ikke fremlagt andet, og bilagets oprindelse og ægthed er ikke verificeret.

Efter en samlet vurdering finder retten det bevist, at Person 18 har haft fast bopæl i Danmark frem til 2018 og i tiden efter 2018 har opholdt sig Danmark i perioder. Der er ikke i sagen sikre beviser for, at Person 18 har fast bopæl hverken i Pakistan eller andre steder uden for EU eller har haft det i gerningsperioden for forhold 6.

Efter det oplyste blev fakturaerne 1244, 1245 og 1246 betalt med overførsler fra Virksomhed ApS 1 og et kontant beløb. Fakturaerne var udstedt til Person 18, og der foreligger ikke dokumentation for, at varerne er sendt eller transporteret uden for EU.

Fakturaerne 1313, 1314 og 1315 vedrører salg af Rolex ure, der indgår i flere fakturaer og kreditnotaer, som er bogført i en kortere periode, men hvor beløbene i bogføringen udligner hinanden. Fakturaerne er udstedt til Person 18, og der foreligger ikke dokumentation for, at varerne er sendt eller transporteret uden for EU.

Det samme gælder fakturaerne 1483 og 1484, hvor indbetalingerne er sket fra Virksomhed ApS 2

Fakturaerne 1802, 1803 og 1804 er udstedt til Person 18, og betalingerne kan ikke følges i bogføringen, men af kasseregistreringen fremgår, at fakturaerne er betalt med bankoverførsler og kontante beløb. Faktura 1802 er ikke toldstempelt, og den er udlignet af en kreditnota. Fakturaerne 1803 og 1804 er stempelt med et stempel, der fremstår med teksten "Hauptzollamt It-zehoe", type 1 i sammenligningen af stempler vedrørende Person 18.

Fakturaerne 1908, 1909 er udstedt til Person 18, og betalingerne kan ikke følges i bogføringen, men af kasseregistreringen fremgår, at fakturaerne er betalt med en bankoverførsel. Det fremgår af mail fra Vidne 6, at de to fakturaer blev slået i kassen samme dag, og at der skete løbende op og ned-skrivning af den saldo, Person 18 havde i butikken som henholdsvis til-godehavender eller gæld. Faktura 1908 er stempelt med et stempel, der fremstår med teksten "Hauptzollamt Potsdam", type 2 i sammenligningen af stempler vedrørende Person 18.

Fakturaerne 2060, 2061 og 2062 er udstedt til Person 18, og betalingerne kan ikke følges i bogføringen, men af kasseregistreringen fremgår, at fakturaerne er betalt med en bankoverførsel samt et kontantbeløb. Der er ikke dokumentation for udførsel af varer vedrørende faktura 2016, og faktura 2061 og 2062 er stempelt med et stempel, der fremstår med teksten "Hauptzollamt Potsdam", type 2 i sammenligningen af stempler vedrørende

Person 18, og at dette er sket, før urene er registreret i kassen i forretningen.

Fakturaerne 2270 og 2271 er udstedt til Person 18, og betalingerne kan ikke følges i bogføringen, men af kasseregistreringen fremgår, at fakturaerne er betalt med en bankoverførsel. Faktura 2270 er stemplet, men meget utydeligt.

Fakturaerne 2682, 2683 og 2684 er udstedt til Person 18, og betalingerne kan ikke følges i bogføringen, men af kasseregistreringen fremgår, at fakturaerne er betalt med en bankoverførsel samt et kontantbeløb. Der er ikke toldstemplede fakturaer eller dokumentation for, at urene er sendt udenfor EU.

Der er ved kassebon 13930-13941 den 18. maj 2022 på i alt 1.487.712 kr. solgt en række Rolex ure til Person 18, uden at der er opkrævet moms af urene, da momsen er fratrasket. Der er ikke udstedt fakturaer i forbindelse med salgene og ikke sket toldstempling, ligesom der ikke foreligger dokumentation for, at urene er sendt uden for EU.

Der er ved kassebon 14165 den 30. maj 2022 solgt et Rolex ur til Person 18 og sket betaling af 1.000.000 kr. Der blev ikke opkrævet moms ved salget, ligesom der ikke blev udstedt faktura i forbindelse med salget, og der foreligger hverken toldstempling eller dokumentation for, at uret er sendt uden for EU.

Umiddelbart forud for hovedforhandlingen har forsvarer for Tiltalte 1, advokat Anders Ørgaard, fremlagt fakturaer vedrørende Person 18, som ikke har været fremlagt for Skattestyrelsen eller under anke til Landsskatteretten. Fakturaerne er fremlagt i kopi og har kortvarigt under hovedforhandlingen været fremvist for retten. Bilagene fremstår som fakturaer og løse grønne erklæringer eller ”lapper”. Der er tale om fakturaer 1244, 1245, 1246, 1802, 1803, 1804, 2060, 2061, 2062, 2270 og 2271. En del af fakturaerne er allerede i sagen. Der er visse steder påført stempler på de løse grønne erklæringer. Og flere af fakturaerne er krediterede, hvorefter der er udstedt nye fakturaer.

Tiltalte 1 har ikke kunnet forklare, hvorfor de pågældende fakturaer ikke er fundet under ransagningen af Tiltalte A/S.

Efter en samlet vurdering finder retten det bevist, at Tiltalte 1 i rammerne af Tiltalte A/S i den omhandlede periode efter forudgående aftale eller fælles forståelse med Person 18 har solgt en stor mængde Rolex ure til ham på den måde, at urene er solgt uden beregning og betaling af moms, selvom det fremgik af fakturaerne. Urene er ligeledes solgt uden dokumentation for, at varerne er udført af

EU og moms fritaget, idet fakturaerne var påført en adresse uden for EU, for at få varerne til at fremstå som moms fritaget i bogføringen og ved afgifts-kontrollen. Dette skal sammeholdes med, at der ikke var dokumentation for, at Person 18 i perioden var bosat uden for EU, ligesom der ikke ved de påførte stempler ses at være dokumenteret udførsel af varerne. Tiltalte 1 er således skyldig i overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1.

Desuden er det bevist, at Tiltalte 1 i rammerne af Tiltalte A/S i perioden modtog ikke under 453.400 kr. i kontanter og flere bankoverførsler, blandt andet fra Virksomhed ApS 1, nu under konkurs, den 17. december 2019, 17. februar 2020 og 28. februar 2020 i alt 1.315.000 kr., fra Virksomhed ApS 2, nu under konkurs, den 19. maj 2020 og 21. november 2020 i alt 1.500.000 kr., fra Person 18 konti i alt 6.422.024 kr. fordelt på 6 overførsler i perioden fra den 7. december 2020 til 25. maj 2022 og fra ukendt konto den 19. december 2020 14.500 kr.

Efter det oplyste, kunne ingen af overførslerne umiddelbart henføres til betaling af bestemte fakturaer, men der blev overført beløb og fratrasket beløb i en samlet saldo, som en bankkonto, hos Tiltalte A/S Betalingerne foregik således ikke i overensstemmelse med lovgivningens krav til registrering af transaktioner og udfærdigelse af regnskabsmateriale, jf. straffelovens § 302, stk. 1.

Da Tiltalte 1 havde hele kundekontakten med Person 18 og styrede salg af ure og pengestrømme, finder retten at han har er skyldig i overtrædelse af de nævnte bestemmelser, alt med forsæt til at und-drage statskassen ikke under 2.444.372 kr. i moms.

Tiltalte 1

Forhold 10:

I perioden fra den 12. februar 2021 til den 30. maj 2022 solgte Tiltalte A/S 9 Rolex ure og et Omega ur, uden at der blev op-krævet moms i forbindelse med handlerne. Alle urene blev betalt af Vidne 5 enten alene, sammen med sin hustru eller af Vidne 5 holdings-elskab. Urene blev desuden bestilt og afhentet af Vidne 5 i forretnin-gen.

Vedrørende faktura 1838 og kassebon 4578 er der solgt to Rolex Ure til Vidne 5, og salget er behandlet som et salg uden moms, selvom der ik-ke foreligger dokumentation for, at uret er eksporteret.

Vedrørende fakturaerne 2294, 2497, 2679, 2680 og 2752 er der udstedt fak-

tura til det tyske Virksomhed G.m.b.H., men afregningen er sket ved overførsel fra Vidne 5 og Person 47 samt modregning med et brugt ur. Der er ingen dokumentation for, at urene er sendt til det tyske selskab.

Efter forklaringen afgivet af Vidne 5 har han købt og hentet samtlige ure hos Tiltalte A/S, men det var meningen, at u-rene skulle købes igennem det tyske selskab. Vidne 5 har forklaret, at han købte urene som investering og har betalt tysk moms. Han handlede med Tiltalte 1 og har selv taget urene med hjem og haft dem opbevaret i sin bankboks. Det tyske selskab ejes af Person 32, som vidnet kender rigtig godt. De tænkte, at de kunne sælge urene senere til en højere pris. De havde aftalt, at Vidne 5 betalte for urene, da det var under corona, og Vidne 5 havde brug for at investere nogle penge.

Det fremgår af en lang række beskeder mellem Vidne 5 og Tiltalte 1 i perioden, at de skrev indgående om forskellige model-ler af Rolex ure, som Vidne 5 meget gerne vil købe, herunder omtalte Vidne 5 modeller af Rolex ure til familiemedlemmer og sendte fotos, hvor han bar urene, han havde købt. Det fremgår ikke af korrespondancen, at der var tale om investeringsobjekter, der skulle udføres til Tyskland, eller at der var tale om salg til en virksomhed. Herefter, og da der ikke foreligger korrespondance mellem Tiltalte A/S og Person 32 eller andet, der underbygger, at der skulle være tale om salg til en tysk virksomhed, finder retten det bevist, at urene reelt er solgt til Vidne 5, der er herboende og ikke til det tyske selskab.

Efter oplysningerne om Tiltalte 1's kontinuerlige kon-takt med Vidne 5 om bestilling og salg af ure til ham, og da det må lægges til grund, at Tiltalte 1 solgte flere af urene momsfrit til Vidne 5, finder retten, at Tiltalte 1 har haft forsæt til afgiftsunddragelse af særlig grov karakter ved at afgive u-rigtige oplysninger til brug for afgiftskontrollen i Tiltalte A/S, derved at salgene på fakturaerne angav at være momsfritaget salg, uagtet at betingelserne ikke var opfyldt, og momsen på 298.360 kr. u-berettiget blev fratrullet prisen på kasseboner ved Vidne 5 betaling af urene, alt hvorved statskassen led et tab på ikke under 238.688 kr.

Tiltalte er således skyldig i overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1.

Tiltalte A/S – forhold 1 a

Tiltalte 1 – forhold 1 b

Forhold 1 a og 1 b:

I perioden fra den 28. november 2020 til den 31. maj 2022, som er den i for-

hold 1 a og 1 b anførte gerningsperiode, modtog man i Tiltalte A/S en række kontantbetalinger på i alt 774.498 kr. Kontant-loftet var før den 1. juli 2021 50.000 kr. og efter den 1. juli 2021 20.000 kr. Ved gennemgang af kasseapparatet blev det konstateret, at der var en række handler, hvor de samme kunder samme dag inden for få minutter havde købt ure eller smykker og betalt med kontanter, der samlet set oversteg kontant-loftet, ligesom det ved gennemgang af oplysninger fra NETS og bankoplysninger var muligt at identificere kunderne. Der var således tale om indbyrdes forbundne betalinger.

Ved faktura 1709 og kassebon 3821 blev der den 28. november 2020 kl. 14.02 købt et Rolex ur til 280.300 kr., betalt med 49.900 kr. kontant og 125.000 kr. samt 92.100 kr. med dankort og ved samme faktura og kassebon 3823 kl. 14.06 et Rolex ur til 280.300 kr. betalt med 49.900 kr. kontant og 130.000 kr. og 100.400 kr. med samme dankort. Dankortene tilhørte henholdsvis Person 26 og Person 25, der var kærestes. Person 48 ekspederede i forretningen. Et kontantbeløb på 119.800 kr. blev mandag den 30. november 2020 indsat på forretningens konto.

Ved faktura 1741 og kassebon 4156 blev der den 15. december 2020 kl. 14.19 købt et Rolex ur til 217.300 kr., betalt med 49.000 kr. kontant og 124.840 kr. med kreditkort, tilhørende Vidne 1. Ved faktura 1742 og kassebon 4157 blev der den samme dag kl. 14.20 købt en fingerring til kr. 45.000 kr., der blev betalt kontant. Begge fakturaer blev udstedt til Person 1. Et kontant beløb på 94.000 kr. blev mandag den 16. december 2020 indsat på forretningens konto. I begge tilfælde ekspederede Tiltalte 2.

Ved faktura 1948 og kassebon 6303 blev der den 1. maj 2021 kl. 13.06 købt et Rolex ur til 103.600 kr., betalt med 45.000 kr. kontant og 52.000 kr. med dankort og ved samme faktura og kassebon 6306 kl. 13.11 et Rolex ur til 267.300 kr. betalt med 45.000 kr. kontant og 206.000 kr. med samme dankort. Dankortet tilhørte Person 49. Person 48 ekspederede i forretningen. Et kontant beløb på 90.000 kr. blev mandag den 3. maj 2021 indsat på forretningens konto.

Ved faktura 1963 og kassebon 6455 blev der den 8. maj 2021 kl. 10.43 købt et Rolex ur til 69.800 kr., betalt med 49.999 kr. kontant og 19.801 kr. med dankort tilhørende Person 50. Ved faktura 1964 og kassebon 6456 blev der den samme dag kl. 10.44 købt et Rolex ur til kr. 108.900 kr., der blev betalt med 49.999 kr. kontant og 58.901 kr. med dankort tilhørende Person 50. Fakturaerne blev udstedt til ham. Den 10. maj 2020 blev et kontant beløb på 150.700 kr. indsat på forretningens konto. I begge tilfælde ekspederede Tiltalte 2.

Ved faktura 2069 og kassebon 7634 blev der den 30. maj 2021 kl. 16.42 købt et Rolex ur til 59.100 kr., betalt med 49.000 kr. kontant og 10.100 kr. via en bankoverførsel. Ved samme faktura og kassebon 7635 blev der den sam-

me dag kl. 16.26 købt et Rolex ur til kr. 72.200 kr., der blev betalt med 49.000 kr. kontant og 23.200 kr. via en bankoverførsel. Bogholder Vidne 6 har oplyst, at Person 18 i begge tilfælde var kunden. Et kontant beløb på 98.500 kr. blev 1. juli 2021 indsat på forretningens konto. I begge tilfælde ekspederede Tiltalte 1.

Ved faktura 2126 og kassebon 8180 blev der den 26. juli 2021 kl. 11.19 købt et Rolex ur til 62.900 kr., betalt med 19.900 kr. kontant og 43.000 kr. med et kreditkort. Ved samme faktura og kassebon 8181 blev der den samme dag kl. 11.22 købt et Rolex ur til kr. 128.900 kr., der blev betalt med 19.900 kr. kontant og 50.000 kr. med kreditkort og 59.000 kr. med dankort. Både kreditkort og dankort tilhørte Person 22. Et kontant beløb på 40.000 kr. blev 27. juli 2021 indsat på forretningens konto. I det første tilfælde ekspederede Tiltalte 1 og dernæst Person 23.

Ved faktura 2412 og kassebon 10944 blev der den 7. december 2021 kl. 16.11 købt et Rolex ur til 114.000 kr., betalt med 39.000 kr. kontant og 75.000 kr. via en bankoverførsel. Bogholder Vidne 6 har oplyst, at Person 18 var kunden. Den 8. december 2021 blev et beløb på 40.900 kr. indsat på forretningens konto. Tiltalte 1 ekspederede.

Ved faktura 2465 og kassebon 11323 blev der den 21. december 2021 kl. 16.14 købt et Rolex ur til 95.900 kr., betalt med 19.900 kr. kontant og 56.820 kr. med dankort. Ved samme faktura og kassebon 11325 blev der den samme dag kl. 16.16 købt et Rolex ur til kr. 267.800 kr., der blev betalt med 19.900 kr. kontant og 194.340 kr. med samme dankort, der tilhørte Vidne 5. Et kontant beløb på 40.900 kr. blev 22. december 2021 indsat på forretningens konto. Tiltalte 1 ekspederede i begge tilfælde.

Ved faktura 2533 og kassebon 12094 blev der den 3. februar 2021 kl. 17.01 købt et Rolex ur til 73.700 kr., betalt med 19.900 kr. kontant og 53.800 kr. med dankort. Ved faktura 2535 og kassebon 12095 blev der den samme dag kl. 17.02 købt 18 karat ørestikker til 20.400 kr., der blev betalt med 19.900 kr. kontant og 500 kr. med samme dankort, der tilhørte Person 51. Der blev den 4. februar 2022 indsat kontakter i alt 39.800 kr. på forretningens konto. Person 52 og Person 53 ekspederede ved de to tilfælde.

Den 2. maj 2022 kl. 12.08 blev der ved faktura 2704 og kassebon 13590 købt et Omega ur til 90.000 kr., betalt med 19.900 kr. kontant og 70.100 kr. via bankoverførsel, kl. 12.08 ved faktura 2705 og kassebon 13589 købt et Omega ur til 190.000 kr., betalt med 19.900 kr. kontant og 170.100 kr. via bankoverførsel, kl. 12.07 ved faktura 2706 og kassebon 13588 købt et Omega ur til 58.600 kr., betalt med 19.900 kr. kontant og 38.700 kr. via bankoverførsel, kl. 12.09 ved faktura 2707 og kassebon 13591 købt et Rolex ur til

276.800 kr., betalt med 19.900 kr. kontant og 256.900 kr. via bankoverførsel og kl. 12.10 ved faktura 2708 og kassebon 13592 købt et Omega ur til 73.700 kr., betalt med 15.700 kr. kontant og 58.800 kr. via bankoverførsel. Alle fakturaer blev udstedt til Person 24 i Dubai, og alle ekspeditioner blev foretaget af Tiltalte 1. Den 6. maj 2022 blev 8 kontante beløb eller i alt 193.500 kr. indsat på forretningens konto.

Ved faktura 2753 og kassebon 14188 blev der den 31. maj 2022 kl. 15.25 købt et Breitling ur til 142.150 kr., betalt med 19.500 kontant og 122.650 kr. med dankort. Ved faktura 2754 og kassebon 14187 blev der den samme dag kl. 15.25 købt et Rolex ur til 78.300 kr., der blev betalt med 19.500 kr. kontant og 58.500 kr. med samme dankort, der tilhørte Vidne 2. Begge fakturaer var udstedt til Person 3.

Det er herefter bevist, at Tiltalte A/S og Tiltalte 1 i gerningsperioden fra den 28. november 2020 til den 31. maj 2022 har modtaget i alt 774.498 kr. i kontanter på en måde, der må anses for en overtrædelse af hvidvaskloven, da beløbene i de nævnte eksempler blev modtaget fra de samme kunder og var opdelt i flere kontante betalinger, der hver for sig lå lige under kontantloftet, men vedrørte samme kunde og samme køb og var indbyrdes forbundne og samlet set dermed over-skred det på de pågældende tidspunkter gældende kontantloft, jf. hvidvasklovens § 5.

Efter omfanget, det tidsmæssige forløb, og at det efter oplysningerne om ekspeditionerne må anses for bevist, at det var en etableret fremgangsmåde i virksomheden, er det bevist, at Tiltalte 1 har haft for-sæt til overtrædelserne.

Tiltalte A/S er således skyldig i forhold 1a og Tiltalte 1 i forhold 1b.

Sanktion

Straffen for **tiltalte Tiltalte A/S** fastsættes til en bøde på 101.125 kr. for overtrædelse af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) § 78, stk. 4, jf. stk. 1, jf. § 5.

Straffen for **Tiltalte 1** fastsættes til fængsel i 2 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 3 og 4, jf. stk. 1, nr. 1, straffelovens § 172, stk. 2, jf. § 171, og straffelovens § 302, stk. 1.

Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 4.350.000 kr., jf. straffelovens § 50, stk. 2.

Tiltalte idømmes desuden en bøde på 10.113 kr. for overtrædelse af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) § 78, stk. 4, jf. stk. 1, jf. § 5.

Forvandlingsstraffen for den samlede bøde fastsættes som nedenfor bestemt.

Retten har ved straffastsættelsen for Tiltalte 1 i skærpende retning lagt vægt på, at der er tale om organiseret, systematisk og omfattende momsunddragelse og hvidvask begået i forening med medtiltalte og over en længere periode, og at der er sket hvidvask af et beløb på 774.498 kr. og momsunddragelse for et beløb på 4.350.000 kr.

Under hensyn til sagens karakter og omfanget af den begåede kriminalitet, og da efterforskningen blev påbegyndt ved ransagninger i juni 2022, finder retten ikke, at der er omstændigheder i sagen, heller ikke længden af sagsbehandlingstiden, der bevirker, at straffen kan hverken reduceres eller gøres helt eller delvist betinget. For så vidt angår tillægsbøden er der lagt vægt på, at der er tale om en tillægsstraf, der pålægges, når tiltalte har tilsigtet at opnå økonomisk vinding for sig selv eller andre, og at tillægsbøder som her på skatte- og afgiftsområdet pålægges uden hensyn til, om tiltalte har opnået en personlig berigelse, eller om det unddragne beløb er betalt.

Straffen for **Tiltalte 2** fastsættes til fængsel i 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 289, jf. momslovens § 81, stk. 4, og stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, straffelovens § 172, stk. 2, jf. § 171, og straffelovens § 302, stk. 1.

Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 1.670.000 kr., jf. straffelovens § 50, stk. 2.

Forvandlingsstraffen for bøden fastsættes som nedenfor bestemt.

Retten har for Tiltalte 2 i skærpende retning lagt vægt på, at der er tale om organiseret, systematisk og omfattende momsunddragelse begået i forening med medtiltalte og over en længere periode, og at der er sket momsunddragelse for et beløb på 1.670.000 kr.

Under hensyn til sagens karakter og omfanget af den begåede kriminalitet, og da efterforskningen blev påbegyndt ved ransagninger i juni 2022, finder retten ikke, at der er omstændigheder i sagen, heller ikke længden af sagsbehandlingstiden, der bevirker, at straffen kan hverken reduceres eller gøres helt eller delvist betinget. For så vidt angår tillægsbøden er der lagt vægt på, at der er tale om en tillægsstraf, der pålægges, når tiltalte har tilsigtet at opnå økonomisk vinding for sig selv eller andre, og at tillægsbøder som her på skatte- og afgiftsområdet pålægges uden hensyn til, om tiltalte har opnået en personlig berigelse, eller om det unddragne beløb er betalt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte **Tiltalte A/S** skal betale en bøde på 101.125 kr.

Tiltalte 1 skal straffes med fængsel i 2 år og 6 måneder.

Tiltalte skal betale en samlet bøde på 4.360.113 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 60 dage.

Tiltalte 2 skal straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder.

Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 1.670.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 60 dage.

De tiltalte skal betale de sagsomkostninger, der vedkommer dem hver især.

Dommer